De tercõ.ſ.ex quibus ſpũaliſ cecitas
repet.paꝝ dicam⁹.q꜋ multa de alijs di/
cta ſunt. ¶ F ¶ Nota ergo ꝙ triplex ẽ
remediũ cecitatis ſpũalis ꝓut ex ſcripta
habetur. Primũ eſt amaritudo ꝯtritõ
nis.qđ figuratũ eſt in thobia cuius ocu
los ãgelus felle liniri mandauit ⁊ viſuꝫ
recepit. Scđm eſt ablutõ ꝯfeſſionis. qđ
figuratũ ẽ i ceco nato cui xp̄ſ mãdauit ꝙ
iret ad natatoria ſyloe et lauarꝫ ſe. Qui
abijt et lauit et vidit. vt pꝫ.io.ix. Syloe
interp̄tatur miſſus. Aqua ergo ſyloe ẽ
ꝯfeſſio que eſt vnuꝫ de lotorijs xp̄i miſſi
a patre. Tercũ eſt colliriũ bone opatõiſ
qđ ptinet ad ſatiſfactõem. apoc.iij. Colli
rio innunge oculos tuos ut videas. Col
liriũ fit ex frumento. Frumentũ eſt xp̄s.
Sic opa bona fiunt ex xp̄o et in xp̄o ⁊ p
xp̄m.eſa.xxvj. Omia opa noſtra opera/
tus es in nobis domine. Et ſic pꝫ totũ

De epiſtola. Sermo XXXI

SI linguis ho
minũ loquar et angeloꝝ cari/
tatẽ aũt nõ habeã.fac.ſ.ve. es.
ſo.et cim.tin.j.coꝛ.xiij. Sicut epl'a dñice
precedẽtis ſic et iſta eſt valde longa Nã
totũ.xiij.c.pme eple ad coꝛ.cõtinꝫ.nec p
pauca ꝯgrue expediri poteſt niſi ſufici
etenus ipam tranſeundo. Omino ergo
ipam breuiter pcurrere intendo.q꜋ dies
hodierna longiſ ſermonib⁹ nõ eſt apta.
Intẽdit aũt apl's in tota preſenti epiſto/
la caritatẽ nobis p̄ omnibus alijs virtu
tibus ꝯmendare et eius excellentiaꝫ de/
mõſtrare. Et ideo in hac epiſtola quat/
tuoꝛ facit. Primo enĩ oſtendit. ꝙ omẽs
alie virtutes ⁊ dona ſine caritate ad ſa/
lutẽ penitus nihil valent. In principio
eple. Scđo oſtẽdit ꝙ caritas oĩm v̓tutũ
opa poſſidet. ⁊ exercet. ⁊ oĩa mala cauet
ibi. Caritas patiẽs ẽ. benigna ẽ. ⁊c. ¶ Ter
cio oſtẽdit ꝙ in futura vita oẽs virtuteſ
et dona euacuata ceſſabunt. ſed caritas
nũq̄ꝫ excidet. ibi. Caritas nunq̄ꝫ exci.ſi.p
phe.eua.⁊c. Quarto excellentiã ⁊ maio/
ritatẽ caritatis quaſi ꝯcludẽdo ſubifert
ibi. Nũc ãt.ma.fi. ſp. ca. ¶ Primo ergo
oſtẽdit ꝙ alie virtuteſ ⁊ dona ſine carita
te nihil pficiũt ad ſaluteꝫ. Eſt ãt caritas
oꝛdinatus amor dei ⁊ pximi. ut ſcꝫ deuſ
ſup omnia diligatꝰ. Deinde debem⁹ dili
gere pximũ in deo et ppter deuꝫ tanq̄m
noſipos. Talis ergo amoꝛ caritas noĩa
tur. Et hoc valde ꝯgrue ꝓpť quattuoꝛ.
O ¶ Primo ergo tal'amoꝛ dꝛ caritas
rõe ethiologie noĩs. q꜋ caritas.i.cara reſ
Tranſcendit enĩ caritas oĩa virtuoſa et
valeroſa. ⁊ ſup oĩa cara magis valꝫ. ſap.
vij. Nec ꝯp.il.la.p̄ci.q. o.a.in.cõ.il. are.ẽ
exi.⁊ ar.n.t.ẽ in cõ.illius. Etiã caritas reſ
cara eſt. q꜋ omẽ raꝝ caꝝ. Perfecta autẽ
caritas raro inuenit. Secũdo tal'amor
dꝛ caritas. q꜋ rẽ cui ineſt facit carã et pre
cioſaꝫ. Hõ enĩ p caritatẽ carus eſt ⁊ pcõ
ſus deo et ſanctis et ſine ipſa eſt vilis et
aboĩabilis. Et non ſolũ hoĩem cui in/
eſt facit carũ et precioſuꝫ. ſꝫ oĩa opa eius
reddit cara vtpote valentia vitã eternã
que ãte nihil valebãt. Unde paleas fa/
cit auꝝ. Tercõ dꝛ talis amoꝛ caritas. q'a
cariſſime ꝯiungit rei.ſ.deo. j. Jo.iiij. De
us ca.ẽ et q.m.i.c. in deo ma. ⁊ de⁹ in eo.
Per amoꝛẽ enĩ homo in deuꝫ transfoꝛ/
matꝰ. p̄s. Ego dixi dyeſtis. ſcꝫ p amoꝛẽ.
¶ Quarto talis amoꝛ dꝛ caritas. quia
ad rem caram ducit. ſcꝫ ad vitã eternaꝫ.
quia gloria coꝛreſpondet caritati. Tan/
tuꝫ enĩ quiſq̄ꝫ habebit de glã. q̄ntuꝫ ha/
buit de caritate. Unde aug.di. Opa bo
na nõ ex q̄ntitate ſui. ſꝫ ex caritate ſui pl⁹
vel minus ꝓſunt Impar quidẽ facultaſ
eſt multũ vel paruꝫ danti. ſed non imp
caritas. Et ideo tantũ eſt dare calicem aq
q̄ntum fuit zacheo dare dimidiũ patri
monij ¶ Huiꝰ ergo caritatis excellẽtiã

apl'is hic demõſtrat. qđ facit duꝫ primo
oſtendit ꝙ oẽs ỽtutes ⁊ dona ⁊ omnia
bona opa ſine caritate nihil ꝓficiunt ad
ſalutem. Et hoc ꝓbat ꝑ inductioẽꝫ. In du
cendo in actu locutionis q̃ eſt mediũ in
ter actũ interioreꝫ et exterioreꝫ. Locutõ. n.
cõſtituit̃ ex interiori intẽtiõe: ⁊ exteriori
ꝓlatiõe q꞉ loq̃ eſt cũ intẽtiõe ꝓferre. Iteꝫ
inducendo in actu mentis interiori qui
eſt ꝓphetia ⁊ ꝯgnitõ et ſcientia ⁊ fides ⁊
hmõi. Et in actu opis exterioris vt ẽ ele
moſinã facere et ſeipm̃ martirio expoẽ/
re. Et ꝑ hoc vult ĩtelligi oĩa alia bona: q̃
ſine caritate haberi poſſunt. ¶ Primo
ergo inducit in actu medio inter interio
rẽ et exterioreꝫ qđ eſt loqui d. Si. lin. ho.
lo. i. ſi habuero donũ linguaꝝ vt linguiſ
oĩm ſciam loqui. vt apli et ãgeloꝝ: q̃ lin/
gua ſua loquunt̃ ⁊ ꝯceptus ſuos ⁊ volũ
tatẽ di ſibi ĩdicãt aliq̃bꝰ nutibꝰ ⁊ ſigſ. Vl'
linguã hoĩm appellat quecũqꝫ humano
intellectu ꝯcipi poſſunt. et humana rõe
inueſtigari. Linguã ỽo angeloꝝ qua di
cunt̃ q̃cunqꝫ que nec ſenſu nec experimen
to nec hũana rõe ꝯcipi poſſunt. ſed ſolo
intellectu a dei gratia informato. Si er/
go ſic mirabiliter loq̃r. caritatẽ ãt nõ ha
beã qua ſcꝫ poſſũ care et excellent̃ loqui.
factus ſum velut es ſonans. qđ alios ex
citat vt campana. aut cimbalũ tinniens
qđ alios dulciter delectat. quoꝝ vtrũqꝫ
ſe ꝯſuit̃. et alijſ ꝓdeſt. Et vit̃ ꝙ duo tãgit
ſcꝫ ſonũ eris q̃ eſt groſſior et correſpõdꝫ
lingue hoĩm. et ſonũ cimbali qui ẽ ſubti
lior. et correſpondꝫ lĩgue angeloꝝ. Et ite
rũ. Sicut es ⁊ cimbolũ nõ ſonant motu
ꝓprio. ſed impulſu alieno. ad alioꝝ vtili
tatẽ et delectatõeꝫ. et nõ ad ꝓpriã. ſic q̃ ꝑ
dicat abſqꝫ caritate mouente ſpũ: ꝓfert
ea que alijs ſunt vtilia. ⁊ eos d̃mulcẽt ſꝫ
ſibi nõ valent ad vitã eternã iob. xl. Oſ/
ſa eius ſcilꝫ vehemoth velut fiſtula eris
Dulciter. n. aliq̃ndo ſonãt. q̃ ſũt oſſa dy

aboli. ſed ipi ſunt ſine medulla deuotio/
nis. ¶ Deinde inducit in actu interiori.
d. Et ſi habuero ꝓphetiã. i. futuroꝝ reue
latõem ad alijs nunciandũ ſicut habuit
balaã ⁊ ſaul. j. reg. x. et cayphas. iohã. xj.
⁊ nouerĩ miſteria oĩa veteris ⁊ no. te. ita
vt in ſapĩa que eſt ſupra humanuꝫ intel
lectum ꝑfectus exiſtaꝫ. vt iudas qui fuit
de numero aploꝝ quibꝰ dominꝰ dixit
math. iij. Vobis datũ ẽ noſſe miſteriuꝫ
regni dei. Ipſe etiã dyabolꝰ miſteria di
ſcuit. exech. xxviij. Omẽ ſecretũ nõ ẽ ab/
ſconditũ a te. Et oẽm ſciãꝫ habuero ſup.
que eſt d̃ eis ad que p̃t attingere hũanꝰ
intellectus. Et ſi hũero omnẽ fidẽ. i. ꝑfe/
ctaꝫ fidem de omnibꝰ que ſunt neceſſa/
ria ad ſaluteꝫ. vt de creatore et creaturiſ
de angelis et aĩabus. de inferno ⁊ padi/
ſo. ita vt mõtes transferã. i. montes trã/
ferri a deo ꝑ fidẽ impetrem. Nã virtute
fidei aliq̃ndo miracula fiũt etiã a malo
hoĩe. Sic allexander q̃ hũit tantã fidẽ li
cet informẽ: vt ad p̃ces ſuas montes ca/
ſpij ſint ꝯiuncti. et intus iudei incluſi. vt
d. ioſephꝰ. math. xvij. Si hũeritis fidem
ſicut granuꝫ ſinapis diceris monti huic
trã ſi hĩc ⁊ trãſibit. Sꝫ q̃re attribuit̃ mira/
culoꝝ opatio magis fidei q̃m alij ỽtuti.
Et dicendũ ẽ ꝙ hoc ẽ iõ. q꞉ fatet̃ oĩpotẽtiã
di. Oĩpotentie ãt attbuit̃ ỽtuoſa ⁊ mira
culoſa opatõ. Itẽ fides eleuat hoĩeꝫ ſup
poſſe nate. ⁊ ẽ d̃ his q̃ naturã ſupãt. ⁊ ſic
ꝯpetit ei vt det poſſe ſupra natãꝫ. vt per
poſſe ſupra natãꝫ ꝯfirmet̃ fideſ ſupra na
turã. Sꝫ ſi q̃rat̃ quõ fides q̃ ẽ ſine carita/
te hoc p̃t mereri. Dicẽdũ ẽ ꝙ nõ dat̃ hoc fi
di ſine caritate d̃ merito ꝯdiğſꝫ ꝯgrui. ſi
hoc exigat vtilitas populi. Et ſi q̃rit̃ quõ
hoc potuit fideſ alexãd̃ cũ eẽt ĩfidelis. di
cẽdũ ẽ ꝙ tũc ſufficiebat crede vnũ dꝫ re
mũeratoreꝫ bonoꝝ. ⁊ pũitoꝝ maloꝝ. qđ
alexand̃ credebat. hiere. xj. Crede. n. opꝫ
accedentẽ ad deum. q꞉ ẽ. ⁊ inquirẽtibus

ſe remunerator ſit.gloſa. Sine hac fide
nullus vnq̄ȝ ſaluari potuit.ſed mō talis
fides non ſufficit. Si aūt oppoņat ſine fi
de mediatoris nullus vnq̄m ſaluari po
tuit.et ſic plus neceſſariū fuit credere q̄ȝ
illud qđ dictū ē. Dicendū ꝙ verū ē ꝙ ſi/
ne fide mediatoris explicita: vel implici
ta nunq̄ȝ fuit ſalꝰ ⁊ in illa montes tranſ
ferri poſſunt. Si hoc inq̄m ſine caritate
habuero nihil ſum ad vitā eternaȝ acq̇/
rendā.math.vij. Dn̄e nōne in noīe tuo
ꝓphetauimus.⁊ demonia eiecimꝰ ⁊ vir
tutes multas fecimus. Et d.illis Amen
dico vobis.neſcio vos. Qui ergo caret
caritate que vero ⁊ ſummo eſſe ꝯiungit
ſcȝ deo totalit̄ nihil eſt. Unde in pſona
peccatoris d.dauid. Ad nihilū redactꝰ
ſum et neſciui. Deinde inducit in actu ex
teriori d. Et ſi diſtribuero omēs faculta
tes m.in ci.pau.⁊ ſi tra cor.m.ita vt ar.ſi
cut fe.b.laurentiꝰ.vt di.glo. Quo nihil
p̄t eſſe pfectiꝰ opus miſericordie.nec ma
ius ſignum dilectōnis iuxta.illud io.xv.
Maiorē hac dilectōem nemo habet.id
eſt maioris dilectōis ſignū.vt a.ſuā.i.vi
tā ſuā po.q̇s.p a.ſuis. Caritatē āt nō ha
beā nihil mihi pdeſt.ſ.ad vitā eternā ob
tinēdā. Prodeſt āt q̄ntū ad multa alia.
Bona.n.extra caritatē facta ad mlta p/
ſunt.ut alibi ptȝ. Et ſic ptȝ p̄muȝ. Scđo
oſtēdit ꝙ caritas oīm virtutū opa poſſi
det et exercet.⁊ omē maluȝ cauet.q2 ipa
eſt forma oīm virtutū p quaȝ oēs virtu
tes opant̄.et ꝯtraria oīm virtutum ꝓhi
bent̄ p caritatē. Et exēplificat hic.i.xv.v/
tuoſis opibꝰ d. Cari.pa.ē ſcȝ in aduerſis
tolerandis. Unđ.n.p̄xīmꝰ vacit̄ diligit̄.
inde illata aduerſa ab illo fortit̄ tolerāt̄
Sicut ei auꝛ dilatat̄.pcuſſuȝ.ſic caritas
i aduerſis pficit̄ cū libent̄ patit̄. Iac.j. pa
tiētia opꝰ pfectū hȝ.ps. Dū ſupbit ipꝰ
pſeq̄ndo.incēdit̄ paup ipm plꝰ ⁊ plꝰ dili
gendo. Iteȝ benigna eſt.ſ.i releuādo mi

ſerias p̄ximoꝝ glo.i.larga egenis. Item
nō emulat̄.i.nō inuidet bono in alio cō/
ſiderato.gal.v. Nō efficiamī inanis gl̄e
cupidi inuicē ꝓuocātes.inuicē inuiden
tes. Itē nō agit pperā.i.puerſe bonuȝ in
altero pſequēdo.qđ ē magna puerſitas
ꝓuer.iij. Noli ꝓhibere eū.q̄ p̄t beneface
re ſi potes et ipe benefac. Itē nō inflat̄ đ
bono habito ſupbiēdo.nec ꝯ deū nec p/
ximū. Multi eni ex bonis que habēt iflā
tur ⁊ dedignant̄ miorıbꝰ loq̇.ſap.iij. Di
rūpet deꝰ illos inflatos ſine voce. Itē nō
ē ābitōſa bona mundi hēndi. In multiſ
eni nō eſt caritas.q2 multi dignitateſ ho
nores ⁊ p̄matū ābiunt vehement̄. Con/
tra q̇s ecc.vij. Noli querere ab hoīe du/
catū.neq̄ȝ a rege cathedrā hōris. Mul/
ta eni picula ſunt ibi et multos piclitari
vidimꝰ. Itē nō q̄rit que ſua ſunt.ſ.repetē
do p ꝯtentōem ſi fuerint ablata.luc.vj.
Qui aufert que tua ſunt ne repetas.ſcȝ
iudicō ꝯtentōſo Hoc eſt ꝯſiliū. Uel nō
querit que ſua ſunt.i.ppria bona ⁊ com
moda.ſȝ ꝯīa bona ꝓprijs āteponit vt
di.aug.j.cor.x. Nō querēs qđ mihi vti
le eſt.ſed qđ multis.phi.ij. Nō que ſua
ſunt ſinguli ꝯſiderātes.ſed que alioruȝ.
Itē nō irritat̄ ſcȝ vindictā appetendo.q2
non habet interius irā: que eſt appetitꝰ
vindicte.iac.j. Ira viri iuſticiam dei nō
operatur. Sed caritas dei iuſticiā opa
tur.et ideo non iraſcitur neq̄ȝ irritatur.
et ſi habeat aliq̄ndo aliquā aīmi ꝯmoti
onē. Et ſi obijciatur ꝙ ipe deus irritat̄.
ezech.xxviij. Irritauerūt me ⁊ noluerūt
me audire ergo multomagis caritaſ cre
ata. Dicendū eſt ꝙ irritatio que eſt cō/
motio animi ad vindictam hec non ca/
dit in deum nec in caritatem.⁊ de hac lo
quitur hic. Irritatio vero que eſt inſti
ctō pene vleiſcentis peccatū ſine animi
cōmotione.hec eſt in deo et in habenti/
bus caritatem.de q̄ non loquit̄ hic. Iteȝ

non cogitat malū.ſ.cum ꝯſenſu delibera
to.eſa.j.Auferte malū cogitationū vrāꝝ
ab oculis meis.Jtē nō gaudet ſup iniq/
tate.ſ.qn̄do videt inimicū ruere. vel ali/
qđ iniquū facere.puer.xxiiij.Cum ceciđ
rit inimicus tuus ne cōgaudeas.et ī ru
ina alterius ne exultet cor tuum. Hoc ē
enī dyabolicū valde.Caritas aūt dyabo
lica non ē.ecc.xix. Qui gaudet ſup iniq/
tate deuorabit.Jtē ꝯgaudet veritati. ſcꝫ
p̄dicare vel opera mōſtrare.j.io.Maio
rē hoꝝ nō hēo grām.q̄m vt filios meos
audiā in veritate ambulātes Jteꝫ omīa
ſuffert.i.cū veritatē ꝯgnouerit opera v̓/
tutū que ſunt ardua ⁊ difficilia viriliter
portat ſicut iob.iac.v.Sufferentiaꝫ iob
audiſtis.Jtem omīa credit ſcꝫ que veri/
tas di.ſicut abraā.Ge.xv.Credidit abra
aꝫ deo ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiam.Et
nota ꝙ nō di.omībus credit.qꝛ.j.Jo.iiij.
dr.Nolite omni ſpūi credere. Eccli.xix.
Qui cito credit leuis ē corde.Sen.Utꝝ
qꝫ viciū eſt ⁊ in omibus credere ⁊ nulli
Jtē omīa ſperat que deꝰ ꝓmittit.qꝛ omī/
potentē nō dubitat.iob.xiij.Et ſi occide
rit me in ip̄o ſperabo Jtem omīa ſuſtiet
per lōganimitatē expectādo.ſciens ꝙ ſū
ma bonitas nō auertit a bona volūtate
ecc.ij.Cōiungere deo.ſ.p caritatē.et ſuſti
ne. ſcꝫ lōganimiter expectādo.vt creſcat
in nouiſſimo vita tua. ¶ H ¶ Jtē nota
differētiā ex dictis.inter pati. ſufferre et
ſuſtinere. Pati enī ꝓprie ē reſpectu ma
li pene illate.Sufferre v̓o ē reſpectū diffi
cultatis in agendo bonū.Suſtinere v̓o
eſt reſpectu boni dilati.Eſt ergo caritas
Primo patiēs ꝯtra impatiētes. Secū
do benigna ꝯ inimicos.Tercō nō emu/
lat̄.ꝯtra inuidos.Quarto nō agit perpe
rā.ꝯtra puerſos.Quīto nō inflatur.cō/
tra ſupboſ.Sexto nō ē ābitioſa.ꝯtra cu
pidos.Septimo nō querit q̄ ſua ſunt cō
tra auaros.Octauo nō irritat̄.ꝯtra ira
cundos.Nono nō cogitat maluꝫ.ꝯtra
verſutoſ.Decimo nō gaudet ſuper iniq
tate.ꝯtra dyabolicos. Undecimo con/
gaudet veritati ꝯtra mendaces.Duođ
cimo omīa ſuffert.ꝯtra imbecilles.Tre/
decimo oīa credit .ꝯtra īfideles.Quar/
todecimo oīa ſperat. ꝯtra deſperantes.
Quintodecimo oīa ſuſtinꝫ.ꝯ feſtios et
ꝓperos.Et ſic ptꝫ ſcđm. ¶ Tercō oſten/
dit ꝙ in futura vita omēs v̓tutes ⁊ dona
euacuata ceſſabūt.caritas āt nunq̄ꝫ exci
det:ſꝫ ꝑficiet ⁊ perfecta in eternuꝫ mane
bit. Ex quo magna caritatis excellētia
demōſtrat̄.Et facit tria. Primo eniꝫ di.
ꝙ caritas nō excidit ſꝫ alia dona excidūt
ſcđo ꝓbat ꝙ alia dona excidāt.per rōeꝫ:
ibi.Ex pte enī ꝯgnoſcimus.Tercō ꝓbat
idē per duo exēpla.ibi.Cuꝫ eſſeꝫ puulus
¶ Dicit ergo caritas nūq̄ꝫ excidit. ſed
manet in patria.q̄zuis q̄ntuꝫ ad aliqua
ſcꝫ q̄ntū ad actus exteriores et laborio/
ſos excidat.q̄ntū enī ad interiores ſemp
manet. Non excidet ergo in futuro.ſed
magis augebitur.nec etiā excidit in p̄ſē/
ti.⁊ ſi aliq̄ndo refrigeſcat.mat.xxiiij.Re
frigeſcet caritas multoꝝ.Attēde tamen
ꝙ verꝝ eſt.ꝙ ſm ſubſtantiam ſuā eadem
caritas que ē hic manebit.etiam in futu
ro.q̄ntū in ſe eſt:ab habente tamē pt abi
ici ſi voluerit.Et ſi datur ei nō poſſe vel
le permāebit.hiere.xxxi.Jn caritate per
petua dilexi te.ideo attraxi te miſerans
Prouerbioꝝ.xvii. Omni tempore di/
ligit qui amicus eſt.id eſt qui in caritate
diligit habet quo poteſt ſi vult.omni tē
pore diligere.quia habet caritatem. Ca/
ritas ergo nunq̄ꝫ excidet.Omnia vero
alia dona ceſſabunt ſiue ſint ꝓphetie:q
ſunt cognitiones de futuris que omni/
no euacuabuntur.quia totum ibi erit p̄
ſens et permanens. ſiue ſint lingue. id ē
dona loquendi varijs linguis q̄ ibi ceſſa
bunt.qꝛ vnica lingua.ſcꝫ lingua dei oēs

loquent̄. eſa. liiij. Ponā vniuerſos filios tuos doctos a dn̄o. ſiue ſit ſcientia q̄ eſt p ſpeculū creature ⁊ p ꝯgnitōem cāruꝫ creaturaꝝ. que deſtruet̄. qꝛ p veriſſimā ⁊ intimā oīm cām omnia cognoſcētur. Apoc. xxij. Non egebunt lumine lucerne. qnīā deus dominꝰ illumīabit eos. Quō aūt ⁊ qntū ad qd ſcientia deſtruetur magna queſtio ē. ¶ Deinde cum d. ex pte enī cognoſcimus pbat p rōnē q̄ pdicta dona ſcientie et pphetie d'beant ceſſare. Et ē rō tal'. Omē qd eſt īpfectuꝫ adueniente gloꝛia ceſſabit. ſꝫ pdicta impfectōem habent: ergo ceſſabunt et hoc eſt qd di. Ex pte enī cognoſcimꝰ et ex pte pphetamus. i. ideo euacuabunt̄ predcā qꝛ ex pte. i. impfecte cognoſcimꝰ. et ex parte. i. impfecte prophetamꝰ Et qntū ad ſcientiam aptum eſt. qꝛ intellectu infirmo ꝯgnoſcimus. q̄ ſe habet ad manifeſtiſſima nature vt oculus noctue ad lucē ſolis vt di. phūs. Unde ſicut oculus infirmus videt circulū circa candelā accēſaꝫ q̄ non eſt ibi ſed humoꝛ inoꝛdinatꝰ q̄ eſt in oculo facit ſic apparere. Sic intellectꝰ multa credit ſe videre in creatura. q̄ ibi nō ſunt. Tre. iiij. Contenebrati ſunt oculi noſtri. Itē cognoſcimꝰ medio tenebroſo. ſcꝫ p creaturā. iob. xxxvij. Nos quippe inuoluimur tenebris ¶ De pphetia etiā ſimiliter patꝫ. Ipi enī pphete imperfecte ꝯgnoſcebant p enigmata ſcꝫ ⁊ figuras. Unde heliſeus qui fuit eximiꝰ pphetaꝝ ignoꝛauit etiā moꝛtē filij ſunamitis vt patꝫ. iiij. reg. iiij. Sic ergo ptꝫ q̄ imperfectōem iſta ꝯtinent. ſed cuꝫ venerit qd pfectum eſt qd erit in gloꝛia. qꝛ ibi erunt omnia ꝯſummata euacuabitur. qd ex parte. eſt. i. exilitas cognitōnis et impfectō q̄ eſt hic in ſcīa ⁊ pphetia tollet̄. qꝛ pficietur. ſicut tollit̄ lumen candele adueniente lumine ſolis. Et multomagis euacuabitur donū lingue. ¶ Deinde cū di. Cū eſſem puulus. idem pbat p exemplū. Et attende q̄ in puulo eſt duplex impfectō ſcꝫ loquele et ſcientie duplicis ſcꝫ diuinoruꝫ et humanoꝝ Et ideo di. Cum eſſem puulus loquebar vt puulus. ſapiebam vt paruulus. ſ. de diuinis. et de his que nouerunt qui habēt donuꝫ pphetie cogitabam vt puulus de iſtis terrenis. qn do aūt factus ſum vir. i. etatis perfecte. euacuaui. i. depoſui et dimiſi q̄ erant paruuli: et ſic dimiſi loqui puerile. et hoc reſpicit donum linguarum ſapere puerile et hoc reſpicit donum pphetie dimiſi etiaꝫ cogitare puerile. et hoc reſpicit donū ſcientie. quia vt dicitur. Eſa. lxv. Puer centum annoruꝫ moꝛietur. Et ſic qntuꝫ ad tria que dixit poſuit exemplum. Similiter erit in patria. quia hec tria ad perfectōem tranſibunt. et ſic euacuabuntuꝛ Deinde cum di. Uidemus aūt nunc p ſpeculum. ⁊c. pbat idem per aliud exemplum ſcilꝫ per ſimilitudinem ſumptaꝫ a modo videndi ⁊ cognoſcendi: qui eſt imperfectōis Dicit ergo Uidemꝰ nunc p ſpeculum. q. d. bene dico q̄ ſcientia ⁊ pphetia impfectōem habent. ⁊ ideo dēnt in patria euacuari. quod patet ex modo ꝯgnoſcendi. quia nunc in via videmus deum et diuina per ſpeculū rōnalis creature que ē imago dei. ⁊ videmus etiaꝫ in enigmate id eſt in veſtigio ⁊ in creatura irrationali in qua deus et diuina videntur magis obſcure. Eſt eniꝫ enigma obſcura allegoꝛia. vl' obſcura ſimilitudo Obſcurus eniꝫ ſermo et mirandus eſt enigma. vt eſt illud patreꝫ pgenies occidit matris in aluo. q̄ꝫ genuit mateꝛ generauit filia patrem. Yſid. vero dicit. q̄ enigma eſt queſtio obſcura que difficile intelligitur: niſi aperiatur. vt eſt illud. Iudicū. xiiij. De comedēte exiuit cibꝰ. Unde d̄ moyſe. q̄ videbat deum in ſubiecta rōnali creatā et non irrōnali. Nu. xij.

Ore ad os loquor ei ⁊ palã ⁊ nõ ꝑ enig-
ta ⁊ figuras. ¶Sicut dictũ fuit ezechieli.
Fili hoĩs ꝓpone enigma ⁊ narra para
bolã. Et nota ꝙ triplex ẽ ſpecl'z ꝑ qḋ in iſta
vita ꝯgnoſcim⁹. Primũ ẽ nobiliſſimuz
⁊ clariſſimũ ſcz filius dei incarnat⁹. ſap.
vij. Candor ẽ lucis eterne ⁊ ſpeculuz ſine
macula dei maieſtatis. Hoc ſpeculuz a
iudeis fuit ꝯſputũ vt in eo clarius vide
remus ⁊ fuit affixũ cruci. vt in eo cordil
noſtri maculas intueremur ⁊ abſterge-
remus. Scḋm ſpeculum ẽ ſacra ſcriptu
ra Jac. j. Si quis ꝑſpexerit in lege ꝑfctẽ
libertatis. ſicut in ſpeculo. Et ibidez. Si
q̇s auditor eſt verbi ⁊ nõ factor hic ꝯpa
bitur viro ꝯſideranti vultum natiuita
tis ſue in ſpeculo. Tercium eſt ſpeculum
rõnalis creature. Et ſic accipit̃ hic. Vnḋ
dyo. d. ꝙ ãgelus ẽ ſpeculum clariſſimuz
ſequitur. Tunc aũt ſcz in gloria videbi⁹
facie. ſcz noſtra ordinata ad faciẽ ipſius
dei. i. p̃ſentialiter ⁊ manifeſte. j. Johã. iij.
Cum aũt apparuerit ſimiles ei erimus. q
niã videbimus eũ ſicuti eſt. Eſa. iij. Ocu
lo ad oculũ videbũt. Et in hac cognitõ-
ne omnia ꝑfecte cognoſcem⁹. ⁊ ꝑ ꝯſequ
omnis impfectõ cognitõnis tollet̃. Nũc
ꝯgnoſco ex ꝑte. Hic quaſi adaptat ⁊ ex
planat qḋ dixerat de cognitõne obſcura
⁊ manifeſta d. Nunc. i. in p̃ſenti vita co-
gnoſco ex ꝑte. i. obſcure ⁊ impfecte. totũ
eniz velatum eſt: Vnde eſa. vj. dr ꝙ ſera
phin duab⁹ alis velabant faciẽ di ⁊ du-
abus pedes eius ⁊ duabus volabãt. Et
hoc eſt ꝯgnoſcere ꝑ ſpeculuz in enigma
te. Tunc aũt ſcz in gloria cognoſcã: ſicut
⁊ ꝯgnitus ſum ſcz a deo plene et ꝑfecte.
q2 eodẽ medio ꝯgnoſcam deuz: q̃uo ipſe
me cognoſcit ſcz ꝑ eſſentiaz dei. Et hoc ẽ
videre facie ad faciẽ. Intellige tamẽ ꝙ ꝑ
hoc non intendit ꝯcludẽ equalitatẽ ĩ co
gnoſcendo. Deus enĩ in infinitũ limpi-
dius me cognoſcat q̃z ego poſſim ipm co

gnoſcere etiã in patria. ſz notat per hoc
medij cognoſcendi idẽtitatem. q2 idem
erit medium ſcz eſſentia diuina. Et ſic pz
tercium. ¶Quarto excellẽtiam ⁊ maio
ritatẽ caritatis quaſi ꝯcludẽdo ſubĩfert
d. Nunc aũt id ẽ in vita p̃ſenti manent
tria hec. ſcz. fides ſpes et caritas. Fides q
deum credimus. ſpes qua bonũ eternũ
quod ẽ ipſe ds ſperamus. ⁊ caritas: qua
ipm ſuper omnia diligimus ⁊ amamus.
Et hec tria ſunt maiora omnib⁹ virtuti
bus ⁊ donis. Vnḋ vocãtur virtutes di
uine. quia cõiungunt animã deo. Sz ca
ritas ẽ maior his duabus ſcz fide ⁊ ſpe.
ergo eſt maior omĩbus alijs. Si autem
plura vis dicere ḋ excellẽtia caritatis re
quire infra dnica. xiij. poſt trini. in ſecu-
do mẽbro de euangelio. Et ſic patz quar
tum. ¶J ¶In fine nota ꝙ ſeptem pue-
rilia euacuare dẽmus. Primo dẽmus
euacuare loqui puerile. i. ſine p̃meditati
one. Pueri. n. loquunt̃ q̇cquid in os ve-
nerit. Canus vero vir circũſpecte ⁊ cuz
premeditatõne loquitur. Vnḋ de viro
ꝑfecto in p̃s. dr Lingua eius loquit̃ iudi
cuz. i. examinatã ſententiaz ¶Scḋo dẽ
mus euacuare ſapere puerile. i. vt nõ ſi-
mus ſapientes circa ꝑua. vt pueri circa
nuces et monetã plumbeã ⁊ hmõi vilia
⁊ circa maxima inſipiẽtes. ſicut illi q̇ cir-
ca tempalia que ſunt ꝑua bona ſũt val-
de prudẽtes ⁊ circa virtutes ⁊ dona val
de inſipientes. j. cor. xiiij. Nolite pueri
effici ſenſibus. ſed malicia ꝑuuli eſtote.
Talis eniz eſt ſapientia terrena animal'
dyabolica vt dr Jaco. iij. ¶Tercĩo eua
cuare debemus cogitare purile. quod
eſt ſolum de preſentibus vt nõ ſolum ḋ
p̃ſenti vita. ſed de futura cogitem⁹ ⁊ ne-
ceſſaria preparemus vt in ꝑpetuum ibi
honorifice viuamus. De quo habem⁹
exempluz de formica puer. vj. Vade ad
for. o piger ⁊ ꝯſid. vi. e. ⁊ di. ſa. q̃ cũ nõ ha.

du.nec ꝑcep.nec.prin.paret.in eſt.ci.ſ. Quarto euacuare debemꝰ mundicias pueriles q̇ ſedēt in luto ⁊ deturpant ve‑ ſtimenta ſua. Sic peccatores veſtez nu‑ ptialē virtutū que dignū facit hominez nuptijs eterni regis.quā eis deus ꝯtulit in baptiſmo ꝑ lutū peccatoꝝ trahunt.⁊ dignitatē regiā qua filij eterni regis ſūt non venerantes ſtant in ꝓſtibulis et ta‑ bernis et ad torquēdas vſuras. Tytū.j. Infidelibus nihil eſt mundū.ſed coinq̄‑ nate ſunt vie eoꝝ.⁊ mens ⁊ ꝯſcientia Quinto euacuare debemꝰ puerilez mu tabilitatē.q̇ tota die mouent̄ ⁊ mutant̄. Sic multi vna die vadūt ꝑ viā que du‑ cit ad celū et altera ꝑ viam inferni. Una die edificant.et altera die deſtruūt.ſicut pueri qui faciūt domūculas. ecc.xxxiiij. Unus edificans et alter deſtruēs. qd ꝓ deſt illis labor. In eodē.xxvij. Homo ſā ctus in ſapientia ſua manet ſicut ſol. nā ſtultus vt luna mutat̄. ¶ Sexto euacu are dēmꝰ timorē puerilē. Solēt.n.pueri multū timere hoīes laruatos Leuia eni magis timēt q̄z grauia ꝑicula. Sic pec‑ catores habēt timoē mundanū. ⁊ nō di uinū.q2 magis timent ꝑdere denariū q̄z celū. Magis timēt homīes q̄z deū.mag̃ ſtatutū ciuitatis q̄z euangeliū.magiſ pe nas tꝑales q̄z eternas. Sen. Autoritatē habemꝰ.ſed ſonū ⁊ vitam puerorū . nec pueroꝝ tantū ſed etiam infantiū. Hi le‑ uia et hi fortia formidāt nos vero vtra‑ q̄z. ¶ Septimo euacuare debemꝰ amo rē et ꝯcupiſcentiā puerilē. Solent enim pueri ꝯcupiſcere queq̄z pulcra.nec atten dūt vtrū ſint nociua. Sic peccatoreſ oīa que vident domos et agros: ⁊ pulcras mulieres cupiūt et non ꝯſiderant ꝙ hec mundana bona multis ſunt occaſio dā natōis eterne. Et ſic patet totū de epl̄a.

¶ Dominica prima qudragesime de euā‑ gelio Sermo.XXXII.

Ductus eſt ieſuſ in deſertuz a ſpū.math.iiij. Ie iuniuz xp̄i eſt exemplum et for ma noſtri ieiunij.q2 omnis xp̄i actō no‑ ſtra eſt inſtructō.io.iij. Exemplū ei.d.v. vt queād.e.f.⁊ v.f. Et ideo ꝑma die ſolē‑ ni noſtri ieiunij. ſcilicet domīca ꝑma q̄ dragesime in eccleſia recitat̄ vt fideleſ in eo ꝯſpiciant q̄ntū et q̄uo debeāt ieiuna‑ re. Circa qd ieiuniuz q̄ttuor ꝑncipalit̄ in hoc euāgelio deſcribunt̄. Primū ē ipiꝰ xp̄i ieiuniū cū ſuiſ ꝑambul̄ qd ꝑegit.ī ꝑn cipio euangelij. Scd̄m ē pugna quā pꝰ ieiuniū habuit.ibi. Et accedēſ tēp.d.ei.ſ. ſi.d.es.zc. Tercia ē victoria quā ī pugna obtinuit ibi. Tūc reliquit eū dyabolus. Quartū ē corona quā ex victoria meru it.ibi. Et ecce angeli ac.⁊ mi.ei. ¶ Prīo ergo ponit̄ xp̄i ieiuniū cū ſuis ꝑambuliſ et id circa primuz duo ponunt̄. Primo enī ipa preābula xp̄i ieiunij narrantur. Scd̄o ipiꝰ xp̄i ieiuniū ſubinfert̄ ibi.et cū ieiu.zc. Preābula aūt ſunt q̄ttuor.ſ.dieſ in q̄ ieiunare incepit.locꝰ vbi ieiunauit mouens qd eū ad ieiuandū mouit. et fi‑ nis quē in ieiunādo habuit. ¶ Primo ergo ponit̄ tꝑs et dies q̊ xp̄s ieiunare in cepit. q2 ſtati pꝰ baptiſmū eodē die quo baptiſatus ē ⁊ ſpūſſanctus ſuꝑ eū in co‑ lūbe ſpetie deſcēdit. intrauit deſertuz ad ieiunandū et orandū.qd ꝑz ex euāgelij originali vbi dr̄ Tunc.duc.ē i. in deſer.i. ſtati eo baptiſato.ſcz in die ephie.⁊ id in illa die xl.iciat̄ vbi dat ſalutare exēplū vt q̇ vult in ieiunio xp̄m imitari. dēt pri mo baptiſari baptiſmo ſpūſ ⁊ lacrimaꝝ ꝑ verā ꝯtritōem ⁊ ꝯfeſſionē. vt recipiat ſpūſanctū.in cꝰ robore poſſit vicia et de‑ monia expugnāre.phi.iiij. Oia poſſ.in e.q̇ me ꝯfortat.al̄s nullo mō poſſet. Et inde ē ꝙ peccatores ieiunātes ita peccāt in xl. ſicut ꝑmo.q2 ſpm ſanctū nō recipiunt.cꝰ

v̓tute poſſint dyabolo ꝛ peccatis reſiſte
re. Et ergo quilibꝫ dꝫ̄t in ꝑncipio q̄dra-
geſime ꝯfiteri. ꝛ lauari et ſpm̄ſanctuꝫ re-
cipe. q2 tale ieiuniū nō ſolū v̓tutē reſiſtē
di pctis hꝫ̄t. ſꝫ etiā q̄ntū ad meritū valet
in centuplo plus q̄m ſi de mortali con-
ſcientia habeaṫ. Mereṫ. n. vitā eternam
Propterea dꝛ eſa. j. Lauami mū. eſ. auf.
ma. co. ve. ab oc. m. Multi lauāt man⁹
ſuas ſolū p⁹ ꝯmeſtionē. vt illi q̄ in fine q̄
dragesime p⁹ ieiuniū ꝯfitenṫ. in tꝑale et-
nū premiū ꝯmutātes. Sꝫ ſicut nobiles
lauem⁹ ā̄te et p⁹ man⁹. ¶ Scd̓o poniṫ
locus vbi xp̄s ieiunauit. q2 ī d̓ſerto. De
ſertū. n. dꝛ a deſertōe om̄is boni corꝑalis
q2 nec delicata cibaria. nec iocūda ſocie-
tas. nec ſuaues melodie. nec dilicie aliq̄
ſunt ibi. ꝑ qd̓ ſignaṫ ꝙ ieiuniū noſtrū dꝫ
eſſe a delicijs ſeꝑatū. Et id̓o eccl̄ia ordia-
uit ꝙ cibaria delectātia vt carnes oua ꝛ
caſeus. in hoc ieiunio penit⁹ nō guſteṫ
Sunt āt multi q̄ ita delicioſe et in tātuꝫ
comedūt ꝙ nullā auſteritatē vel penam
ſuſtinēt in ieiunādo. q̄ licet q̄ntū ad cul-
pā vitādo mādatū eccl̄ie ſeruēt. tamē q̄ꝫ
tū ad meritū et ſatiſfactōeꝫ ſunt q̄ſi repu
tādi nō ieiunare. yſid̓. Sperniṫ ieiuniū
qd̓ delicijs ꝯpenſaṫ. Cui⁹ rō eſt. q2 ieiuni
uꝫ indiciṫ vt caro domeṫ et pūiaṫ. ꝛ ſpūi
ſubijciaṫ. et vt carnis vicijs ꝛ ꝯcupiſcen
tijs facili⁹ reſiſtaṫ. Qd̓ totū euacuaṫ ꝑ il
los q̄ ſic ieiunāt. Et id̓ nō ſeruāt p̄ceptū
de ieiunio q̄ntū ad itentōeꝫ legiſlatoris.
qd̓ domin⁹ reputat q̄ſi nō factū. zach. vij
Cū ieiunaretis nū̄qd ieiuniū ieiunaſtis
mihi. q. d. nō. Tale ē ieiuniū ſaracenorū
q̄ oīa ꝯmeſtibilia ſua bona ſeruant ꝛ co
medūt in ſua execrabili q̄dragesima. Ca
riſſimi differre dꝫ̄t ieiuniū xp̄ianoꝝ a ie
iunio ſaracenoꝝ. Itē ſicut deſertū a deſ̄
tione noīaṫ. ita hō ī hoc ſacro ieiunio dꝫ
deſerere vicia et peccata. eſa. lviij. Hoc ē
ieiuniū qd̓ elegi. diſſolue colligatōes im

pietatis: ſolue faſciculos deꝑmētes. Q2
vt d. hiero. Qui ieiunāt ꝛ praua agūt d-
mones imitanṫ. Dꝫ̄t. n. hō deſerere mū-
dū in hoc ſacro ieiunio q̄ntū poteſt. Q2
vt dꝛ. j. io. v. Tot⁹ mū. in mali. p. ē. eſa. lij.
Exite de medio eius ꝑple meus ꝛ ne ꝑ-
ticipes ſitis īquinatōis. Cariſſimi deſe-
ram⁹ in hoc ſacro ieiunio mūd̄m et pctā.
et faciam⁹ cū deo pacē. et ſi nō pacē. treu
gā tamē aliquā ꝯponam⁹: vt nō eūī hoc
ſacro tp̄e īpugnem⁹. q2 duꝝ nobis eē de
beret ſemꝑ ꝯtra ſtimulū calcitrare. ¶ Ti
mendū ē valde ne deus nobis iraſcaṫ. q2
ei nō eſt q̄ poſſit reſiſtere. Iob. ix. De⁹ c⁹
ire reſiſtere nemo p̄t. et ſub quo curuan
tur q̄ portāt orbē. Quāuis. n. d̓s ſit vald̓
dulcis. tamē ſi iraſciṫ eſt valde fortis. Ac
cetū eni qd̓ fit ex dulci vino magis ē po-
tens q̄ꝫ qd̓ fit ex labruſco. heb. x. Horren
dū eſt incid̓e in man⁹ dei viuētis. ¶ Ter
cio poniṫ mouēs qd̓ xp̄ꝫ ad ieiunād̓ mo
uit. q2 duct⁹ a ſpūſancto vt d. greg. Spi-
ritus ſctūs ergo eū mouit Unde ali⁹ euā
geliſta di. Expulit eū ſpūs in deſertum.
mar. j. Ubi nota ꝙ ypocrita q̄ duciṫ ad
ieiunādū. ꝛ auar⁹ q̄ duciṫ ab auaricia. et
q̄ nō habet qd̓ ꝯmedat. libenṫ eniꝫ ꝯme-
deret ſi haberet. et qui nō hꝫ appetitū co-
medēdi et de hoc dolet. et qui ieiunat ꝓ
pter infirmitateꝫ vt ſaneṫ. et qui ieiunat
vt poſtea meli⁹ comedat. vt guloſus. oēs
iſti nō ducunṫ ad ieiunandum a ſpūſan
cto. et id̓ omēs tales nō remūerant a ſpi
ritu ſancto. ſed ab eo ꝓpter qd̓ ieiunaue-
rūt remūerati ſunt. mat. j. Amē dico vo-
re. mer. ſ. Cariſſimi nō ſimus de numero
taliū ſꝫ moueat nos ſpūſſanct⁹. ¶ Quar
to poniṫ finis ꝓpter quē xp̄s deſertū ad
ieiunādū īntrauit. q2 vt tēptareṫ a dyabo
lo. xp̄c. n. veiṫ vt gigas hūane naṫe. et id̓
ſpōte iuit ad cāpuꝫ ſeu locū certaminis vt
cū dyabolo certamē ſingulare iniret. vt
q̄ oēs vicerat viceṙeṫ a ſolo. ꝛ ꝑ xp̄ꝫ victo

rē oēs ab eius poteſtate liberarētur ad
regnū finalit̄ trāſituri. col. j. Qui eripuit
nos de ꝑtāte tenebraꝝ .i. demonū ⁊ tran
ſtulit in regnū filij dilectōis ſue. Unō cā⸗
tamꝰ. Caput draconis ſaluator ꝯtriuit
ab eiꝰ ꝑtāte nos oēs eripuit. Et hoc ē qȯ
xp̄s oſtēdit luc. xj. d. Cū fortis ar. cuſ. at
ſcꝫ in pa. ſ. oi. q poſ. ſi āt for. eo ſupuen. vi.
e. vni. ar. eiꝰ. auf. in qui. ꝯfi. et ſpo. ei. diſ.
F ¶ Et attende ꝙ ī hoc xp̄m imitari vel
le nō debemꝰ. vt ſcꝫ a dyabolo velimꝰ tē
ptari qn̄ potiꝰ petimꝰ ꝗtidie d. Et ne noſ
indu in tēp. math. vj. Quāuis .n. tēptari
et nō ſupari dignū ſit corona tamē tem⸗
ptari velle p̄ſumptuoſum eſt. niſi q̊s vt
xp̄s eſſet de victoria certus. qui erat fir⸗
matꝰ in bono nec poterat vici. Sicut ſta
tus ep̄alis eſt ꝑfectꝰ tamē velle epiſcopa
ri eſt p̄ſumptuoſuꝫ niſi cū adiectōne. vel
le bene ſe habere: ſicut d apl̄us. j. thi. iij.
Qui ep̄atuꝫ deſiderat bonū opus deſi⸗
derat. Oportet āt ep̄m modeſtū eſſe. ꝛc.
Sed illȯ vt tenet̄ ꝯſecutiue q̊ ad nos. q2
q̄ndo deſertū p̄nie intramꝰ hoc ꝯſequi⸗
mur. q2 tūc a dyabolo maxīe tēptamur.
ecc. ij. Fili accedēs ad ſeruitutē dei ſta in
iuſticia ⁊ timore: et p̄para animā tuam
ad temptatōeꝫ. q2 vt d. greg. Illos pulſa
re negligit q̊s q̇eto iure poſſidē ſe ſentit.
Hic cadit exemplū illius qui vidit in ci⸗
uitate ſolū duos demones. et ſupra mo
naſterū multa milia. Et ſic patēt p̄am⸗
bula ieiunij xp̄i ¶ G ¶ Scd̄o ponitur
ip̄ius xp̄i ieiuniū qȯ ꝑegit. q2 cū ieiunaſ⸗
ſet. xl. diebꝰ. Ubi nota ꝙ ieiuniū eſt ſatiſ
factoriū. ꝯſeruatiuū. et meritoriū. Pro⸗
pter p̄mū ieiunāt penitētes. ꝓpter ſcd̄m
et terciū iuſti et innocētes. qui nō habēt
ſatiſfacere. ſꝫ indigent ꝯſeruari ⁊ mereri
Nullo āt iſtoꝝ modoꝝ xp̄s indiguit ie
iunare. Nō p̄mo mō. q2 peccatū nō fec.
nec do. iuuētꝰ ē in ore ip̄iꝰ. vt d. j. Pet. ij.
Silr̄ nec ſcd̄o mō. cū ꝯſeruari nō indige
ret. cū eſſet ꝯfirmatus in bono. imo ipſe
alios ꝯfirmabat. Nec tercō mō q2 mere
ri nō indigebat cū ab īſtanti ſue ꝯceptī⸗
onis fuit infiniti meriti et p̄mij eo ꝙ eiuſ
aīa verbo erat vnita. ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns ſꝑ erat
in gl̄a et beata. licꝫ q̄ntū ad p̄miū accidē
tale meruit reſurrectōis gl̄am. et iudex
omniū fieri ſm̄ hūanā naturā. Nā ꝓpt
ea que paſſuſ eſt meruit gl̄am reſurrecti
onis ⁊ ſuperaltari ſm̄ hūanā naturam
phi. ij. Humiliauit ſemetip̄m. Et ſequitur
Propt̄ qȯ et deꝰ exaltauit illuꝫ. et de il.
no. qȯ ē ſu. om. no. Ieiunauit ergo ſoluꝫ
ꝓpter nos vt nos ad ieiuniū inuitaret.
Si .n. ip̄e q̇ nō īdigebat ieiunare ieiuna
uit. q̄ntomagis nos q̇ multū indigemꝰ
dēmꝰ ieiunare. Ieiunauit etiā vt ieiunio
autoritatem daret ¶ Si ei ieiuniū ſoluꝫ
eſſet ab ecc̄ia inſtitutū vilipēderet̄ ⁊ a di
ſcolis diceret̄. Quare xp̄s nō ieiunauit.
ſi nos voluit ieiunare. Et ſic pꝫ q̄re ieiu
nauit ¶ Sed q̄re tāto t̄pe ieiunauit ad
p̄ſens ſufficiat triplex rō. Prima ē figu
ralis. Scd̄a eſt ex ꝑte noſtri. Tercia ē ex
ꝑte dei. Rō figuralis ē. q2 vt d. beatꝰ gre.
Uirtꝰ decalogi ꝑ q̄ttuor libros ſc̄ti euā⸗
gelij cuſtodit̄. Denariꝰ aūt numerꝰ q̄ter
ductus ſurgit in. xl. Tunc ergo decalogi
mādata ꝑficimꝰ. cū q̄ttuor libros ſancti
euangelij cuſtodimꝰ. Uirtꝰ āt ⁊ ꝑfectō
p̄nīe in cuſtodia mādatoꝝ et ſancti euā
gelij ꝯſiſtit. Iuxta illȯ math. xix. Si vis
ad vitā ingredi ſerua mādata. Propte
rea xp̄s. xl. diebꝰ ieiunauit. vt daret itel⸗
ligi ꝙ p̄nīa q̇ in ieiunio repreſentat̄ ꝑ q̄⸗
dragenariū numeꝝ ꝑficit̄ et figurat̄. pro
pterea etiā moyſes ⁊ helyas. xl. diebꝰ ie
iunauerūt. Rō ex ꝑte nr̄a ē. q2 vt d. gre.
noſ q̊ꝫ in hoc mortali corꝑe ex q̄ttuor ele
mentis ſubſiſtimꝰ. ꝑ eꝰ corpis volupta⸗
tes p̄ceptiſ dn̄icis ꝯimꝰ. q̇ ꝑ decalogū ſūt
accepta. q2 ergo ꝑ carnis deſidia. q̄ ex q̄t
tuor elemētis cāūt. decalogi p̄cepta ꝯtē⸗

pſum⁹.q̄re dignū eſt vt carnē q̄terdecieſ
affligam⁹.apoc.xviij. Quātū glī.ſe et in
de.ſu.tā.da.il.tor.ꝛ luctū Rō ex pte dei ē
ꝙ deus voluit et ſp vult ꝙ oīa bona no
ſtra ab eo recognoſcam⁹ tāq̄m feudarij
feudū recognoſcunt a rege.mathe.xviij.
Sīle ē regnū ce.ho.re. q vo.ſer.ſu.ꝛ tra.
il.bon.ſua.j.coꝝ.iiij. Quid hēs qḋ nō ac
cepiſti. Et in hui⁹ recognitōꝫ d̄s decias
et pmicias mādauit ſibi offerri Int alia
aūt bona q̄ a deo hēm⁹ ē tps.et iō vt de/
cimā ꝛ pmicias tpis dō offeram⁹.xl.die
b⁹ ieiunare dēm⁹. Nā.xxxvij.dies ſūt de
cima toti⁹ anni ꝛ aliquātulū pl⁹ vt poti/
us hō q̄ꝫ d̄s decipiat. Tres aūt dies ieiu
nij q̄ttuor tpm ſp in q̄dragеſima venūt.
q̄ p pmicijs ꝯputant. Duodeciꝫ.n. dies
ieiunioꝝ q̄ttuor tpm ſm.xij. mēſes p pri
micijs ꝯputant. Nā pmicia ē de.xxx.p/
tib⁹ vna. Et iō p quolibꝫ mēſe vna die ie
iunare dēm⁹ vt pmicias deo reddam⁹.
Tres ergo dies q̄ttuor tpm: q ſp in q̄dra/
geſima eueniūt adiuncti. xxxvij.faciunt.
xl. Et iō.xl.dieb⁹ ieiunauit.vt oſtēderꝫ ꝙ
tātūdē nos ieiunare debem⁹ vt dō deci/
mas ꝛ pmicias tpis offeram⁹. Et ppte/
rea q̄ttuor pcedētes dies ſunt additi ad
.xl.vt numer⁹ q̄dragеāri⁹ ſit ꝯplet⁹ queꝫ
ieiunare dēm⁹. Et nota ꝙ in his oīb⁹.xl.
dieb⁹ nō ē paſſus famē.ſꝫ in fine dieꝝ eſu
rijt. Et hoc ē qḋ d. Et cū ie.xl.di.ꝛ xl.noc.
eſu. Qḋ ē ꝯ multos.q in ieiunio nullam
famē ſuſtinere volūt.ſed ī media die ſta
ti ꝯmedūt dū fameſcūt. Et etiā addit no
ctes.ne diceret ꝯmedē ī nocte. Qꝛ auteꝫ
tot dieb⁹ ieiunare potuit diuinitatis fu
it.et ꝙ p⁹ea eſurijt hūanitatis fuit. et ſic
pꝫ pmū. ¶ ij ¶ Scdo ponit pugnā quā
xps p⁹ ieiuniuꝫ habuit.qꝛ acce.tēp. Ubi
nota ꝙ ſm gre.tota iſta tēptatō nō inte/
rius ſꝫ exteri⁹ fuit. Nos vō ex corrupti
one pmoꝝ pentū nati ꝛ interius ꝛ exte/
ri⁹ tēptamur.ſed xpc accepit carneꝫ ſine

ꝯcupiſcentia aliqua de ſtatu pmoꝝ pa/
rentū āte peccatū. Unde ſicut pmi parē
tes ab eodē temptatore.ſcꝫ lucifero ſolū
exteri⁹ tēptati fuerunt.ſic et xps. Idē er
go temptator fuit.et de eiſdē vicijs tem/
ptauit et eodē mō.niſi ꝙ tūc intrauit ſer
pentē et p ipm loquebat.mō aūt forma/
uit vnū corpus hoīs de aere in q̊ loque
batur ꝛ videbat hō ꝛ venit ad xpm ī de/
ſertū qḋ erat int hiericho et hieruſalē et
habuit barbā plixā more iudeoꝝ.vultū
dimiſſuꝫ in terrā et habitū religioſuꝫ.p/
tēdebat enī exteri⁹ magnā ſanctitateꝫ ꝛ ī
modo loquēdi magnā prudētiā.ꝛ q̄ſi vi
debat ꝙ veniſſet ad eū viſitādi cauſa Et
qꝛ aſtutus ꝛ callid⁹ tēptator hoī pfecto
deputatur ad pugnā. Xps aūt ꝛ adā fu
erūt pfectōres hoīes q vnq̄ꝫ fuerūt. Lu/
cifer aūt q p excellentiā tēptator dr ab ef
fectu ſuo oīb⁹ alijſ demoib⁹ ē callidior ꝛ
ſagatior. Et iō ꝯtra pmū hominē pugna
uit et vicit Et ſilr ꝯ xpm pugnatur⁹ ac/
ceſſit quē nō vicit.ſed ab eodē totalit eſt
deuictus. Et attēde ꝙ demones cadēteſ
de celo ad hoīes expugnandū in hoc ae
re caliginoſo pter remāſerūt.ꝛ hoc ē qḋ
hic dr. Et accedēs tēptator. Tēptauit āt
xpm de trib⁹ de qb⁹ pmos pentes tēpta
uit et oēs tēptat. Nā pmos pentes pri/
mo de gula tēptauit dū pomū pulcrū vi
ſu et delectabile ad veſcenduꝫ oſtendit.
Scdo d ſupbia tēptauit dū eis dixit.eri
tis ſicut dij. Tercō de auaricia tēptauit.
dū ſubiunxit ſcientes bonū ꝛ malū. De
auaricia ergo ꝛ cupiditate ſciendi tēpta
uit. Nā vt di.gre.nō ſolū eſt cupiditas ī
appetitu habēdi tpalia ſꝫ etiā in appetitu
ſcie.qꝛ d auaricia reꝝ eos tēptare nō po
terat.cū ipi fuerit p deū bonoꝝ oim mū/
di meri dni ꝯſtituti.vt pꝫ gen.j. De his
trib⁹ ſilr dominū tēptauit.ſ.gula ſupbia
ſiue vana glā et auaricia reꝝ. ¶ Primo
ergo xpm tēptauit de gula d. Si fi.d.es

dic vt la.iſ.pa.ſ.greg. In pugna xp̄i p̄mo
ꝯtra gulā agit̄ q2 niſi p̄us hec refrenetur
fruſtra ꝯ alia vicia laboratur. Eſt enī gu
la clauſura portaꝝ ſiue porta caſtri. ꝛ iō
niſi ipa bene firmet̄ ꝛ cuſtodiat̄ omēs in
imici intrabūt q2 ipa inimicis aditū pā/
dit vt prelient̄. Et attēde q dyabl9 p̄nci
paliť expiri volebat an xp̄s fili9 dei eſſet
et iō ait. ſi fi. di ꝛc. Hebat enī rōnes p̄ ꝛ ꝯ.
Pū enī opa ſoli9 dei eū facere videbat
credebat eū eſſe deū. ſʒ dū hūana facie/
bat credebat eū eſſe hoīem. Q2 ſi ſciuiſ/
ſet eū fuiſſe filiū dei ꝛ p̄ eius mortē prin/
cipatū mūdi ſibi p̄ eū auferri. nūq̄ʒ tem/
ptaſſet eū. nec pcuraſſet euʒ crucifigi. vt
d. aug. j. cor. ij. Si enī cogno. nunq̄ʒ do/
minū glē crucifixiſſent. i. crucifigi pcuraſ
ſent. Sʒ xp̄c ita ſapientē reſpōdit q ſp̄ in
dubitatōe eū reliquit. d. Nō in ſo. pa. v.
b. ꝛc. q. d. Si ꝯpateriſ mihi poti9 debereſ
ꝯpati aīe q̄ʒ corpi tanq̄ʒ meliori. ꝛ pſua/
de mihi cibū aīe. q ē v̄bū dei. qd habʒ aī
mā illūiare. pſ. Lucerna pe. m. v̄. t. Habʒ
animā ſanare. ps. Miſit. v. ſ. et. ſa. e. ſap.
xvj. Neq̄ʒ herba neq̄ʒ malag̃. i. ēplaſtꝝ
ſanauit eos. ſed ſermo tu9 dnē qui ſanat
vniuerſa. Habʒ aīaʒ debilitataʒ ſuſtēta
re. ps. Panis. i. v̄bū dei. cor hoīs ꝯfir/
mat. Hēt aīmā pollutā mūdare. iob. xiij
Iā vos mundi eſtis pp̄ter ſermonē q̄m
locutus ſuʒ vobis Hʒ animā impugna
tā defendē ꝛ liberare. eph. v. Galeā ſalu
tis aſſumite. et gladiū ſp̄ūs qd ē verbuʒ
dei. hebr. iiij. Viu9 ē ſermo dei et efficax.
et penetrabilior omi gladio ācipiti. hēt
animā letificare. lu. j. Ex q̊ fc. ē. v. ſa. t. ī au.
m. exul. ꝛc. Et habʒ aīmā beatificare. luc.
xj. Beati q au. ver. d. ꝛ cu. il. Ergo ſi v̄bū
dei ꝯferat tot bona. hoc debuiſti mihi p̄
ſuadē. et nō cibū qui pit. iob. vj. Opamī
nō cibū qui pit. ſʒ q p̄manet in vitā etnā.
Vel. q. d. Alı9 ē mod9 viuēdi q̄m p̄ cibū
materialē. Nā moyſes in colloquio di/
uino. xl. dieb9 ꝛ. xl. noctib9 ſili ieiunauit
vt ptʒ. exo. xxxiiij. et iō ſine pane poſſum
viuere ꝯtēplādo deū. ¶ Scdo tēptauit
eū de vana gloria cū eū in ſanctā ciuita/
tē aſſumpſit. ſ. hrl̄m ſupra pinnaculū tē
pli ſtatuēs. Sed nūqd videbat̄ dyabo/
lus eū deportās. Reſpōſio. Credebat. n.
demō videri. ſʒ xp̄c ſic agebat q a nemīe
videbat̄. Et ſicut di. gre. Nō ē mirꝫ ſi xp̄c
a dyabolo ſe portari pmiſit cū a mēbris
ſuis ip̄e pmiſit ſe crucifigi Nōne mēbrū
dyaboli fuit pylat9 et iudei crucifigētes
imo totaliť dyabolici: et dyabolo peio/
res fuerūt. Statuit ergo ip̄m ſupra pin
naculū templi: vbi leuite ſtabāt ad legeʒ
pp̄lm docēdū Quoddā repagulū fuerat
ad modū pulpiti p̄dicatorꝫ in facie tēpli
in alto ꝯſiſtēs. Et ait illi. Si filiuſ dei es
mitte te deorſū. et hoc ſecure potes face/
re. Q2 ſcriptū ē in. ps. q̊niā ds mā. an. ſ. d
te. vt cuſ. te. ne for. offen. ad la. pe. t. Duo
intēdebat dyabol9. Q2 ſi miſiſſet ſe ꝛ nō
leſiſſet ſe. temptaſſet eū de vana glā. Si
aūt fuiſſet leſus tēptaſſet eū de murmu/
re et impatiētia. ſicut ianulū monachuʒ
quē dyabolus trahēs in ſporta p̄ ecciaʒ
di. eū ad padiſuʒ velle ducere dū eſſet p̄
pe tectū pieciit ad terraʒ. Et p̄ hoc expiri
volebat an eſſet filius dei. Sed xp̄uſ nō
fecit qd dyabolus intendebat. ꝛ ita cau
te reſpōdit q ſp̄ eū in dubitatōe reliqt. ꝛ
ſicut dyabol9 allegabat ſcripturas. ita
xp̄s reſpōdebat p̄ ſcripturas d. Scp̄tuʒ
eſt deut. vj. Nō tēptabis dominū deuʒ
tuū. Tēptare deū ē q̄ndo hō p̄ virtutē a
deo ſibi datam pōt ſe tueri ꝛ ꝯſeruare ſa
lutē et vitā ſuā. ꝛ ip̄e nō vult ea vti. ſʒ cō/
mittit ſe fortune et pudētie dei. d. Adiu
uet me ds ſi vult. Qd apl's phibʒ d. j. co.
x. Neq̄ʒ tēptaueritis deū ſicut qdā eorꝫ
et a ſerpētib9 pierūt. Cōtra qd apl's dat
nobis exēpluʒ in multis. vt q̄ndo appel
lauit ad ceſarē in iudea. vt patʒ act. xxv.

Et q̄ndo damaſci ſe fecit de muro depo
ni in ſporta vt euaderet maꝰ inimicoꝝ
vt pz. j. coꝝ. xj. Et q̄ndo in grecia dixit ſe
ciuē romanū. act. xxiij. vt nō flagellaret̄.
Et q̄ndo aſſeruit ſe phariſeū. ꝓpter qḋ
phariſei rixati ſunt cū ſaduceis. ⁊ paulꝰ
euaſit. vt pz act. xxiij. Stulte ergo loquū
tur q̇ dicūt ꝙ oīa ſunt ꝑdeſtīata et de ne/
ceſſitate eueniūt. Multa. n. p̄t hō ꝑcaue
re. et multa p̄t facere ⁊ dimittere. ecc. xv.
Deus ab initio ꝯſtituit hoīem et reliq̇t
eū in manu ꝯſilij ſui. In eodē. xv. Ante
hoīem vita ⁊ mors. appoſuit tibi ignē ⁊
aquā. ad qḋcunq; volueris porrige ma
nū tuā. Tercō tēptauit eū ex auaricia cū
duxit eū in montē excelſū et oſtendit ei
omīa regna mūdi et gl̄am eoꝝ. di. Hec
oīa dabo tibi ſi cad. ad. m. In quo mētie
bat̄ ſicut mēdax ē et pat̄ eiꝰ. q꞉ nec regna
nec gl̄a eoꝝ eiꝰ erāt. nec poterat elargiri
Et attēde ꝙ adorari dyabolus petit tā
q̄; ſupbus. ⁊ gl̄am dei ſibi vſurpare deſi
derans. q꞉ ſupbia eoꝝ ſp aſcendit. vt d꞉
in. p̄s. Omēs ergo q̇ ab hoībꝰ gl̄am deſi
derāt ⁊ honorē imitant̄ dyabolū. Cap. ij.
Imitant̄ āt illū q̇ ſunt ex p̄te illiꝰ. Et no/
ta ꝙ malefici et diuini ⁊ ſortilegi et mul/
ti tales offendūt deū. q꞉ honorē deo debitū
dyabolo īpendūt. dū aliq̄s obſeruātias
faciūt et ꝑ eū ⁊ ab eo aliqḋ volūt habe
re ⁊ ſcire. Et iō oēs tales mādauit deꝰ in
ve. te. occidi. exo. xxij. Maleficos ⁊ diui
nos non patiaris viuere. Q꞉ ꝙ honor ſoli
deo debitꝰ dyabolo conferat̄: nullo mō
tolerare demꝰ. Et idō xp̄s in omībꝰ tem
ptatōibꝰ alijs dyabolū patient̄ ſuſtinu
it. verbū ꝓ verbo reddēdo. Hoc aūt qḋ
in dei iniuriā v̇tebat̄ noluit ſuſtinere. ſ;
dixit. Vade ſathanas. Dominū deum
tuū adora. ⁊ il. ſo. ſer. i. talis cultꝰ: ⁊ reue/
rentia ſoli creatori et nulli creature deb;
ab hoībus exhiberi. Q꞉ vt di. criſoꝰ. In
ꝓprijs iniurijs patientē eſſe laudabile ē

Iniurias āt dei diſſimulare nimiſ ē. ipiū
hic poſſet m̄lta dici ḋ hoībꝰ q̇ aliḋ q̄; deū
adorāt ⁊ colūt. Q꞉ aliq̇ diuicias. aliq̇ ho
res. aliq̇ filios et hoīes terrenos. aliq̇ cor/
pꝰ ꝓpriū q̄ꝝ deꝰ vent̄ ē. vt d. apo. phi. iij.
Q꞉ vt d. aug. Illud ab hoīe colit̄ qḋ pre
ceteris diligit Sz hec oīa dimittant̄ ad p̄
ſens in poſteꝝ reſeruāda. Et ſic pz ſcḋm
Tercō ponit̄ victoria quā xp̄c ex pugna
habuit. q꞉ tūc reliquit eū dyabolꝰ tanq̄;
victus ⁊ ꝯfuſus. Sz tanq̄; inuerecūdus
et infruniꝰ in morte xp̄i rediit ⁊ ſtetit ſu
pra brachiū crucis: ſi poſſet in eo aliqḋ
malū ꝯſpicere. vt di. aug. Et attēde ꝙ ſu/
ꝑ hoc ſunt multe opīones. ſ. an dyabolꝰ
qui ꝑfecte ab homīe de aliq̊ vicio vincit̄
poſſit eū āplius de eodē vicio vel ḋ alio
temptare. vel ſtatī accedat alius dyabo
lus ad temptandū. et an dyabolus ab
hoīe victus ſtatī deſcēdat ad infernū.
vel alteri deputet̄ ad pugnā. Omia hec
lectoris prudētie reſeruent̄. Et ſic pz tciū
Et quia poſt victoriā nō reſtat niſi coro
na. Et iō q̄rto ponit̄ corona. quā xp̄s ex
victoria meruit. q꞉ acceſſerūt angeli qui
ſc; in certamine lōge ſteterūt. ne p̄ angelo
rū adiutoriū viciſſe credat̄. Nos aūt in
nr̄is tēptatōibꝰ ab āgelis iuuamur. ⁊ ꝑ
eos vincimus. ſz xp̄s nō fuit in hac tem
ptatōe ab angelis adiutꝰ. Propterea
ergo d꞉ ꝙ acceſſerūt āgeli tanq̄; ſerui ad
dominū et miſtrabāt ei. Sed in q̊ mini/
ſtrauerūt nō eſt certū. nec aliq̄s ſanctoꝝ
hoc d. Miſtrabāt ergo ei de quocunq;
ei placuit. Sz ex q̊ euāgeliſta d. ꝙ famē
ſicut verus hō patiebat̄ et d. angelos ac
ceſſiſſe et ei miſtraſſe. vid꞉ innuere ꝙ ci
bo ei miſtrauerūt. vel apportādo cibum
vel ſeruiēdo in cibo. Sic ergo et nos vi
camus. vt angeli cibū vite eterne mini
ſtrēt nobis. Et ſic patz totū ḋ euāgelio.
Tractatus totus de materia quadrage
ſimali. Sermo. XXXIII

CIrca noſtrũ ie
iuniũ quedã vtilia ⁊ q̃ſi neceſ
ſaria videam⁹. Primo q̃re ſit
ieiunandũ. Scd̃o q̃ũo ſit ieiunand̃. Ter
cio q̃re tanto tpe ſit ieiunandũ. et nõ pl⁹
nec min⁹. Quarto quare iſto tpe. ſcꝫ in
vere ſit ieiunandũ. Quĩto q̃re nõ ſp eo/
dẽ tpe ſit ieiunand̃. i. q̃re q̃dragesima va
dit alta ⁊ baſſa. Sexto an om̃es teneanť
ad ieiuniũ in q̃cunqꝫ ſtatu. Septimo ĩ
qua etate teneať hõ ieiunare. ¶ Octauo
q̃ hora ſit ꝯmedẽdũ. Nono q̃ cibaria de
bent ꝯmedi et q̃ nõ. Decio de frãgẽtib⁹
ieiuniũ. et vtꝝ ꝯmeſtio electuarioꝝ: vel
potatõ vel ãticipatõ hore frãgat ieiuni/
uꝫ. Undecio. q̃ ſũt illa q̃ minuũt ieiunij
meritũ. Duodecio qui ſũt illi q̃ ĩfructu/
oſe ieiunant. Tredecio vtꝝ iuſti et inno
cẽtes teneanť ieiunare et q̃re. Quartode
cimo vtꝝ exiſtẽtes in mortali peccato te
neanť ieiunare. et ad quid valeat eis
Primo querĩť q̃re ſit ieiunanduꝫ. Ad
hoc dicendũ. q̃ ꝓpť ſex rõeſ: ſiue ꝓpter
ſex bona q̃ ex ieiunio ꝯſeq̃mur ieiunare
debem⁹ ¶ R ¶ Primo ꝓpter ordinẽ
reparandũ. Nã deus a p̃ncipio ordina
uit hoiem ut in eo aĩa dn̄ãreť carni. ⁊ ca
ro obediret et ſubeſſet aĩe. ſꝫ ꝓpter bene
comedere ⁊ bene bibere caro rebellat aĩ
me et in hoie dn̄ãtur. p ieiuniũ ãt ei ſub
ijciť et caſtigať. j. cor. ix. Caſtigo corpus
me. ⁊ in ſer. redigo. ſcꝫ aĩe. aug. Ieiuniuꝫ
mentẽ purgat. ſenſuꝫ eleuat. ⁊ carnẽ ſpũi
ſubijcit. Hoc fuit figuratũ in ſara dñã ⁊
agar ancilla. gen. xvj. Sara vxor abrã
aĩma ſpõſa dĩ. Agar ãcilla caro ſerua q̃
dẽt ſub diſciplina teneri et nõ in delicijſ
Qr agar ſtatĩ q̃ ſe ꝯcepiſſe vidit rebella
uit dñẽ ſue et gratia ſibi facta fuit abuſa
Ecc. xxxiij. Seruo maliuolo tortura: et
cõpedes. mitte eũ in opatõneꝫ ne vacet.
Scd̃o ꝓpter dignitatẽ recupandã. Hõ
enĩ p rõem ſm quã factus ẽ ad imaginẽ
dei oib⁹ creaturis fuit p̃poſit⁹: p quã ſi/
mil' eſt ãgelis et capax grẽ et glẽ dei. gen.
j. Faciam⁹ hoiẽꝫ ad imagi. ⁊ ſ. n. vt preſit
piſcib⁹ maris. ⁊ vo. ce. vniuerſiſqꝫ b. ter.
Sed p peccatũ hõ rõnẽ pdit. q̃ꝛ peccatũ
ꝯtra rõnẽ ẽ. et efficiť ſilis beſtijs. vt dicit
boe. ps. Hõ cũ in ho. eſ. nõ intel. ꝯpa. eſt
iu. inſi. et ſilis factus ẽ illis. Gula ãt fuit
p̃ncipiũ oĩs peccati. ex q̃ luxuria genera
tur. q̃ꝛ gula ⁊ luxuria ſunt due ſorores ſi
ue ſunt mater ⁊ filia. ſicut ligna ⁊ ignis.
Sicut ergo ſubtractis lignis diminuiť
ignis. ſic tpata p ieiuniũ gula ⁊ luxuria
et õe peccatũ carnis penitus refrenatur
⁊ p ꝯſeq̃ns hõ vtiť rõe. et dignitatẽ recu
perat quã amiſit. gre. In pugna xpi pri/
us ꝯtra gulã agať. q̃ꝛ niſi pri⁹ hec refrene
tur fruſtra ꝯ alia vicia laborať. ¶ Tercĩo
ꝓpter vitatẽ intelligendã. qd̃ ẽ hõis pro
pria opatõ. In hoie accidit ſicut in mũdo
Qr ex hũiditate reſoluuntur vapores
aſcẽdẽtes in aerẽ et claritatẽ ſolis obnu
bilãtes. Sic ẽ in ſtomacho: q̃ꝛ ex multo
cibo reſoluunť fumoſitates ad cerebrũ
aſcẽdẽtes ⁊ obturãteſ meat⁹ ſpũuꝫ vita
liũ. ꝓpter qd̃ hõ incipit dormire. a q̃bus
fumoſitatib⁹ intellect⁹ ebetať. yſid. Qui
nimis cibis vtunť. q̃ntomagis ventreꝫ
paſcũt tantomagis ſenſuꝫ obtũdũt mẽ/
tis. ſꝫ ſubtracto cibo p ieiuniũ ꝯpetenter
minuunť vapores. ⁊ ſubtiliãtur ſpũſ aĩ
males. ⁊ iõ ieiun⁹ meli⁹ intelligit vitateꝫ
Exẽplũ h⁹ hẽm⁹ in danile q̃ p ieiunium
triũ ebdomadaꝝ eleuat⁹ fuit ad intelli/
gẽdũ viſiones dei. ¶ Quarto hoſtẽ no
ſtꝝ ſcꝫ dyaboluꝫ fugat. vt in xpi ieiunio
demõſtrať. q̃ p⁹ ieiuniũ dya. tẽptãtẽ dñi
cit et fugauit. mat. xvij. Hoc gen⁹ demo
nioꝝ nõ deijciť niſi in ieiunio ⁊ orõne.
Quĩto q̃ꝛ grãꝫ dei impetrat. vnde antiq̃
patres. q̃ndo aliquã grãꝫ a deo poſtula
re volebãt ieiuniũ indicebãt. Und̃ moy

ſes vadēs ad loquendū deo vt legē ab
eo reciperet. et grāʒ ꝓ ꝑplo īpetraret. diebus
xl. ieiunauit. vt pʒ exo. xxxiiij. ¶ Sexto qꝛ
ad glām padiſi pducit. qđ figuratū eſt ī
ieiunio helye. q̄ poſt ieiuniū q̄dragena-
riū ad montē dei oreb puenit. vt pʒ. iij.
reg. xix. ¶ I. ¶ Scđo querit q̄uo ſit ieiu
nandū. Ad qđ dicendū ꝙ verū ieiuniū
ſex hrē debet. ¶ Primū ē vt hō ꝑus ba-
puſet p verā ꝯtritōeʒ ⁊ verā ꝯfeſſionem
vt dictū ē ſupra in pncipio ſermōis. eſa.
lviij. Hoc eſt ieiuniū qđ elegi. Diſſolue
colligatōes īpietatis. ¶ Scđʒ ē ꝙ hō fir-
mū ꝓpoſitū hēat abſtinendi a peccatis.
Si eñi deus mādat a carne mortua. ab
ſtinere. multomagis a carne viua. aliter
talis vt dyabolus ieiunaret. ¶ Terciū ē
vt ſit ieiuniū pcū et in q̄ntitate ⁊ in q̄lita
te. vt nec multū ſplēdide. nec nimis ꝯme
das. ¶ Quartū ē vt ſit ieiuniū letū. mat.
vj. Unge caput tuū oleo. ſ. leticie. Mul
ti. n. ex ieiunio efficiūtur ita triſtes ⁊ me
lācolici ꝙ totā familiā turbāt. Quītū eſt
vt ſit ieiuniū verū et nō ſimulatuʒ. ſicut
ieiuniū ypocritaꝝ. q̄ exterminant facies
ſuas vt appareāt hoīb9 ieiunantes. mat.
vj. Et ſicut ſaraceni. q̄ de die ieiunāt et đ
nocte ꝯmedūt. ¶ Sextū ē vt ſit ieiuniuʒ
largū. et bonis opib9 miſericordie ſocia
tū. vt qđ tibi ſubtrahis paupi elargiaris
et alia opa miſericordie cū ieiunio fiant
Md ¶ Terciū querit q̄re tāto tpe. ſ. xl. di
eb9 ⁊ nō pl9 nec min9 ieiunanduʒ ſit. Ad
qđ dicendū ꝙ ꝓpter ſex rōnes. Primo
ſcʒ vt lator noue legiſ. ſ. xpc cū latore ve
teris. ſ. moyſe ꝯcordaret q̄ tantūdē ieiu-
nauit. ⁊ iō tantum voluit nos ieiunare
Scđo ut oſtēdat ꝙ q̄ttuor euāgelia per
decē p̄cepta. ⁊ decē p̄cepta p q̄ttuor euā-
gelia replicata ducūt ad plenā remiſſio
nē. q̄ p numeꝝ q̄dragenariū deſignatur
Tercō vt totus ān9 decimet. vt dictū eſt
ſupra. Quarto qꝛ hoc tps fuit in natura
p̄figuratū. vt patet in purgatōe mundi.
quā đs fecit in diluuio. xl. dieb9. ⁊ iō ad
purgatōeʒ mioris mūdi. ſcʒ hoīs tātūdē
ieiunare debem9 Quīto qꝛ hoc tps fuit
in ſcriptura ad pniāʒ p̄figuratū. vt patʒ
ī ieiunio niniuitaꝝ. q. xl. dieb9 ieiunaue-
runt. Sexto qꝛ hoc tps eſt ſcptura ſigni
ficatū ſm omēs ptes ſui. ſcʒ ānos mēſes
ſeptimanas. dies. ⁊ horas. Nā. xl. ānos
pluit māna in deſerto. xl. mēſibus p̄dica
uit xp̄s in mūdo. xl. ebdomadas ſtetit in
vtero matris. xl. dieb9 ſtetit in deſerto. xl
horis ſtetit in ſepulcro. ¶ II ¶ Quar
to. q̄re iſto tpe et nō ſtatī p9 epbiam. vt
xp̄s ieiunam9. Ad qđ dicendū ꝙ ꝓpter
ſex rōnes. Prio qꝛ hoc tpe ſcʒ ī marcio
in q̄ ſp q̄dragesima euenit. fact9 ē mūdus
et hō pditus. Et iō decēs fuit. vt hō eođ
tpe p ieiuniū et pniāʒ reparet ad vitam
Scđo qꝛ tps ieiunij dʒ cuʒ paſchate re-
ſurrectōis ꝯtinuari. qꝛ ieiunio corpis dʒ
ſuccedē ſatietas ⁊ ꝯſolatō mētis q̄ p ſum
ptōem corpis xp̄i in paſchate exhibetur
qđ ſanctificati ſumere dēm9. Et iō nō ie
iunam9 p9 ephiāʒ vt xp̄s. vt ſanctitas ie
iunij cū reſurrectōis gaudio ꝯtinuet. et
vt ſic ſctificati ſpūalit cū xp̄o reſurgam9
et ipi incorpemur p ipi9 corpis ſumptō-
nē. aug. Cib9 ſuʒ grādiū creſce ⁊ māduca
bis me. nec tu me mutabis ī te ſicut cibū
carnis. ſʒ tu mutaberis ī me. Reſurrectō
aūt nō p̄t venire niſi p̄ma dnica p9 paſſi
onē dni. q̄ fuit facta. xv. luna p̄mi mēſis.
et iō eodē tpe recolit. licet nō ſp eođ die.
quia hoc nō poteſt eſſe. Tercio quia hoc
tēpe mūdus a vetuſtate hiemali renouat.
et iō decēs fuit vt etiā hō p pniam reno-
uaret ad vitā grē. ephe. iiij. Renouami
ſpū mē. vr̄ē. Quarto qꝛ hoc tpe maxima
neceſſaria ē medicina. qꝛ hoīes ⁊ beſtie
ꝓpt abūdāciāʒ ſanḡnis magis ad luxu-
riā mouentr̄. Unđ oīa in hūore mō ꝯſur
gūt. Quīto qꝛ hoc tps magis accedit ad

eq̄litatē diei et noctis. frigoris ⁊ caloris
vt ex ipſo tp̄e ām̄oneamur ab ineq̄litate
viciorꝝ recedē ad v̄tutes q̄ in medio ꝯſi/
ſtunt ſicut vicia in extremis. et ideo ineq̄
lia ſunt quia guloſus habet maius os
q̄ȝ ventrē. Sexto vt oſtendat̄ ꝙ ad glo/
riaȝ reſurrectōis non ꝑuenit̄ niſi ꝑ peni
tentiaȝ et carnis afflictōem. q: nō eſt ſer
uus maior dn̄o ſuo. Jo. xiij. xp̄s āt̄ ſic ꝑ/
uenit. Vnde mat̄ filiorꝝ zebedei fuit deri/
ſa q̄ petijt filios āte regnare q̄m pati. vt
patȝ. mat. xx ¶ P ¶ Quinto q̄rit̄ q̄re nō
ſp̄ eodē tp̄e ieiunam⁹. i. q̄re q̄dragesima
alta ⁊ baſſa ꝓcedit. Ad qd̄ dicendū. ꝙ q̄
dragesima nullo mō eodē tp̄e occurrere
p̄t. Cui⁹ rō ē. q: paſcha noſtrū quo xp̄us
imolatus fuit optet ꝙ reſpōdeat paſcha
ti ve. te. ꝑ qd̄ figuratū fuit. qd̄ incipiebat
xiiij. luna ad veſpaȝ p̄mi mēſis. Prim⁹
āt mēſis ē in quo p̄mū lunare termiat̄. ſ.
aprilis. q: in ipſo ſp̄ p̄mū lunare termia/
tur. Nota ergo ꝙ ān⁹ ſolaris ꝯtinet. xij.
lunaria. et. xij. dies nō ꝯpletas. Vnde ſi
hodie eſſet luna p̄ma ſeq̄nti āno eodem
die eſſet luna fere. xij. Habet eniȝ lunare
xxix. dies. et dimidiū. q̄s multiplicādo. ꝑ
xij. erūt. ccc. liiij. dies. ān⁹ āt ꝯtinet. ccclxv
dies et ſex horas. Paſcha āt reſurrecti
onis ſp̄ optet eſſe in dn̄ico die ſicut xp̄c
reſurrexit. Luna eni in paſceue ſp̄ dȝ eē
q̄ſi plena. vt. ſ. hēat ad min⁹. x. dies ⁊ ad
pl⁹ xx. q: xp̄c plena luna paſſus. ē. Ex hiſ
ergo pȝ q̄re q̄dragesima nō p̄t occurrere
vno mō ſicut feſta ſanctorꝝ. in quib⁹ obſ̄
uant̄ mēſes ſolares et nō lunares. ſicut
hic. q: oīa ſupradicta nō poſſunt ſp̄ eod̄
tp̄e occurrere ¶ P ¶ Sexto q̄rit̄ an oēs
in q̄cūq; ſtatu teneant̄ ieiunare. vt labo
rātes viatores. infirmi. paupes. pueri la
ctātes. Ad hoc dicendū ꝙ hoc q̄dragesi
male ieiuniū de iure poſitiuo eſt. In iu
re aūt poſitiuo hoc ē obſeruādū ꝙ ſp̄ re
currendū ē ad intentōeȝ legiſlatoris. In
tētio aūt legiſlatoris in hoc ieiunio fuit
inducere hoīes ad v̄tutē abſtinētie mo/
derate. vt vires ieiunantiū nō excedat.
Et ꝓpterea ſacerdos p̄t diſpēſare cū oī/
b⁹ in hoc ieiunio ex cā rōnabili vbi rcē
iudicat ꝙ legiſlator diſpenſare deberet.
De laboratorib⁹ ergo diſtiguēdū ē vtrꝫ
ſint diuites vel paupeſ. Q: diuites tenē
tur. Nō eni oportet eoſ tota die laborare
Paupes vō ſi poſſunt ſufficient̄ ſibi et
familie ſue neceſſaria acquirere modicū
laborādo. puta q: modica hora multuȝ
lucrant̄ vel q: leuē artē exercēt que non
debilitat eoſ. tūc tenent̄. Aliter vō nō te
nent̄ ad totū ſed ꝓ poſſe ad p̄tē. Viato/
res aūt q̄ ex tali arte victū querūt. q̄ am/
bulare nō poſſunt ieiunādo ſimil̄r nō te
nent̄ ad totū. Alij vō viatores ſpōtanei
ſi tale iter differre nō poſſunt puta. q: ē
feſtū tp̄e ieiunij. vel q: ieiuniuȝ inuenit
eos in via. vel q: habēt neceſſario ire ꝓ
factis ſuis. et eūdo comode ieiunare nō
poſſunt. ſil̄r nō tenent̄ ad totuȝ. ſed ſicut
poſſunt ad partē. Infirmi aūt ſi eoſ offē
dit ieiuniū vel cibi ieiunij nō tenent̄. nō
tamē debȝ eſſe quantūcunq; modica of
fenſio. pro qua ieiuniū frangant ⁊ ciboſ
ꝓhibitos aſſumant. Paupes aūt men/
dicātes ſi in hora comeſtionis non tan
tū acquiſiuerint vt eis ſufficiat vel q: ex
precedēti inedia nimis debilitant̄ nonā
expectare non tenent̄. alit̄ autē tenentur
Pueri aūt infra. xx. annuȝ non tenent̄.
ſed bonum eſt ꝙ ante ſicut poſſunt inci
piant ieiunare. et in ſeptimana aliquo
vel aliquibus diebus ieiunent. Mu
lieres vō lactāteſ nō tenent̄ ad totū ſi ex
hoc pueris d̄ficeret nutrimētū vel nimis
moleſtarēt̄ ex hoc. ſȝ dēnt vt poſſūt ieiu/
nare ī p̄te. Oīa tamē iſta dēnt fieri d̄ licē
tia ſacerdotis ¶ Q ¶ Et q̄rit̄ vlteri⁹. vtrꝫ
frāgāſ ieiuniū p̄ter p̄dictos mōs peccet
mortalit̄. Et dicēdū ꝙ ſic. ſi hoc facit ex

ꝯtēptu vł ſine rōnabili cā. q꞉ mādatū ec
cleſie ſicut mādatū dei obligat. iuxta il
lud lu. x. Qui vos au. m. a. ꝛ. q. ꝛc. ¶ R
¶ Septio q̄rit̄. in q̄ etate hō tenet̄. icipe
ieiunare. Ad qđ dicendū ꝙ a. xxi. anno
hō debꝫ totā q̄dragesimā ieiunare. ante
āt nō tenet̄. q꞉ vſqꝫ ad illud tp̄s natā nł̄
to indiget nutrimēto ꝓpter nutritōem et
augmentatōnē. quā hēt in corꝑe facere.
Nā vſqꝫ tūc hō nutr̄tur et creſcit. Sꝫ bo
nū eſt vt puer āte hoc tp̄s ieiunare inci
piat ¶ S ¶ Octauo q̄rit̄ q̄ hora hō de
beat comede q̄ndo ieiunat. Et dicendū
ꝙ ieiunās hora ix. dꝫ comede et non āte
Cuiꝰ rō ē. q꞉ ieiuniū dēt eſſe penoſum. a
medio āt die vltra ieiuniū incipit eē pe
noſuꝫ. āte āt parꝝ vel nihil. q꞉ calor natu
ralis de nocte redit ad īteriora ſicut ſol.
et ꝑ totā noctē in digerendo cibuꝫ labo
rat. De mane aūt vt ſol ad exteriora re
dit trāſmittēdo cibū digeſtū ad mēbra.
et hoc facit vſqꝫ ad mediū diē. media āt
die calor naturalis nō hēt ī qđ agat. ꝛ iō
reflectit̄ ſupra ſtomachū. et ꝯſumit hūi
ditatē eius. ꝛ ex tūc hō īcipit debilitari.
et ieiuniū incipit eſſe penoſuꝫ. āte āt pa
rū vel nihil ē penoſuꝫ. Unde Innocē. d.
ꝙ nequaq̄ꝫ putādi ſunt ieiunare q̄ ante
nonā comedūt. qđ intelligo ꝑ magnam
horā. vt in tercia vel ī media die. Suffi
cit. n. ꝙ nona inueniat hoīeꝫ comedentē
in mēſa. alr̄s opteret eū hr̄e aſtrolabium
ad horā nonā ꝯgnoſcendā qđ nō eſt ne
ceſſariū. Sed ꝯtra de religioſis q̄ media
die comedūt. ¶ Et dicendū ē ꝙ veruꝫ eſt
in quibuſdaꝫ ieiunijs volūtarijs nō ab
eccīa inſtitutis. ſꝫ in ieiunijs ab eccīa in
ſtitutis ip̄i obſeruāt horā none et ſerua
re tenent̄ ſicut ꝛ alij. Exēplū ionathe qui
comedit āte horā. et ꝓpter hoc venit pla
ga dei in ꝓplm. vt patꝫ. i. reg. xiiij. ¶ I
Nono q̄rit̄ q̄ cibaria in ieiunijs poſſint
comedi. Ad hoc dicendū ꝙ carnes oua
et caſeus vbiqꝫ ſunt totalit̄ ꝓhibita ī q̄
dragesima. Extra v̄o q̄dragesimā in ie
iunijs eccīe ſilit̄ carnes vbiqꝫ ſunt ꝓhi
bite. Oua v̄o et caſeus poſſunt comedi
ſm̄ eccīe ꝯſuetudinē diutiꝰ approbatam
U ¶ Decio querit̄. an potatō āte ꝯme
ſtionē. vel ꝯmeſtio electuarioꝝ. vel tra
gee. vel āticipatō none frangat ieiuniuꝫ
Et dicendū ꝙ vini potatō āte ꝯmeſtio
nē vel ꝯmeſtio electuarioꝝ vł tragee pꝰ
comeſtionē nō frāgūt ieiuniū. vt di. ino.
papa. niſi iſta in fraudeꝫ ſumātur vt ſcꝫ
fames tollatur. q꞉ ſi ſic fieret oīno eſſꝫ ꝯ
intentōem legiſlatoris. q̄ dēt reſpici tan
q̄ꝫ ꝑncipale in omī lege. Si q̄s eniō ma
ne comederet electuaria et bene biberet
certe nullā poſtea vſqꝫ ad nonā famem
pateretur. ꝛ ſic illudet ieiunio ꝛ eccīe An
ticipatō aūt none ꝑ magnā horaꝫ. ita ꝙ
comedat̄ in media die vel circa: omino
frāgit ieiuniū. vt d. ino. niſi legitima aſſit
cauſa ¶ X ¶ Undecio q̄rit̄ q̄ ſunt q̄ mi
nuunt ieiunij meritū. Ad qđ dicenduꝫ
ꝙ ſunt ſex. Primū ē multoꝝciboꝝ ſum
ptō et delectatō in eiſdeꝫ. Scd̄m ē mag
mora in comedēdo ꝛ multū ꝯmede Ter
ciū eſt comeſtio electuarioꝝ. Exēplū de
illo famulo dn̄i richardi cardinalis qui
vidēs familiā omī ſero q̄dragesime ele
ctuaria ꝯmede. ꝯmedebat ip̄e caſtaneas
ex q̄ de elctūarijs hr̄e nō poterat. Quar
tū ē potatō vini āte ꝯmeſtionē. Quintū
ē īpatia ꝛ ꝑturbatō familie. Exēplū de il
lo q̄ dū ieiunaret totā familiā cōturbabat
Cui apparuit btā v̄go di. ꝙ potꝰ faceret
elemoſinas et nō ieiunaret. Sextū ē oc
cupatio in re illicita vt tollat̄ tediū ieiu
nij. vt illi q̄ ludūt ad taxillos. Peiꝰ aūt
his oībus ē non ꝯfiteri in ꝑncipio q̄dra
geſime ¶ Y ¶ Duodecimo q̄ritur qui
ſūt illi q̄ infructuoſe ieiunāt. Ad qđ di
cendū ꝙ ſex genera hominuꝫ infructuo
ſe ieiunant. ſ. ypocrite: q̄ ieiunāt vt hoī

reputent̄. Et illi q̄ nō hn̄t vt comedāt. li
bent eni ꝯmederēt ſi haberēt. Et illi qui
nō hn̄t appetitū ꝯmedēdi et de hoc do/
lēt. Et illi q̄ ieiunāt ꝓpter infirmitatē ca/
uendā vel reuma Et illi q̄ ieiunāt ꝓpter
auariciā vt burſe pcāt. Et illi q̄ ieiunant
vt ſapidi⁹ ⁊ meli⁹ comedāt. vt guloſuſ ⁊
delicōſus. ¶ X ¶ Tredecio querit̄ vtꝝ
iuſti teneant̄ ieiunare et q̄re. Ad qd̄ di/
cendū. ꝙ q̄ntūcūqꝫ iuſti et inocētes ieiu/
nare tenent̄. Et hoc ꝓpter tria. Prio vt
obediāt mādato ecc̄ie qd̄ ita obligat ſi/
cut mādatū dei. lu. x. Qui vos au. m. au.
Scd̄o vt eis meritū augeat̄. Nō eni ſo
lū peccatores affligunt̄ in iſta vita. ſꝫ vt
plurimū iuſti ad augmentū gl̄e. vt pꝫ de
iob. Tercō vt a malis ꝓſeruent̄. Eſt enī
ieiuniū purgatiuū et ꝓſuatiuū ſicut me/
dicina. ¶ Quartodecio. q̄rit̄ an exiſtētes
ī pcc̄ō mortali teneant̄ ieiunare. ⁊ ad qd̄
valeat eis. Et dicendū: ꝙ ſtat⁹ pcc̄ōris ē
ſicut ſtat⁹ infirmi. Unde ſicut infirmus
magis idiget ꝯfortari q̄ꝫ ſan⁹. q̄ꝫuiſ cib⁹
nō ꝯuertat in corp⁹ ſuū ſicut ꝯuertit̄ in
corpus ſani. ſic pcc̄ōr magis indigꝫ ieiu/
nare et benefacere q̄ꝫ iuſtus. q̄ꝫuis ei nō
tantū ꝓſit. Ualet āt ieiuniū et alia bona
opa q̄ facit pcc̄ōr in mortali exiſtēſ. q̄ntū
ad multa alia. q̄ꝫuis ad ꝑmiū eſſentiale.
vite et̄ne nō valeat. Ad q̄ bona valeat
require alibi. q̄ hoc nō ē de ꝑſenti mate
ria. Et tantū de dubijs iſtis.

¶ De ep̄la ſermo. XXXIIII.

Hortamur vos ne inuacuū grāꝫ dei recipiatiſ .ij. co. vj. Sicut dr̄ eccl̄s. iij. oīa
tps hn̄t. Et oī tpe dēm⁹ ſpūalib⁹ inten
de. iuxta illd̄. ps. Benedicāꝫ dn̄ō in omi
tpe. tamē hoc tps ē ſpēali⁹ ab ecc̄ia ad la
mēta pn̄ie et ſpūalē miliciā inſtitutū Et
iō oēs xp̄iani xp̄i milites debēt mō ī ſpi
rituali bello ꝯ carnē. mōm. ⁊ dyabolū
fortı⁹ dimicare. q̄ forti⁹ inſtat bellūꝫ. iu
xta illd̄. ecc. ij. Fili accedēs ad ſeruitutem
di. ſta in iuſticia ⁊ timore et ꝑpara aīam
tuā ad temptatōēꝫ. Et iō ap̄ls xp̄ianoꝝ
capitane⁹ et maiſter in hac ep̄la omēs
fideles hortat̄. vt grāꝫ di qua poſſint in
hoc ꝑiculo d̄ hoſtib⁹ triūphare recogno
ſcāt ⁊ ipāꝫ nō negligāt. ſꝫ vtant̄. q̄ ꝑ ipāꝫ
poſſūt hoſtes deuicere ⁊ in oīb⁹ v̄tuoſe
agere. et tādē ad regna celeſtia ꝑuenire.
Propt̄ea dicebat apo. j. co. xv. Gratia
di ſuꝫ id qd̄ ſuꝫ ⁊ gra. e. in. m. va. nō fuit.
In hac ergo ep̄la apo. tria facit. Prio .n.
hortat̄ vt grā dei vtētes bona opa ī cho/
em⁹. In ꝑncipio ep̄le. Scd̄o nos horta
tur vt in bonis opib⁹ ī choatis de bono
in meli⁹ ꝓcedam⁹ ibi. Sꝫ in oīb⁹ exhib.
noſmetip. ſi. di mi. Tercō nos hortat̄. vt
bona opa incohoata ī ꝑſeuerātia ꝯſume
m⁹ ibi. ꝑ arma iuſ. a de. ⁊c. ¶ Primo er
go nos hortatur vt grā dei vtētes bona
opa inchoem⁹. Et q̄ bonū op⁹ nō p̄t fie
ri niſi malū caueat̄. iō circa ꝑmū duo fa/
cit. Prio hortat̄ ad bonū. Scd̄o dehor
tat̄ a malū. ſ. vt a malo caueā⁹. ibi Ne
mini dātes vllā offenſionē Itēꝝ circa ꝑ
mū duo facit. Primo poīt exhortatōēꝫ
ad bonū ī choādū. Et alligt̄ rōēꝫ. Scd̄o
oſtēdit tps adeē ad bonū faciēdū ibi. ec/
ce nūc te. accep. Di. ergo. Hortamur. v.
ne. iua. g. d. re. Et alligt̄ rōēꝫ. q̄ ds̄ ꝓmit/
tit iuuare. q̄ ait eſa. xlix. Tpe accepto. ſcꝫ
tpe grē. ex. t. amouēdo oīa īpedimēta ſa/
lutis ⁊ ī die ſalutis. ſ. q̄n ſal⁹ ꝯfert qd̄ eſt
mō tpe grē adiuui te. ꝯferēdo oīa neceſ/
ſaria ad ſalutē. ꝓpt̄ duo ergo dēm⁹ inci/
ꝑe bene opari. ſ. q̄ oīa īpedimēta remo/
uet. ⁊ q̄ grāꝫ ⁊ oportūitatē bene opādi cō/
fert q̄ duo hō natalit̄ deſiderat vt ꝑueni
at ad ſalutē. ⁊ iō dixit. Exau. te. Hec eſt
maxia grā quā nō dēm⁹ ī uacuū recipe.
Ubi nota ꝙ tūc dr̄ aliq̄s grāꝫ ſibi fcām
recipere inuanū ſiue inuacuū. q̄ndo nō

vtit ea ad finē illū ad quē grā illa fuit ei
exhibita. vt ſi gratis accōmodo tibi au-
reos vt lucreris. ⁊ tu tenes eos ī ſcrinio
ſicut ille ſeruꝰ neq̄m qui ait luc. xix. Do
mine ecce mna tua quā habui repoſitā
in ſudario. Cui dominꝰ ait Quare non
dediſti pecuniā meā ad mēſaz. ⁊ eº veni
ens cū vſuris vtiqȝ exegiſſem illā. vnd̄ ⁊
phūs d. ꝙ vacuū eſt qd̄ nō includit finē
ad quē eſt. Et ſm̄ hūc modū multas gr̄i
as a deo inuanū ſiue inuacuū recipimꝰ
qꝛ ꝑ ipſas finē intentū nō ꝯſequimur. ¶
A ¶ Et int̄ alias octo ſunt grē q̄s pctō
res a deo inuanū recipiunt. Pria ē grā
filioꝝ adoptōis ꝑ quā ſumꝰ a ſeruitute
dyaboli liberati. et in filios dei adopta-
ti. qd̄ totū fit in baptiſmo. j. io. iij. Vide-
te qualē dilectōem dedit nobis deus vt
filij dī noīemur ⁊ ſi. Qui ergo pꝰ bapti
ſmalē grām iterū ſubdit ſe dyaboli ſerui
tute inuacuū gratiā adoptōis filiorū in
baptiſmo recepit. ij. pe. ij. Cāis reuerſus
ad vo. ſuū ⁊ ſus lota in volutabro luti
Scd̄a grā ē celi aptōis ⁊ debiti ſolutōiſ.
Nā xp̄s ꝑ ſue paſſionis meritū ḡtis no
bis celū apuit. a quo iuſte exulabamꝰ. ⁊
p̄ciū ſoluit ꝓ q̄ tanq̄ȝ ꝓ debito p̄morum
ꝑentū in carcere inferni detinebamur.
neqȝ celū aſcēdere poteramꝰ. Apoc. iij.
Qui hȝ clauē dauid. q̄ clau. ⁊ ne. ap. ape
rit ⁊ nemo claudit. j. pe. ij. Qui pctā nr̄ā
ꝑtulit in corꝑe ſuo ſuꝑ lignū. i. penā et p̄
ciū ꝓ peccatis noſtris. Tunc hō hāc gra
tiā īuanū recipit. q̄n nec celū vult ītrare
et maiori ſe obligat q̄tidie pena peccato
rū. dū pctā peccatis addit. ꝓpter q̄ ētno
cruciatui ē deputādꝰ. lu. xj. Fiūt no. hoi.
il. peio. ꝑoribꝰ. Tercia ē grā vie ꝯgnitōiſ
Nā ȝ xp̄c ad hoc veīt in mdm̄ vt viā ȝ cū
di ad celū nos doceret. quā nullꝰ docere
poterat. qꝛ nullꝰ aſcēdit in celū: niſi q̄ de
celo deſcēdit filiꝰ hoīs q̄ ſpē ī celo. vt dꝛ
ioh. iij. Vnde ait. Ego ſuȝ via. Jo. xiiij.

Et iteꝝ. Ego ſum oſtiū. ꝑ me ſi q̄ſ. intro.
ſal. In eodē. x. Hāc viā neſciūt extere na
tōnes. ⁊ iō ſaluari nō poſſunt. qꝛ ſine fid̄
impoſſibile ē placere deo. heb. xj. Cogno
ſcere ergo deū ꝑ fidez. ⁊ eiꝰ voluntatez ⁊
eiꝰ iudicia mag̃ gratia eſt. p̄s. Nō fe. ta.
o. na. ⁊ iu. ſ. n. ma. e. Hanc gratiā hō īua-
nū recipit q̄ndo ꝑ viā ꝯgnitā nō incedit
Xp̄s clamat. Venite pꝰ me ego ſum via.
Venite ꝑ viaȝ innocētie. ꝑ viā pnīe. ꝑ vi
am obīe. ꝑ viā ſctitatis. ꝑ viā hūilitatis.
per viā pauꝑtatis. ⁊ pauci vadūt pꝰ eū.
ſed abeūt aliꝰ in villā ſuā. aliꝰ ad negoti
atōem ſuā. Et dicūt dn̄o illd̄ iob. xxj. Re
cede a nobis. ſci. vi. t. nolumꝰ. Iteȝ meliꝰ
fuiſſet viā vitatis nō ꝯgnoſcere. q̄m pꝰ
ꝯgnitōeȝ retrorſuȝ ꝯuerti. j. pe. ij. Quar
ta eſt grā medicinaꝝ ꝑpatōis. qꝛ xp̄c effi
caciſſimas medicinas infirmo hoī ꝑpa
uit. He medicine ſunt ſacramenta eccīe
q̄ xp̄c in ſuo ſanḡne ꝯfecit. ⁊ hoīa demo
nibꝰ ſauciato adhibuit. vt pȝ in illa pa
bola. lu. x. Hō quidā deſcēd. ab hieru. in
hierico. ⁊ inci. in latro. ⁊c̄. Et qꝛ vt d. aug.
he medicine ſcȝ ſacrā eccīe de latere xp̄i
fluxerūt pendētiſ in cruce. iō infinitā ha
bēt vtutez. ita vt oēs in q̄cunqȝ infirmi-
tate ſanent. p̄s. Qui ſa. o. infir. tuas. He
medicine nō ſunt in exteris natōibꝰ ⁊ iō
eoꝝ plage ſūt deſꝑabiles. qꝛ niſi dˢ per
miraculū faciat nullꝰ eoꝝ ſanat. Sȝ noſ
nō hēmꝰ niſi aꝑire os ⁊ dicere. peccaui ⁊
recipe ſacramēta eccīe. ⁊ tūc ſpūſſcūs in
trat ⁊ totalit̄ ſanat aīaȝ apoc. iij. Ego ſto
ad oſtiū ⁊ pulſo Hāc grāȝ īuacuū reci-
pit q̄cunqȝ has medicinas ſꝑnit. nec eaſ
vult ſumere. qꝛ nec pnīaȝ nec eukariſtiā
ſumit et ſtultiſat volēſ ſine medicina ſa
lutē. qd̄ nō p̄t eſſe. lu. ix. Si qs vult pꝰ m.
ve. ſ. ad. ſalutē. abne. ſe. ꝑ amarā medici
nā. ⁊ t. cr. ſu. i. pnīaȝ. ⁊ ſeq̄. m. Quita ē grā
admīſtratōis. Deus enī magnā grām
fecit homini in eo ꝙ ordinauit ꝙ omēs

creatē ei ſeruirēt vt ad ſalutē facilꝰ ꝑue/
niret. Nā vt dr̄ hebr.j. Oēs āgeli ſūt ad/
miſtratorij ſpūs in miniſteriū miſſi, ꝓpt̄
eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis. Celū etiā
ꝫ et ſol et luna. et oīa ſidera famulātur
hoī. et ſilr̄ q̄ttuor elementa. ⁊ oīa terrena
ſcentia. ⁊ breuiter oīa hoī ſeruiunt ad ſa
lutē. et bona nature ⁊ bona fortūe. deut.
vj. q̄ creauit dominꝰ deꝰ in miſteriū cun
ctis gētibꝰ que ſub celo ſunt. De hac ḡ
tia dauid admirat̄ di. Dn̄e q̄d eſt hō ꝙ
mēor es eiꝰ. Et ſequit̄. Oia ſub. ſub pe. e.
ꝛc. Hāc grāꝫ inuacuū recipit qui nō ad
ſalutē ſed ad ꝑniciē vtit̄ creaturis et bo/
nis nafe ⁊ fortūe. vt q̄ ī creaturis delctā/
tur pluſq̄ꝫ in creatore vt delicōſus vel q̄
creature plꝰ ſeruit q̄ꝫ creatori. vt auaruſ
vel q̄ hōreꝫ deo debitū nō creatori exhi/
bet ſed creaturis impēdit vt ſortilegi et
diuini. vel q̄ diuinos hōres ſibi volunt
impēdi. vt ſuperbi. io. xij. Dilexerūt glo
riā hoīm magis q̄ꝫ glām dei. ¶ Sexta ē
grā expectatōis. Hō. n. peccās mortalit̄
ſtati eſt dignus mortis eterne. qꝛ ꝯ eter/
nū bonū peccauit. et eterno bono ſe pri/
uauit. ſꝫ d̄s ex mag̃ grā et miſīcordia nō
ſtatī ꝯdēnat eū. ſꝫ expectat eū vt peīteat
et eiꝰ miſereat̄. eſa. xxx. Propterea expe
ctat deꝰ vt miſereat̄ noſtri. Et ꝙ iſta ſit ḡ
tia magna. ꝯſidera illos q̄ ſtatī pꝰ pecca
tū ad infernū deſcēderūt vt chore dat hā
et abiron q̄ viuētes ad inferos deſcēde/
rūt. vt ptꝫ nu. xxvj. Ita quilibet peccator
eſſet dignꝰ deſcendere. Et attēde q̄ntuꝫ
expectat multos. Sꝫ audi eſaiā. Expectā
re expecta. expecta re expecta. vt vadāt ⁊
cadāt retrorſuꝫ. ⁊ ꝯterātur ⁊ illaqueent̄
et capiant̄. qꝛ lōga expectatō ē eis occa/
ſio plura mala faciēdi. Deus tamē facit
q̄d in ſe ē. ecc. viij. Qꝛ nō ꝓfert̄ cito ꝯ ma
los ſentētia. filij hoīm abſq̄ꝫ vllo timore
perpetrant mala. Hāc ergo grām ī uacu
uꝫ recipit q̄ factus coruꝰ. ſꝑ di. cra. cra. et

nūq̄ꝫ redit ad arcā. In cuiꝰ figura domi
nus mādauit in leui. ut nūq̄ꝫ coruꝰ in ſa
crificō offerret̄ deo. Septima grā eſt nu
ptialis veſtitōis. Deꝰ aūt gratis induit
oēm criſtianū veſte oīm v̄tutū ⁊ dono/
rū ſpūſſancti. ⁊ facit eū dignum nuptijs
reg̃ eterni. quā quicūq̄ꝫ nō hūerit. de nu
ptijſ eternis expellet̄. qꝛ nō eſt dignuꝫ ve
ſtitū ſacco aulā regis intrare. Iſta ē ma/
xima grā. Nullꝰ vnq̄ꝫ hiſtrio ab aliquo
dnō talē veſteꝫ vel tale donū recepit. Et
ꝙ iſta ſit magna grā ptꝫ. Qꝛ xp̄c iſtaꝫ ve
ſtē nō donat niſi xp̄ianis. Hāc ergo ḡti
aꝫ inuacuū recipit quicūq̄ꝫ hāc veſteꝫ ꝑ
peccatū mortale ꝓijcit. et nudꝰ remanet
tanq̄ꝫ ribaldus int̄ luſores. Cōtra quod
dr̄ apoc. xvj. Beatꝰ q̄ cuſtodit veſtimen
ta ſua ne nudꝰ ābulet. Octaua ē grā glo
ſe reſurrectōis. Propterea. n. xp̄s mor/
tuus ē ⁊ glorioſus reſurrexit vt mortem
nrāꝫ deſtrueret moriēdo. ⁊ vitā repararet
reſurgēdo. Hec fuit maxima grā. Quia
ex iuſticia ē ꝙ morimur ⁊ ex grā ꝙ reſu/
ſcitamur et īmortales ſumꝰ. Sꝫ ꝙ glori/
oſi reſurgamꝰ. hoc ē maxima grā quam
expectāꝰ phi. iij. Saluatorē expectāꝰ do
minū noſtꝝ ieſū xp̄ꝫ q̄ reformauit corpꝰ
hūilitatis nrē ꝯfiguratū corpi claritatiſ
ſue. Hāc gratiā inuacuū recipit quicun
q̄ꝫ in quadrageſima non mortificat cor/
puſ per penitentiam. vt in paſchate glo
rioſus cum chriſto reſurgat. quia vt di/
cit apoſtolus. j. corinth. xv. ¶ Sicut gra/
num non ſurgit glorioſum cum folijſ ni
ſi prius moriatur in terra. ſic homo non
ſurgit in gloria niſi in mundo priuſ mū
do moriatur. Colloſ. iij. Mortui enim
eſtis et vita veſtra abſcondita ē cuꝫ chri
ſto in deo. Ro. vj. c. Si enim mortui ſu
mus cum chriſto credimus: ꝙ ſimul eti
am viuemus cum eo. Deinde cuꝫ dicit.
Ecce nūc tp̄s acceptabile. Oſtēdit tp̄us
adeſſe ad bonū faciēdū. qꝛ nūc ē tempuſ

acceptabile in q̊ ds̄ acceptat opa noſtra
Eſt dies ſalutis in q̊ ſalus eťna ꝯfert̃ be
ne opantibꝰ. ¶B ¶Ubi nota qꝫ pt eē
q̃druplex ꝯpatõ iſtiꝰ nunc. Pꝛia ē pſen
tis ad futuꝝ.qꝛ pſens ſeculū ē aptū ⁊ ac
ceptabile ad bene opandū ⁊ nõ futuruꝫ
ecc.ix. Qdcūqꝫ pt manꝰ tua facere inſtã/
ter opare.qꝛ nec opꝰ nec rõ.nec ſapiētia
nec ſciētia erūt apud inferos.q̊ tu ꝑgas
Sꝫ vt dꝛ puer.xx.ꝑpter frigꝰ piger ara/
re noluit.mēdicabit ergo ī eſtate. ⁊ non
dabit̃ ei.qꝛ ſi peccatoꝛ vellet dare totum
mdm̄ ꝑ vna gutta aq̄ in alia vita nõ ha
beret. Exēplū de diuite epulone.de q̊ lu.
xvj. Et ſi totꝰ mds̄ rogaret ꝑ vno dãna
to nõ exaudiret̃.qꝛ in iferno nulla ē redē
ptõ.vt dꝛ iob.vij. Nūc ergo ē dies ſalu/
tis. Scdo pt eſſe ꝯpatõ pſentis tp̄is ad
tp̄s ve.te.in q̊ viuebãt hoīes longiſſimo
tp̄e.et multa patiebant̃ aduerſa ⁊ tandē
ad inferos deſcēdebãt.qꝛ nec ſctitas nec
iuſticia.nec miſericoꝛdia. nec aliqd aliđ
valebat.iob.xxvj. Ibi ꝯſtituta ē domus
oī viuēti. Sꝫ mõ pꝰ modicū laborē ⁊ q̄ſi
ꝑ nihilo dat̃ vita eterna et multis dat̃ g̃
tis ſine laboꝛe.ecc.lj. Modicū laboꝛaui
et inueni mihi multã requiē. Statī mõ
q̃ndo moꝛit̃ iuſtꝰ vadit ad padiſuꝫ.luce.
xxiij. Hodie m.e.in p. Hoc verbū nõ po
tuerūt audire oēs ſancti ⁊ ꝓphete ve.te
nec etiã io.bap. ⁊ tamē vnꝰ latro no.teſ.
audire meruit Nūc ergo ē tp̄s accepta/
bile ⁊ dies ſalutis. Tercõ pt eē ꝯpatõ q̄
dꝛageſime ad reliquū tp̄s totius ãni. qꝛ
hoc tp̄s p̄cipue ē dies ſalutis ab eccīa in
ſtitutus ad delēdū peccata.ad expugnã
dū vicia et ad acquirendū glaꝫ. In nūdi
nis vel foꝛo inueiūt̃ omīa neceſſaria ⁊
tūc debēt emi qꝛ meliꝰ foꝛū hētur. Cariſſi
mi mõ ſunt nūdine bonoꝝ aīe.naꝫ eccīe
ſunt apte.indulgētie dant̃.miſſe ⁊ oꝛões
multiplicant̃.et freq̄nter p̄dicatõi inſiſti
tur. ꝯfeſſoꝛes ſedēt pctã relaxare parati.
Oīa ergo ſunt pata venite ad nuptias
Uere hoc ē tp̄s acceptabile ⁊ dies ſalu/
tis in quo oīa renouant̃. ⁊ ad fructificã/
dū ſe parãt p̄ter miſerū pctõrē. Naꝫ aīa
lia ⁊ vinee ⁊ arboꝛes incipiūt parere.de
quo domiꝰ ꝯquerit̃ p hieremiã.viij.c.d.
Miluꝰ in celo ꝯgnouit tp̄s ſuū. turtur
et irundo et ciconia cuſtodierūt tp̄s ad
uentꝰ ſui.pp̄ls ãt meꝰ ꝯgnouit iudiciuꝫ
dni. Quarto pt eē ꝯpatõ p̄ntis tp̄is ad fu
turū.ſiue hodierne diei ad craſtinū. Ho
die ergo ē dies ſalutis.qꝛ vt dicit bern.q̊
tibi ꝓmiſit veniã de ꝯmiſſis.diem craſti
nū nõ ſpopõdit. Et ſtultū ē in craſtinuꝫ
differre.qꝛ vt d.ber. Nil certiꝰ moꝛte.et
nil incertiꝰ hoꝛa moꝛ. Mlti intrant đ ſe
ro lectulū et de mane īueniūtur moꝛtui
iob.xxj. Ducūt ī bo.d.ſu. ⁊ i.p̃c. Exēpluꝫ
de illo diuite.lu.xij.q̊ dicebat. Aīa mea
hēs multa bo. rep.in an.plı̄.reqes ꝯme.
bi.epul. Et ſequit̃. Stulte hac noc.repe.
ani.t.a.te.q̄ aūt pa.cuiꝰ erunt. Propt̃ea
dꝛ ecc.v. Nõ tardes ꝯuerti ad dominū
et ne differas de die in diē. ſubito eni ve
niet ira illius. ⁊ in tp̄e vindicte diſpoꝫ te
Sꝫ multi faciūt ſicut ſalomõ di.ꝓuerbi.
xxvj. Sicut hoſtiū vꝛtitur ī cardine ſuo.
ſic piger in lectulo ſuo. Hoſtiū cuꝫ rugi
tu vertit̃ in cardine ſed nūq̄ꝫ inde exit
ſic peccatoꝛ in ꝯcupiſcentia ſua clamãs.
o plus o plus. ſed non dimittit eam.
Deinde cum dicit nemini dantes ſuꝑ.
ſitis vllam offenſionem dehoꝛtatur a
malo vt ſcilicet a fratruꝫ offendiculo ca
ueamus.j.coꝝ.x. Sine offenſione eſtote
iudeis et gentibus et eccleſie dei. Et aſſi
gnat huius rationeꝫ dicens. Ut non vi
tuperetur mi.noſ.ſciliꝫ per vos dum of
fenditis:et nos non imitamini. Mini/
ſteriuꝫ di.officiū.ro.ij. Nomē dei p voſ
blaſſemat̃ inter gentes. Propt̃ea monꝫ
pe.j.epl̄a.ij.c. Cōuerſatõeꝫ vrãꝫ int̃ gētes
habētes bonã vt in eo qꝫ detrectãt đ vo

bis tanq̄ȝ de malefactorib⁹ ex boniſ opibus vos ↄſiderātes glificēt deū Et ſic pȝ ꝑmuȝ. ¶ Scd̄o nos hortaē vt in bonis opib⁹ inchoatis de bono ad meli⁹ ꝓcedam⁹. Et circa hoc duo facit Prio hortaē ad ꝑfectū virtutū in generali ad nullā virtutē deſcēdo. Scd̄o in ſpeciali ad ſpēales deſcēdēdo. ibi. In multa patiā. Dicit ergo. Nō recipiam⁹ inuacuū gratiā dei. ſed in omib⁹ bonis et v̄tutib⁹ exhibeam⁹ nos ſ. ego et vos ſicut dei miniſtros. j. cor. iiij Sic nos exiſtiet hō vt miſtros xp̄i. Deinde cū d. In multa patiā deſcendit ad ꝑfectū ſpēaleȝ in v̄tute. Et tangit ꝑfectū in. xvj. opibus virtutuȝ ſiue in. xvj. v̄tutib⁹. ¶ C ¶ Et ꝑmo ī patiētia d. Exhibeam⁹ noſmetipſos in oībuſ ſicut dei miſtros in v̄tutib⁹ ſcȝ in multa patiā habita ſcȝ in tribulatōib⁹. q̄ꝛ vt d. ps. Multe tribu. iuſ. Scd̄o exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miſtros in neceſſitatib⁹. vt. ſ. in neceſſitatib⁹ ſāctoꝝ ꝛ pauperꝝ ꝑ poſſe nrō ſubueiam⁹ Ro. xij. Neceſſitatib⁹ ſctōꝝ ↄīcātes. ſ. nrā bona tēpalia. Tercō in anguſtijſ q̄ ſunt ī ſubtractōne eoꝝ que hō deſiderat. vnō ſurgit ī eo cura. ira. ꝛ timor. heb. xj. Egētes āguſtiati. afflicti. Sic enī āguſtiatos ↄſolari dēm⁹ et eis ↄpati: ꝛ ꝑ poſſe aſſiſtere. qd̄ elemoſina magna eſt. mat. xv. Infirmuſ fui et viſ. m. in car. er. ꝛ ve. ad m. ij. cor. x. Quis infir. et e. nō infir. ⁊c. Uel noſipſ dēm⁹ exhibere patiētes in āguſtijs ſi nobis ingruerit. Quarto in plagīs nobiſ ab alijs illatis. in q̄bus ſenſuſ affligiē. qd̄ fit dū libenē eas toleram⁹. j. cor. xj. In plagis ſupra modū a iudeis q̄nq̄es q̄dragenas vna minus accepi. ter v̄gis ce. ſum ſemel lapidat⁹ ſuȝ. Quīto in carceribuſ in quibus libertas auferē: et mot⁹. in q̄bus dēm⁹ ꝑficere ꝑ patiām. Sexto in ſeditōnibus. glo. i. ↄmotōib⁹ ꝑplī ↄtra noſ maledicētis et blaſſemātis. vt ſi ꝑꝑlſ cōtra nos ↄmoueē et nos infamat ꝛ blaſſemat tanq̄ȝ ſeductores ꝑficiam⁹ ꝑ patiētiaȝ et nō deficiamus ꝑ ipatientiā. ¶ Septimo in laborib⁹ manuū voluntarie aſſumptis. act. xx. Ea q̄ mihi op⁹ erāt ꝛ hiſ qui mecū ſunt miniſtrauerūt man⁹ iſte ij. theſ. iij. In labore et fatigatōe nocte et die laborantes. Et infra. Si q̄s nō vult opari nō māducet. ps. la. ma. tua. m. be. e. et be. e. Octauo in vigilijs in quibus debem⁹ orare et ꝑmeditare qd̄ ſit agēdū et q̄liē. mat. xxvj. Uigilate ꝛ ora. ne intr. in tēp. Nono in ieiunijs voluntarijs et coactis. vt d. glo. vt carnē nrāȝ domem⁹ abſtinētia eſce et pot⁹: inq̄ntū valitudo ꝑmittit vt d. apl̄s. Caſtigo cor. m. ꝛ ī ſer. re. Itē vſq̄ȝ in hāc horā eſurim⁹ et ſitim⁹ ꝛ nudi ſum⁹. j. cor. iiij. Decio in caſtitate mētis et corpis. Caſtitas enim corpis modicū qd̄ ē ſi ex affectu mētis non ꝓcedit. In cui⁹ figura mādatū eſt. leui. xij. q̄ ī purificatōe duo turtures offerrent In quib⁹ duplex caſtitas deſignatur luc. xij Sit lūbi ve. ꝑci. Hec eſt illa ſanctionia. d̄ q̄ d. apl̄s ad hebr. xij. Pacē ſeq̄mī cuȝ oībus et ſanctimoniā ſine q̄ nemo videbit deū. Q̄ꝛ nihil coinq̄natū introibit in illā. apoc. xxj. Undecimo ī ſciētia vt ſciam⁹ qualiē inē mūdi ꝓſpera ꝛ aduerſa ſit ābulādū. ephi. v. Uidete q̄ūo caute ābuletis nō q̄ſi inſipiētes Nō enī ſatis ē miniſtris xp̄i habere caſtitatem ꝓpter ſeipſos. niſi habeant ſcripturarum ſcientiam ad alios informandū. Oſee. iiij. Q̄ꝛ tu ſciētiā repuliſti: re. et ego te ne ſacer. funga. mihi. hiere. iij ¶ Dabo vobis paſtores iuxta cor meū et paſcent vos ſciētia et doctrina. Duodecimo in longanimitate operis. vt non deficiamus. ſed diu et conſtanter expectemus non querentes hic remunerationeȝ. Iac. v. Exēplū accipite fratres exit⁹ mali lōganimitatis laboris ꝛ patiē ꝓphās q̄ locuti ſūt

noīe dnī. Tredecimo in ſuauitate ſmoīſ
vt ſcʒ blādi ⁊ affabiles ſimꝰ. ecc. iiij. ꝯgre
gatōi paupū affabilē te facito. In eodē. vj
Verbū dulce multiplicat amicos ⁊ miti
gat inimicos. Sʒ q2 eſt qdā carnalis ſua
uitas. ⁊ in ypocritis ſimulata. iō addit
ſpūſancto ſup. habita vt ſm deū ſuaues
⁊ affabiles ſimꝰ. nō ſicut illi q̇ p dulces ſ
mones corda innocentiū ⁊ ſimpliciuʒ ſe
ducūt. Quartodecio in caritate nō ficta
Caritas nō ficta ſʒ vera appellat̄. qn̄do ti
more aduerſitatis ab amico nō retrahi/
mur. ſʒ eū vt poſſumꝰ adiuuamꝰ. prouerb.
xxvij. Omi tpe diligit q̇ amicꝰ ē. Itē cari
tas nō ficta ē qn̄do ſic ē in corde ⁊ in ope
ſicut oſtēdit in verbo. j. io. iij. Frēs nō di
ligamꝰ v̇bo neqʒ lingua. ſʒ ope ⁊ verita/
te. Ficta ergo caritas ē q̄ corde nō pſeue
rat ⁊ opere nō iplet̄ ſed ſolū p v̇ba oſten
dit̄. et nō diligit pſonā ſʒ bona eiꝰ. Quī/
todecimo in v̇bo veritatis ipm audact̄
⁊ deuote p̄dicando ⁊ ipm ſemp loqn̄do
qn̄tūcunqʒ ſurgit tribulatio. coloſ. iij. Ver
bū xp̄i habitet in vobis. Verbū verita/
tis ē xp̄c. io. xiiij. Ego ſum via v̇itas ⁊ vi
ta. Nō ergo falſitas nrō verbo ꝯmiſce/
ri dēt. prouer. viij. Veritatē meditabit̄ gut
tur meū. Sextodecimo in v̇tute dei. qd̄
facimꝰ qn̄do in ipo confidimꝰ ⁊ ſpamꝰ.
et nō in aliquo alio. hiere. xvij. Maledi
ctꝰ vir qui ꝯfidit in hoīe. et ponit carneʒ
brachiuʒ ſuū. Benedictꝰ vir q̇ ꝯfi. in do.
.ij. cor. j. Vt nō ſimꝰ ꝯfidentes in nobis
ſed in deo. Et ſic ptʒ ſcdm. ¶ Tercō nos
aplſ hortat̄ vt bona opa inchoata in p/
ſeuerātia ꝯſummemꝰ. Coſummatō aūt
boni in duobis ꝯſiſtit ſcʒ in expugnatō
ne vicioꝝ. ⁊ hoc facit in hac parte. ⁊ dila
tatōe v̇tutū. et hoc facit pꝰ hāc eplāʒ. In
hac ergo parte ad expugnatōeʒ et victo
riā vicoꝝ nos hortat̄ d. Exhibeamꝰ nos
ſicut dei miſtros. in expugnatōe vicōꝝ
pugnātes et defendētes nos p arma iu
ſticie que ſunt v̇tutes. j. the. v. Induti lo
ricā fidei et caritatis ⁊ galeā ſpē ſalutis
Per que arma debemꝰ nos defendere
p oēʒ modū. ſcʒ a dextris ⁊ a ſiniſtris. pſ.
Cadēt a latere tuo mi. et de. m. a de. tuis.
Itē debemꝰ nos defendere. vt trāſeamꝰ
illeſi p glāʒ hūani fauoriſ vt ibi nō extol
lamur. et p ignobilitatē. i. p ꝯtemptū no
ſtrū tanqʒ ſimus viles et ignobiles ⁊ in
de nō deijciamur et ꝯtriſtemur. ¶ Per
hec duo trāſiuit ipe aplſ. vt ptʒ act. xiiij.
qn̄do putauerūt eū eſſe mercuriū ⁊ bar
nabā iouēʒ. et afferentes coronas volue
rūt eis vt dijs ſacrificare. et ſtatī poſt tā
qʒ viliſſimos eos reputātes eiecerūt ex/
tra ciuitatē lapidātes. Itē debemꝰ tranſ
ire illeſi p infamiā qua dicimur mali. et
per bonā famā qua dicimur boni ⁊ iu/
ſti. vt ſcʒ nō curemꝰ ſi a quibuſdā vitu/
pemur. ⁊ a quibꝰdā laudemur. j. cor. iiij
Mihi aūt pro mīmo ē vt a vobis iudi
cer: aut ab hūano die. Sed ꝯtra hoc vi
det̄ eſſe qd̄ d2 ecc. xxj. Curā habe d̄ bono
noīe. Et dicendū ē q̄ curandū ē de bona
fama ꝑpter hōrē dei. et ſic loquit̄ autori
tas. et nō eſt curandū ꝑpter ſe. et ſic loq/
tur aplſ hic. Itē vincamuſ p arma iuſti
cie et nō curemꝰ ſi reputemur vt ſeducto
res dūmō veraces ſumꝰ. Nā ipe xp̄s vt
ſeductor ē habitꝰ. io. vij. Alij dicebāt. q2
bonꝰ ē. alij nō ſʒ ſeducit turbas. Iteʒ nō
curēꝰ ſi ſimꝰ habiti ſicut q̇ ignoti. ſ. a dō
. i. nō approbati. nec ab eo electi. q2 ꝯgniti
ſumꝰ. hoc ē approbati. i. apphatorū opa
faciētes. j. thi. ij. Nouit domiꝰ q̇ ſunt eiꝰ.
Itē nō curemus ſi habiti ſimꝰ tanqʒ mo
riētes. glo. de vicō in vicū ruētes vt pec
catores. q2 ecce viuimꝰ. i. in apto p opa
bona oſtēdimꝰ q̄ viuimꝰ dō. ¶ Poteſt
etiā intelligi de morte corpali. q2 ꝑpt mi
ſerias quas quotidie patiebant̄ reputa
bantur quaſi mortui et tamen veraciter
viuebant. Iteʒ vincamꝰ p arma iuſticie

vt ſi etiaȝ affligamur in corpe ſimus vt caſtigati id eſt ad noſtrā correctiōȝ recipiamus afflictionē ſciētes illud ad heb. xij. Quem enī diligit dn̄s caſtigat flagellat aūt om. f. quē recipit. Et nō ſim⁹ mortificati .i. nō ppt hoc nos reputem⁹ morti traditos. ps. Caſtigās caſtigauit me dn̄s et morti non tradidit me Et ſi habiti ſim⁹ quaſi triſtes in aīa ſimus tamē ſp gaudētes. Jaco. j. Omne gaudiuȝ id eſt pfectū et integrū exiſtimate fratreſ cū in tēp. va inci. Itē ſi habiti ſimuſ ſicut egētes oni ſpūali bono vl' tēpalib⁹ diuitijs nō curem⁹. qꝛ ſum⁹ multos locupletātes ſpūalib⁹ et veris diuitijs. et abūdam⁹ nō ſolū q̄ntū ad nos ſed etiā q̄ntum ad alios. prouer. Eſt diues cū nichil habeat. ꝛ ē paupcū i multis diuitijs ſit cōſtitut⁹. j. cor. j. In oībus diuites fcī eſtis in illo. Itē ſi habiti ſim⁹ a multis tāq̄m nichil boni habentes nec diuini nec terreni. nō curemus. quia veraciter nos ſumus oīa poſſidentes ſcȝ p cōtēptuȝ et abiectioneȝ in q̊ oīa poſſidentur. Deut. xj. Omnis lo. quem cal. p. ve. ve. e. j. cor. iij. Omnia vrā ſūt. ſiue paul⁹. ſiue appollo ſiue cephas. ſiue mundus. ſiue vita ſiue mors. Et ſic patȝ de epiſtola

Dn̄ica ſcd̄a ī euāgelio. ſmo XXXV

Egreſſ⁹ ieſ⁹ ſeceſſit in partes tyri ꝛ ſydoniſ ꝛc. math. xv. Sicut dr̄. j. Joh. iij. in hoc apparuit fili⁹ dī vt diſſoluat opa dyaboli Ante ſiquidem chriſti aduētū dyabol⁹ poſſidebat hoīes mūdanos in aīa et in corpe. et iō tūc tpis multi demoniaci fuiſſe legūt. ppterea dyabol⁹ a domino pnceps hui⁹ mūdi appellat⁹ ē Jo. xij. Nūc pnceps hui⁹ mūdi eijciet foras Quotidie enī ieſus dmonia expellebat vtȝ euāgelia intuēti. Et iō mō dmoniaci niſi ficticij nō apparēt Et ib⁹ pmiſ tribuſ dominicis dieb⁹ q̄dragesime euidenteꝛ apparet. In quibus oīb⁹ de demonū expulſione narrat. De hac enī materia p̄ſens euangeliū recitat. In q̊ quideȝ ſex p ordinē ptinent. Primuȝ eſt filij dei miſericordia copioſa/ In pncipio u euāgelij. Scd̄m ē chananee vtuoſa orō. ibi. Ecce mulier chananea a finib⁹ illiſ egreſſa cla. d. ei. Mi. m. do. fi. da. Terciū ē xp̄i reſiſtētia ſiue duricieſ miſterioſa. id ē miſterio plena. ibi. Qui nō reſpondit ei verbum. Quartū eſt collegij aploꝝ interceſſio affectuoſa. ibi. Et accedētes diſ. ei⁹ ro. e. d. Di. eā. Quintū ē ad diſcipuloſ ꝛ ad chananeā xp̄i reſpōſio ſerioſa. ibi. Ipe āt reſpō. ait. Nō ſuȝ miſſus niſi ad o. q̄ pi. do. iſrl'. Et iteꝝ. ibi. Nō ē bo. ſu. pa. fi. ꝛ mitt. ca. Sextū ē chananee a xp̄o ꝯmendatio et exauditō grōſa. ibi. O mulier mḡ eſt fides tua. Primo ergo ponit filij dī miſericordia copioſa. qꝛ vidēs miſerias nrās quib⁹ pluſq̄ȝ in luto et latere oī famulatu ſub duriſſimo pharaoniſ ipio p̄mebamur. exiuit a prē et venit in mūdū. et egreſſus de padiſo loco deliciaꝝ et beatoꝝ venit ad āguſtias nrās. vt ipſas ī carne nrā aſſumpta nobiſcum expiret. ꝛ ab ipis nos finalit̄ liberaret. gal. iiij. At vbi venit ple. t. mi. d. fi. ſ. fa. ex. mu. ſub. le. ꝛc. math. viij. Misereor ſup tur. qꝛ ec. iā t. ſu. m. Hoc tdiuū ē tps nate. tps ſcpture .ſ. leḡ ꝛ tēp⁹ grē. In q̊ triduo dn̄s miſertuſ ē turbe vniuerſe terre. exo. iij. Uidi afflictiōeȝ ppli mei qui ē in egipto ꝛ deſcēdi vt liberē eū. Et hoc ē qd hic dr̄. Egreſſus ieſus ſe. in p. ty. ꝛ ſy. Tyr⁹ interptat āſticia et āguſtia. ſydon intpretat venatō anguſtie. Uenit ergo fili⁹ dei ad venand et capiendū āguſtias nrāſ vt erueret nos ab eis. Et hoc dat intelligi p hoc qd mulier chananea .i. natura hūana. p peccati rabiē nō ſolū canina. ſed rabida effecta eſt. qꝛ ſicut canis rabid⁹ omēs inficit. ſic ipa

omnes inficiebat. ꝓpter qḋ omēs naſci/
mur filij ire. vt ait iob. Dū xp̄s ingreſſ⁹
eſt ptes tyri ⁊ ſydonis. ip̄a a tyro ⁊ ſydo
ne exiuit. Q: dū xp̄s miſerias nr̄as itra/
uit. natura hūana remedia ſalutis iueīt
Q: xp̄s appropiās hoi ſauciato qui inci
dit i latroēs alligauit vulnera ei⁹ infun/
dens oleū et vinū. luc. x. i. ſacrā eccīe q̄ lā/
guentis aīe ⁊ iā exiſtētis i morte ſunt ef/
ficaciſſime medicine. ps. Miſit verbum
ſuū et ſanauit eos. et eripuit eos de inte/
ritoib⁹ eoꝝ. Uel alit̄. Egreſſus ē ieſus. i.
ſalus de terra ⁊ ꝑplo iudeoꝝ. Et fuit hoc
ex maxima iuſticia. Ipi eni fuerūt rebel/
les lumini. qui dixerūt deo. Receḋ a nō.
ſci. vi. t. no. iob. xxij. Luc. xix. Nolum⁹. h.
reg. ſu. no. Itē nō ha. re. niſi ce. iob. xix. Et
iō ieſus. i. ſalus receſſit ad ciuitates ⁊ ad
ꝑplos gentiliū. Nā tyrus ⁊ ſydon ciuita
tes gētiliū erāt. act. xiij. Uobis oportebat
ꝑmū loqui verbū dei. ſed q̄niā repellitis
illḋ. ecce ↄuertimur ad gētes. Et fuit ma
xime miſericordie dei vt ad illos gratiaz
ſalutis effundet. qui ip̄m q̄tidie impug/
bant ⁊ ip̄m negabant et hōrē ſuū ydolis
q̄tidie exhibebāt. Titū. iij. Nō ex opibus
iuſticie q̄ fe. n. ſ; ſm ſu. m. ſa. n. f. In imēſū
ergo tenemur deo ꝓ maxima miſericor/
dia nobis facta. q̄ in xp̄i incarnatōne et
morte nobis apparuit. Sed xp̄iani mag̃
et ſup oēs obligant̄. q: ieſus. i. ſalus a iu
deis egreſſa ſup xp̄ianos plenarie reqe/
uit. ro. xv. Gentes aūt ſup miſericordia.
ſc; ſibi facta hōrare dēnt deū. Et ſic patz
ꝑmū. ¶ Scḋo ponit̄ chananee orō vtu
oſa q: ecce mulier chananea. ꝛc. Attēde
ꝙ ecce in ſcptura ſacra nota ē admiratō
nis. Ualde q̄ppe mirabile in iſta mulie/
re apparuit. Q: vt d. criſo. Mira. res mu
lier caput peccati. arma dyaboli. expul/
ſio padiſi. corruptō legis antiq̄ venit ad
dominū ieſū. Mulier naturalit̄ timida
nō timet adire et ei loqui cui⁹ ↄſpectum

cherubin et ſeraphin in celeſtib⁹ tremūt
O admirāda res. ſurſuz tremor. deorſuz
fiducia. Propterea inq̄t veit. ꝓpterea car
nē aſſumpſit vt ⁊ ego audeā ei loq̄. Mu
lier naturalit̄ modici ſenſus ita ſapiēter
allegauit. ¶ D ¶ Ubi nota ꝙ ꝑut ex
hoc euāgelio colligi pt̄. chananea in ſua
orōne oſtēdit̄ vtuoſa fuiſſe q̄ntuz ad de/
cē. ¶ Pmo oſtēdit̄ plena fuiſſe ſapia. qḋ
apparet in duob⁹. Primo in eo ꝙ a ſoci
etate peccatorū receſſit. q: a finibus illis
egreſſa eſt in quib⁹ ſc; peccatores habi/
tabant a quib⁹ recede mag̃ ſapia ē. Iob
xxviij. Timere deū ip̄m ē ſapia. ⁊ recede
a malo intelligentia. ſicut. n. ſcabies ſic et
praui mores pctōres inficiūt. ps. Cū ele/
cto elect⁹ er. cū puer. p. Et eſa. lij. Exite de
medio ei⁹ ꝑple meus. et ne ꝑcipes ſitis
coinq̄natōis. Perdit̄ etiaz fama in ↄtu
bernio pctōꝝ que res valde cara ē. puer.
xij. Meli⁹ ē nomē bonū q̄; diuicie mlte.
Mala ergo ſocietas trahit hoīnem ad
malū et bona ad bonū. j. coꝝ. vij. Sancti
ficatus ē vir infidelis ꝑ mulierē fidelē ⁊
ſcificata ē mlr̄ infidelis ꝑ viꝝ fidelē Etat
tende ꝙ d. a finib⁹ illis egreſſa. . Nō eniz
hō dēt ſolū exire a pctōrib⁹ et peccatis ſ;
a finib⁹. i. a circūſtātijs pctōꝝ. q: nō ſolū
hō dēt vitare fornicatōnē et mulierē for/
nicariā. ſed oēs fines: et omēs circūſtān/
as. et inductiua ad fornicationē. vt deli/
cate comedere et bene bibere. et ociari ⁊
bene indui. et ad ſpectācula ⁊ choreas ire.
et mulieres videre et cū eis colloq̄ ⁊ ma
nere. Et ſi ſr̄ ē in omib⁹ peccatis alijs faci
enduz. ¶ Scḋo ei⁹ ſapia apparz in eo ꝙ
ſapiēter allegauit. q: ex ꝑte ſui allegauit
miſeriā vnḋ ait. Miſerere mei. q: ſū mi
ſeria magna plena. et iō miſeria mea iuo
cat miſericordiā tuā. ps. Abiſſus abiſſuz
inuocat. i. abiſſus miſerie mee. iuocat ab
iſſuz miſericordie tue. Ex ꝑte filie allega/
uit vexatōnē peſſimā. q: male a demo/

nio vexabat̄. Ex ꝑte xp̄i allegat potenti/
am. q2 dn̄e. et clementiā. q2 fili dauid. q. d.
Tibi ſubeſt cū volueris. q2 dominꝰ vni/
uerſoꝝ tu es. ſed potētia eſt fruſtra q̄ ꝑ
opus nō manifeſtat̄. ſicut potētia viſiua
in oculo. niſi videat. et potētia greſſiua ī
pedibꝰ niſi ābulet. ecc. xx. Sapia abſcon/
dita et the.. inui. q̄ vti. in vtriſq3. ¶ Ergo
manifeſtet̄ potētia tua in expellēdo dēo
nia a filia mea. Sicut expuliſti eū de ce/
lo. ita expellas eū de mundo. nō ꝑmittas
eū vexare filiā meā. creaturā tuā. Et hoc
ꝑfecto facere debes. q2 ex origine carnis
quā aſſumpſiſti tibi miſericordia ē inna
ta. q2 ſm carnē aſſumptā filius es dauid.
qui fuit clemētiſſimꝰ ⁊ miſericordiſſimus
j. coꝝ. ij. Dauid in ſua miſericordia. ꝯſe
cutꝰ ē ſedē regni in ſecula. Opare ergo
ſm naturā tuā cuiꝰ ꝓpriū ē miſereri. Igit̄
miſericordia tua expellat miſeriā meā3
vt liberet̄ filia mea. q2 ipa patiēte ego pa
tior ¶ E ¶ Ubi nota matres plꝰ diligūt
filios q3 p̄res triplici r̄oe. Prīo q2 mag̃
ſunt certe ꝙ ſunt filij ſui. Scdo q2 magis
laborāt in eoꝝ generatōne et nutritōne.
Tercō q2 ſtatī natos ſecū tenēt ⁊ nutriunt
Sicut et ꝯſang̃neos cu3 quibꝰ ꝯſeruati
ſumꝰ. magis diligimꝰ q2 amicicie ſociali
ꝯiūgit̄ amicicia naturalis. Et hoc totu3
redit ad hoc ꝙ mater plꝰ ponit ibi d̄ ſuo:
q̄3 pater. S3 plus de eo qd̄ ꝑtinet ad ſub
ſtantia3 filij ponit̄ a p̄re. q2 pater dat for
mā et mater materiā. Et idō filiꝰ natura
liter plꝰ diligit patrē ⁊ ꝯſanguineos ex ꝑ
te p̄ris q̄3 matrē et ꝯſanguineos eiꝰ. Se
cūdo oſtēdit̄ fuiſſe fide illūīata. Ubi no
ta ꝙ fides chananee fuit vera viua ⁊ ap
ꝓbata. Uera fuit. q2 xp̄i diuinitatē ⁊ hu
manitatē plenarie ē ꝯfeſſa in qbꝰ tota fi/
des ꝯſiſtit. Dū eni dixit dn̄e. ꝯfeſſa ē dei
tatē. dū vero ſubdit fili dauid. ꝯfeſſa eſt
hūanitatē. Uiua fuit. quia ipa3 ꝑ bona
manifeſtauit. q2 vt d2 iaco. ij. Fides ſine
opibus mor. ē. Approbata fuit. q2 in ob/
probrijs et aduerſis ſꝑ firma ſtetit. Et idō
ꝓ filia miraculū impetrauit. q2 fidei mi/
racula attribuūtur. mat. xvij. Si habue/
ritis fidē ſicut gn̄ū ſinapis et dicetis huic
mōti trāſi hinc et trāſibit. et nihil īpoſſi/
bile erit vobis. Quidā habēt fide3 ſicut
flos. qui ſtatī ad tactū euaneſcit. Tercio
oſtēdit̄ ſpe ſubnixa. q2 non ꝯfugit ad fal
ſa p̄ſidia. ſed in xp̄o vero medico poſuit
ſpe3 ſuā. Nā vt d. orige. Nō iuit ad ma/
gos. nō adduxit diuinos. nō iuit ad mu
lieres īpoſtatrices. nō q̄ſiuit inanes liga
turas. ſed omēs reliq̄t dyaboli cultus et
venit ad dn̄m ieſu3 oīm ſaluatorē. ſicut
filia dei benedicta. hire. xvij. Maledcūs
vir q̄ ꝯfidit in hoīe. ⁊ po. car. b. ſ. Benedi
ctus vir q̄ ꝯfidit in dn̄o et erit dominꝰ fi/
ducia eius. Q2 ſaul ꝯſuluit phitoniſſa3
interfectꝰ ē in bello et audiuit morte ſu/
a3 et filioꝝ ſuoꝝ. j. reg. vlti. Hic cadit exē/
plū qd̄ beatus gre. in dyalogo recitat de
illa dn̄a que iuit ad dedicatōem eccīe ſcti
ſebaſtiani ⁊ tetigit reliq̄as eius. cū nocte
fuiſſet polluta a viro ſuo. q̄ dū reliquias
tāgeret inuaſa ē a dyabolo. quā ꝑentes
eius duxerūt ad flumē vt ſm ꝯſiliū diui
noꝝ in aqua aliq̄ties lauaret̄. Et dū hoc
agerēt itrauit in eā d̄monū legio. Quar
to fuit pietate ⁊ ꝯpaſſiōe diffuſa. q2 filie
demoniace mirabilit̄ ꝯpaſſa eſt et eiꝰ mi
ſeriā ꝓpriā reputauit. Ubi nota ꝙ omīs
pctōr in mortali exiſtēs pctō h3 demoni/
u3 in mēte et in ventre. Sed in hoc ē dif
ferentia. Q2 aliq̄ndo vexat hoīe3 ſolum
in aīa. Aliq̄ndo in aīa ⁊ in corpe. ſicut a
deo ei ꝑmittit̄. Libent̄ eni ſtrāgularet eū
ſi deus vellet. Sic iſta erat in aīa ⁊ ī cor/
pe vexata. S3 attēde qd̄ d. aug. Pietas
inq̄t mūdi eſt ſolū circa corpꝰ ⁊ de aīa
nihil curat. Morit̄ eni hō ſm corpus et
amici ꝯuenīūt plorāt ⁊ nō recedūt a cor
pe donec illud tradāt honorifice ſepulture.

Moꝛit̄ in aīa et nullus ploꝛat. nullꝰ do
let. ber. Cadit aſinꝰ ⁊ habz ſubleuātem ſed
cadit homo in peccatū et nō ē qui ſuble
uet. Uenit lupꝰ ⁊ aſpꝛat ouē. et omēs cla
mant et oēs ſuccurrūt. poꝛtat lupꝰ infer/
nalis aīam hoīs ad infernū ⁊ nullꝰ recla
mat. Sed iſta ſua ſolicitudine et oꝛōne
ſalutē aīe ⁊ coꝛpꝰ ſue filie ꝓcurauit. Sic
fuit ſolicita mater ſancti aug. ⁊ ipz reuoca
uit ad vitaz. Sic dērēt eſſe ſoliciti parē/
tes ad filios et ipos reuocare ad vitam
puer. vj. Feſtina diſcurre. ſuſcita amicuz
tuū. Sz heu hodie q̄ pēres trāſmittūt fi
lios ad moꝛtē. Propter qd̄ xp̄us ait. Ini
mici hoīs domeſtici eiꝰ. math. xj. ¶ Quī/
to fuit hūilitate abiecta. cuiꝰ hūilitas in
q̄ttuoꝛ apparet. q̄ nō canē q̄ aliqd̄ valet:
ſ; catellū ſe dixit et indignā pane ſe pꝛo/
feſſa ē. q̄ nō panē ſed micas cadētes peti
uit. et filios dī ſuos dn̄os noīauit. Et q̄
ſe ſic hūiliauit. iō exaudita fuit. Jaco. iiij.
Deus ſupbis reſiſtit. hu. āt dat gr̄ā. ps.
Reſpexit in oꝛōez hu. ⁊ n. ſpꝛe. p̄. eoꝝ. Jō
fuit publicanꝰ exauditꝰ ⁊ phariſeꝰ dāna
tus. q̄ ille hūilit̄. ⁊ ille ſupbe oꝛauit. Si/
milit̄ filiꝰ ꝓdigꝰ poſtq̄m ſe hūiliauit ⁊ di/
xit ſe nō eſſe dignū filiū. ſed mercēnariū
noīari. ſtatī a pr̄e ad filioꝝ gratiā ē rece/
ptꝰ. ⁊ iuſſit honoꝛificū ꝯuiuiuz ꝑpari. vt
pz luc. xv. gen. xviij. Loq̄r ad dn̄m meū
cū ſim cinis ⁊ puluiſ. i. cū me cinerē ⁊ pul
uerē recognoſco. tūc in oꝛōe ad deum lo
quar. aliter enī oꝛare nihil valet. ⁊c. Se
xto fuit patiā roboꝛata. ¶ F ¶ Quat/
tuoꝛ enī magnas ꝯtumelias a xp̄o patiē
ter ſuſtinuit q̄s xp̄s ei intulit vt eiꝰ patiē
tiā declararet. Prima fuit in hoc q̄ xp̄c
nihil ei reſpōdit ac ſi excōicata eſſet. Se/
cūda q̄ dixit eā nō eſſe ex ouibꝰ dei. ⁊ per
ꝯſeq̄ns ex ouibꝰ dyaboli. lu. xj. Qui nō ē
mecū aduerſuſ me ē. et q̄ non colligit me
cū diſpgit. Tercia q̄ canē eaz appellauit.
Quarta q̄ dixit eā nō eē dignā pane ve

ſci. Certe pauci inueniunt̄ q̄bꝰ ſi q̄s tanq̄z
excōicatis loqui recuſaret. iſup oues dy
aboli eos appellaret. ac etiā canes voca/
ret. necnō indignos pane veſci aſſereret
q̄n magna impatiā mouerētur. Sz iſta
pata ſp et nō turbata: patient̄ hec oīa
tolerauit. Et q̄ patiētia opus pfectū hēt
vt dr̄ iac. v. iō pfecte obtinuit qd̄ petiuit.
mat. xviij. Patiētiā habe ī me ⁊ oīa red/
dā tibi. ¶ Septimo fuit pſeuerantia co
ronata. q̄ pſeuerauit pulſans donec ob
tinuit qd̄ petiuit. luc. xj. ſi perſeuerauerit
pulſans dabit ei q̄tq̄t habet neceſſarios
Q̄ d. ber. Q̄ inter v̄tutes ſola pſeuerā/
tia ſingularis filia ē regis ſummi. ⁊ ideo
ipa ſola coꝛonari meret̄. mat. x. Qui pſe/
uerauerit vſq̄z in fi. hic ſal. e. In cuiꝰ figu
ra mādatū ē ī lege leui. iij. q̄ ſp cauda aī/
malis dēt in ſacrificiū offerri. vnde apo.
j. coꝝ. ix. Multi quidē cur. ſz v. ac. b. ille.
i. q̄ foꝛtiꝰ et pſeuerant̄ currit. Alij autez
ariſtā ceparū capiūt. ¶ Octauo fuit re/
uerentia venuſtata. q̄ adoꝛabāt eū. ⁊ iō
grām meruit obtinere. eccli. xxxj. Pro
reuerētia accedet tibi grā bona. Multi
ſtāt erecti in eccīa et dedignātur ſe incli/
nare ad terrā et maioꝛem reuerētiā exhi
bent hoībꝰ q̄z deo. et idō nihil obtinent
Nō ſic fecerūt magi. ſz ꝓcidentes adoꝛa
uerūt. math. ij. Et nota hic de tribꝰ q̄nq̄/
genarijs. quoꝝ duo ab igne ꝯſumpti ſūt
qui irreuerent̄ locuti ſunt helye. tercius
vō euaſit. q̄ reuerent̄ ⁊ humilit̄ ē locutꝰ
Hiſto. hētur. iiij. reg. j. Unde nō ſolū deo
ſed etiā ſeruis dei ē magna reuerētia ex
hibēda. vt gꝛe. d. vtz de allexādꝛo q̄ totuz
mūdū vilipēdebat. et reges ⁊ pꝛincipes
ſuppeditabat. et tamē veniēs hieruſalem
ſummū ſacerdotē veneratus eſt. vt dic.
magiſter ī hiſtoꝛijs. ¶ Nono fuit diſcre
tione pꝛecipua q̄ decētia ⁊ bona petiuit
ſcz vt ſibi miſereret̄ et filie vtriq̄z grāz ſa/
lutis īpēdēdo. Multi indecent̄ et male

et ideo nõ accipiũt.iaco.iiij. ¶Petitis et nõ
accipitis eo ꝙ male petatis .Multi pe/
tũt ſolũ mũdana bona .q̃ ſi petant ad ſu/
ſtentatõez vite peti debẽt math .vj ¶Pa/
nem noſtrũ q̃tidianũ da no .ho.prouer.
xxx.Mẽdicitatẽ et di.ne de .m.ſ3.tantũ
vic.m .t.ne.Vnde hec chananea petiuit
ſolũ micas Et ideo aug̃.d. Si tpalia a deo
q̃ritis. cum mõ q̃rite .ſ.ſi ꝓſint det .ſi ob/
ſint nõ det .Et illi cõmitite .q2 ⁊ qd ꝓſit
et qd obſit nõ nouit egrotus ſed medic⁹
Multi qd peius eſt petũt mala ſc3 vidi
ctas inimicoꝝ et mortẽ qui nõ exaudiũ/
tur.q2 neſcit iuſticia dei patrocinari cri/
minib⁹.vt d.criſo.Exemplũ de ſalomoẽ
qui a deo fuit exauditus.q2 non petiuit
tpalia.neq3 vindictã ſiue ſtragẽ inimicoꝝ
ſed ad regendũ ꝓplm dei ſapiã3 poſtula/
uit.vt3.iij.reg.iij.ſic et iſta q2 decentia pe/
tijt exaudita fuit. ¶Decimo fuit tranſ/
mutata feliciter.q2 de cane facta eſt ouiſ
xpi.⁊ ideo panẽ filioꝝ habuit que ꝑuſ non
merebat micas.Et hoc inuit mat.du3 d.
chananeã eã fuiſſe: qd interꝑtat̃ ꝯmuta/
ta.Et marc d.eã ſyrophenıſſã genere qd
interꝑtat̃ alte ꝯuerſa. Veracit eni3 fuit
ꝯmutata et alte ꝯuerſa dũ de canib⁹ ad
filioꝝ grãm eſt tranſlata.ps.lxxvij. Hec
mutatio dextre excelſi.Ecõtrario aũt pec
catores infeliciter tranſmutant̃. q2 d gra
tia filioꝝ ad ſeruitutẽ dyaboli redigunt̃
et de hoib⁹ in beſtias tranſmutant̃.pſa l.
Homo cũ in ho.eſ.nno intel. ꝯpa.ẽ iu.i.
et ſi.fa.ẽ illis.Et ſic p3 ſcdm ¶Tercio po
nit̃ xpi reſiſtentia ſiue duricies miſterio
plena.q2 nõ reſpõdit ei vbũ.bern Quid
eſt hoc dñe ieſu xpe ꝙ nõ reſpõdes ei.cer
te h⁹ miſterio ł figura nõ car3 Tu eni vei
ſti d celo in terrã et ĩ ptes tyri et ſydonis
ſeceſſiſti.i.anguſtias ⁊ triſticias hũan e
nature aſſumpſiſti.ſic.n.tyr⁹ ⁊ ſydon int̃
ꝑtat̃.vt oĩm miſereris.Tu liberaſti ad
ulterã fortiter accuſatã.Iob.viij.Et ma

gdalenã excuſaſti:et ab ea ſeptẽ demoĩa
expuliſti.luc.viij. Tu ſanaſti languidu3
nõ petentẽ.qui xxxviij.ãnos in infirmi/
tate hẽbat et ꝑueniſti eũ d. Vis ſan⁹ fie
ri.io.v.Tu ꝯuertiſti paulũ te ꝑſequẽte3.
actu.ix.Tu illumiaſti longinũ cor tuũ lã
cea ꝑforantẽ.vt dr in hiſtorijs. Tu man/
daſti diſ.tuis .d.Euntes diſcite quid eſt
miſericordiã volo et nõ ſacrificiũ.math.
ix.Tu ꝯſtituiſti matrẽ tuã reginã miſeri
cordie .vt de miſericordia ſua recipiant
vniuerſi.vt di.bern.Et quid plura.Tua
miſericordia plenũ eſt celũ et terra. Cur
ergo nõ loqueris chananee nec eã exau/
dis tam ſapiẽter pie fideliter ⁊ deuote ꝓ
miſericordia ſupplicantẽ.Dicendũ eſt er/
go ꝙ hoc ꝓpt q̃ttuor fecit. ¶G ¶Pri/
mo ꝓpter ꝯmendatõe3 doni Q2 ſicut d.
aug.ſi aliq̃ndo nõ ſtati dat deus qd pe/
titur.dona commẽdat non negat. quia
dona q̃ cito dantur vileſcũt.dilata vo et
diu deſiderata dulci⁹ obtinent̃. Vnde in
iure canonico ꝓhibet̃ ne ſponſe ſtatī po/
teſtati mãcipent̃ viroꝝ ne marit⁹ vilẽ hẽ
at datã quã nõ ſuſpirauit dilatã .Scdo
ꝓpter accenſionẽ animi. Fecit.n.deus ſi
cut faber:q ſupra carbones ardentes a/
quã ꝓijcit vt magis et forti⁹ igniãt. Sic
doiñ⁹ nõ ſtatī exaudire eã curauit vt in
dilatõe eã forti⁹ exardeſceret ⁊ inflama/
ret. Q2 vt d.gre.deſideria dilata creſcũt
ſi aũt dilatõe deficiũt deſideria vera nõ
fuerũt. ¶Tercio ꝓpter manifeſtatõnem
boni.vt.ſ.ei⁹ vtus ⁊ bonitas manifeſta/
ret̃.que hodie in vniuerſo mũdo narrat̃
mat.xxvj. Amẽ dico vobis vbicunq3 ꝑ/
dicatũ fuerit euangeliũ hoc in vniuerſo
mũdo dicet̃ ⁊ ꝙ hec fecit in mẽoriã ei⁹. Si
eni doiñ⁹ ſtatī exaudiſſet eã.tot ei⁹ virtu
tes hodie nõ clareſcerẽt mũdo. Propter
qd dictũ eſt abrae vt filiũ ĩmolaret vt ei⁹
timor et obediẽtia nota fierẽt. Gen.xxij.
Nũc ꝯgnoui ꝙ timeas doiñu3.i.cogno/

ſcere feci. Unď criſo. Propterea ſic xp̄s exaſpauit eā ⁊ diſtulit exaudire: q͛ ſciebat eam ſic reſpondere ⁊ ſic perſeuerare et patientez fore. ¶ Quarto ꝓpt̃ exhibitionē exempli. vt ſcꝫ nos exēplo hꝰ facti in precū inſtantia ꝑſiſtamꝰ. et ꝑſeuerantes aures diuine miſericordie ꝓpulſemus ⁊ credamꝰ firmiter ꝙ ſi deꝰ nō ſtatiꝫ exaudit ꝓpter meliꝰ facit qď ipē bene cognoſcit. q̃ʒuis penitus ignoremꝰ. Et ſic patꝫ terciū. ¶ Quarto ponit̃ collegij apl'orꝫ dep̄catō affectuoſa q͛ acceſſerūt diſcipuli eiꝰ dī. Dnē dimitte eā ſcꝫ eā exaudiendo. quia clamat poſt nos. i. clamoribus nos infeſtat. Qď valde efflagitare debemꝰ vt ſancti et apl'i ꝓ nobis ad dominum intercedāt. q͛ eis xp̄us iurauit dī. Amen amē dī. vo. ſi qď pe. pa. in. no. m. da. vob. io. xvj. Circa qď ſciendū ꝙ q̃ʒuis deꝰ omnia p̄deſtinauit ab eterno. nec p̄cibꝰ ab eo qď diſpoſuit aliq̃tenus remoueri poſſit. iuxta illď malach. iij. ego dominꝰ ⁊ non mutor. tamē diſpoſuit ⁊ ordinauit vt ſci ꝓ ſe et ꝓ alijs p̄cibꝰ obtineāt qď deꝰ ante ſecula diſpoſuit eis dare. vt d. gre. Et hoc apte in dyalogo ꝓbat. Et ponit exēpluꝫ de yſaac. de quo deꝰ dixit abrae. vt dicit aplus. ad ro. ix. et hētur gen. xxj. c. In yſaac vocabit̃ tibi ſemen. Et tamē ſcptum ē gen. xxv. Dep̄catus ē yſaac dominū ꝓ rebecca vxore ſua. eo ꝙ ſterilis eēt. Qui exaudiuit eū et dedit ꝯceptuꝫ rebecce. Si ergo deꝰ diſpoſuerat mlt̃iplicare ſemen abrae ꝑ yſaac cur accepit vxorē ſterilem Et ſi deus diſpoſuerat ꝙ eēt ſterilis cur dep̄catus ē ꝓ ea vt ꝯciperet. Certe q͛ ita ordinatū eſt. vt illud qď deus ante ſecula electis ſuis diſpoſuit dare p̄cibꝰ ſctōrū obtineat̃. Propterea dr̄ iob. v. Uoca ſi eſt q̄ te audiat. et ad aliquē ſanctoꝝ conuertere. Rogare ergo debemꝰ apl'os ⁊ alios ſctōs in omi neceſſitate nr̄a q͛ ipi ſūt aduocati nr̄i et medij int̃ nos ⁊ deū ꝑ q̄s

ďs ordinauit oīa nobis largiri. luc. xxij. Ego diſpono vo. ſi. di. m. pa. m. re. i. ſicut deꝰ pater dedit mihi regnū ⁊ oīa i manꝰ ita et ego ꝯcedo vobis. Deīde cū d. Nō ſuꝫ miſſus niſi ad o. ꝛc. ponit̃ ad diſcipulos et ad chananeā xp̄i reſpōſio ſerioſa. et p̄mo xp̄c ad diſcipulos dicētes. dimittite eā reſpondit dī. Nō ſuꝫ miſſus ſcꝫ a deo patre ni. ad o. q̄ pi. do. iſrael Ubi nota ꝙ ďs ꝓmiſit et iurauit abrae ꝙ ď ſemine eiꝰ filiꝰ dei carneꝫ aſſūpturꝰ erat. lu. j. Juſiurandū qď iu. ad abr. pa. no. d. ſ. no. Unde filijs iſrael fuit ꝓmiſſꝰ. et de ꝓgenie eoꝝ natus. et p̄ncipalit̃ ad eos ſaluādos venit. q̄ ꝑierāt et q̈tidie ꝑibāt. q͛ et anteceſſores eoꝝ et ipi ad infernū q̈tidie deſcendebāt. Sed ſcďario venit ad oēs gētes ſaluādas. gen. xxvj. ¶ In ſemīe tuo bened. oēs gētes. Et hoc ē qď dī. Nō ſuꝫ miſſus a d̄o p̄ncipalit̃ niſi ad oues q̄ ꝑierūt et ꝑeūt oī die de domo ⁊ ꝓgenie iſrl'. Sꝫ ex ꝯſeq̄nti et ſecūdario ad oēs gētes ſaluādas ſuꝫ miſſꝰ. j. thi. ij. Qui vult oēs ho. ſal. fi. Nota ꝙ ꝑ oues nō dēnt intelligi āgeli mali vt heretici dicūt. q͛ nō ſūt oues ſed lupi rapaces q̄s xp̄c venit diſpgere et nō colligere. mat. j. Quid nobis ⁊ tibi ieſu nazarene veniſti āte tp̄s perdere nos. Scďo xp̄c reſpōdit chananee. Nā ipa ꝑſeuerans in petitōe venit et adorauit eū d. Dnē adiuua me. Cui xp̄c reſpōdit d. Nō eſt bo. ſu. pa. fil. ⁊ mit. ca. i. virtutes ⁊ grē ⁊ bona ſpūalia ſunt iuſtoꝝ ⁊ ď bēt dari iuſtis cū ipi ſint filij dei. ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns heredes oīm bonoꝝ. nō debēt dari p̄ctōribꝰ cū ipi nō ſint filij di ſꝫ canes filios mordētes et lacerātes. q͛ ſi filios ďſederēt decēs eſſet ꝙ ipſi de pane comederent. Et attēde ꝙ cū ipa a longe clamarꝫ xp̄s nō reſpōdit ei verbum. Sed dum appropinquauit et adorauit. reſpondit ei xp̄s. Q͛ dū p̄ctōr a longe clamat petēs miaꝫ et nō appropiquat ꝑ verā ꝯfeſſiōeꝫ

et ſatiſfactõnez. deus ei verbũ ſalutiſ nõ
reſpõdet. ſʒ dũ p verã ↄtritõez ↄfeſſionẽ
et ſatiſfactionẽ appropiquat. tũc deꝰ ver
bũ ſalutis et pacis reſpõdet ei. dicit ergo
Nõ eſt bo. ſu. pa. fi. ꝛ mit. ca. ¶ Ubi mani
feſte appareꝫ ꝙ canes hic peccatores ſignãt
qui vere ſunt canes. et peiores q̃ʒ canes
qꝛ canis ſolũ hẽt miſeriã ad malũ pene.
pctõꝛ aũt hʒ miſeriã culpe ꝛ pene. Canis ẽ
ſolũ obnoxiꝰ morte tpali ſeu corpali. ſed
pctõꝛ morte corpali et eterna pariter obli/
gat. Mag̃ ẽ ergo vilitas ꝛ miſeria pctõ/
ris q̃ de dei filio fit canis et in morte tan
q̃ʒ canis ad foueas inferni ſepeliẽdꝰ pij/
cit in tormẽtis. luc. xvj. Mortuꝰ ẽ diues ꝛ
ſepultus eſt in inferno. Cõpatur aũt pec
catoꝛ cani ppter q̃tuor. ¶ I ¶ Prĩo
ppter impudentiã. qꝛ canis corã quocũ/
q̃ʒ facit turpitudinẽ ſuã. Sic pctõꝛ coraʒ
deo et tota curia celi nõ erubeſcit pecca
re. hiere. iij. Frons meretricis facta eſt ti/
bi noluiſti erubeſcere. Sʒ certe erubeſce
re deberet vt p̄be ageret. boe. Mag̃ vo/
bis ſi diſſilare nõ vultiſ eſt indicta neceſ
ſitas pbitatis cũ ãte oculos agitis iudi/
cis cũcta cernentis. ¶ Scđo ppter inſa
turabilitatẽ. Inſaturabil' ẽ eñi aĩmꝰ pec
catoris ꝛ oĩm bonoꝝ patit̃ famẽ ſicut ca
nis. Unde filius pdigꝰ q̃ gerit peccato/
ris figurã. d. lu. xv. Quãti mercenarij in
do. pa. m. a. pa. ego aũt. hic fa. peo. Qui ſi
liqs porco. vẽ. ſ. iple. cu. Eo eñi ipo. ꝙ pec
catores deũ nõ habẽt qui ẽ bonũ pfectũ
ſatiãs boĩſ appetitũ nihil hẽnt ꝛ pꝯſeq̃nſ
nõ ſatiant̃. Sicut ergo auris nõ imples̃
auditu nec oculꝰ viſu. ſic nec auarus pe
cunia. nec ſupbꝰ honõbꝰ. p̃s. Famẽ patiẽ/
tur vt canis. eſa. lvj. Canes ĩpudẽtiſſimi
neſcierũt ſaturitatẽ. ¶ Tercĩo ppter im/
mundiciaʒ. qꝛ canis qđ euomit reſumit.
puer. xxvj. Sicut canis q̃ reuerſ. ad vo.
ſuũ. ſic ip̄rudẽs q̃ reuer. ad ſtulticiã ſuaʒ
Et ſicut canis trahit os ſuũ p imũdiciaſ

et p terrã. ſic peccatoꝛ tota die imũdiciaſ
peccatoꝝ vertit in ore ſuo. et maxime os
detractoris feces alioꝝ lingua rumiat
tota die. ſilis ſcabro q̃ ſtercꝰ colligit et re/
uoluit. p̃s. Lingua eoꝝ tranſiuit in terra
¶ Quarto ppter noxietatez. Qꝛ canis
dentibꝰ mordendo nocet et lacerat q̃ſcũ/
q̃ʒ p̃t et aliq̃ndo fundit venenũ. vt canis
rabidus. Sic peccatoꝛ in lingua ꝛ manũ
et reꝝ ablatõe pximũ lacerat ꝛ ↄſumit. p̃ſ
Lingua e. gla. a. Et iteꝝ. Sicut nouacu/
la acuta fe. do. puer. j. Inſidiemur ſãgni
abſcondamꝰ tẽdiculas ↄtra inſontẽ fru
ſtra. deglutiamꝰ eũ ſicut infernus viuen
tẽ. ¶ Iſti ergo canes nõ ſunt digni come/
dere panẽ filioꝝ dei qui ẽ v̓tus paſſiõis
xp̄i grã dei dona ꝛ v̓tutes et q̃cũqʒ bona
ſpũs. math. vij. Nolite ſanctũ da. ca. ne/
q̃ʒ marga. ſpgere int̃ porcos. Sʒ deꝰ ne
fame pereãt dũ viuũt de mẽſa exuberan
ti filioꝝ pijcit bucellas ꝛ micas. qꝛ bona
tpalia minꝰ ſunt q̃ʒ mice reſpectu bono/
rũ ſpũaliũ. Hec etiã mice multis ſpinis
et oſſibꝰ ſunt reſpſe. qꝛ vt d. boe. q̃ʒ mltis
amaritudinibꝰ felicitas hũana reſpſa ẽ.
Et ſic pʒ ꝙ oĩa bona ſunt filioꝝ dei. q̃a
ipi ſunt heredes dei. Pctõres aũt bona
furant̃ et male vtunt̃ et ipa tanq̃ʒ fures
et pditores poſſident ꝛ iõ in malũ ſuum
tenẽt. ecc. v. Uidi aliud malũ ſub ſole. di
uicie ↄgregate in maluʒ dñi ſui. ¶ I ¶
Poſſunt etiã p canes intelligi ſcĩ p̄dica/
tores ppter q̃tuoꝛ bonas pprietates ca
nis. qꝛ eſt valde fidelis dñõ. dẽtibꝰ lace/
rat lupos. lingua ſanat vulnera. et latra
tu fugat latrones. Sic et ſancti p̄dicato
res fideles ſunt deo ipm nõ deſerẽtes et
ipiꝰ fidẽ defendẽtes. pati p eo mori. lace/
rãt dentibꝰ rep̄henſionũ vicia et pctã. ſa
nãt lingua. i. ↄſilio ꝛ monitõibꝰ ſuiſ vul
nera peccatoꝝ. et demones et hereticos
latratu ſue p̄dicatõis fugãt. p̃s. Lingua
canũ tuoꝝ ex inimicis ab ipo. ¶ Iſti etiaʒ

canes colligūt micas ď mēſa filioꝝ dei q̇ ſūt ī vita etna. q꞉ oīa q̄cūqꝫ bona iuſti in hac vita hēnt ſūt minꝰ q̄ꝫ mice reſpcū bonoꝝ vite etne. et cū iſtis rogat chananea colligere micas cadētes. q̇bꝰ xp̄c ait iob. vj. Colligite q̄ ſupauerāt fra. ⁊c. Et ſic ptꝫ q̄rtū ⁊ qntū. Sexto poīt chananea a xp̄o ꝯmēdatō et exauditō g̃tioſa. q꞉ ait chananee O mlier magna ē fidꝰ tua. mag̃. i. alta q꞉ vſqꝫ ad celū dū me verū deū adoraſti. Fides pctoꝝ claudit īfra tectū domꝰ dū ſolū mūdana q̄rūt. ſap. ij. Hec eſt ps nr̄a. nec ē agnitꝰ reuerſꝰ ab inferis. et pꝰ hoc erimꝰ taq̄ꝫ ſi nō fuerimꝰ. Mag̃. i. āpla. q꞉ ꝑ totū mūdm narrabit̄ fides tua. mat. xxvj. Ubicūqꝫ fuerit p̄dicatū euan. h. ⁊c. vt ſup. Magna. i. ꝓfunda ⁊ radicata. q꞉ nec ꝯtumelijs nec verecūdia. ď corde tuo potuit extirpari. Fides pctoꝝ valde facilit̄ extirpat̄. q꞉ radiceꝫ nō hēnt. q̇a ad tps credūt ⁊ in tpe t̄bulatōis recedūt lu. viij. mag̃. i. lōga. q꞉ vſqꝫ ad finē ꝑſecte es creditura. Et q꞉ fidei dāntur miracl'a eo ꝙ fides eleuat hoīeꝫ ſupra eē nat̄e. q̇a fides credit ꝙ natura nō p̄t. iō dat̄ ei operari ſupra poſſe nat̄e ⁊ iō fiet tibi miraclꝫ plenū ſicut petiſti et pluſq̄ꝫ petiſti q꞉ nō ſolū filia tua ſanet̄. ſꝫ ⁊ tu ⁊ ip̄a in aīa et ī corpe ſitis ſalue. ⁊ q꞉ v̄bū xp̄i erat v̄tutis effectiuū. iō ſanata ē filia eiꝰ ex illa hora. Et ſic pꝫ ꝙ ꝑentes poſſunt filijs ſanitatē corpis et ſalutē aīe īpetrare. ⁊ ſilr alij homies adiuicē poſſūt apd deū vnꝰ alteri grāꝫ īpetrare. Et ſic pꝫ textū. Si vis moralit̄ loqui ꝑ filiā demoiacā chananee aīma pecca(t)r intelligit̄. q̄ a dēonio ⁊ a vicijs ⁊ a mōdo peſſime vexat̄. nec curat ſalutē pete. ſꝫ q꞉ mlta dcā ſūt dittat̄ ad p̄nſ.

De ep̄la ſermo. XXXVI.

R Ogamus uos ⁊ obſecramus in dn̄o ieſu. vt q̄ueād. ac. a nobis. q. vo. op. a. ⁊ p. d. ⁊c. j. theſ. iiij. Ap̄ls q̇ fuit in ꝑadiſo et euāgeliū nō ab hoīe. ſꝫ ꝑ reuelatōeꝫ ieſu xp̄i. didic. ad gal'. j. ꝑ quē et xp̄c loq̄bat̄ vt ip̄e teſtat̄ di. an experimētū q̄ritis eius qui loquit̄ ī me xp̄s. ij. co. xiij. in hac ep̄la vult nobis volūtatē dei ītimare. tanq̄m dī nūciꝰ ad hoc miſſus. ⁊ iō ē diligēter a nobis audiēdꝰ. q꞉ vt ip̄e d. ij. coꝛ. v. legatōe ꝓ xp̄o fūgimur obſecramꝰ voſ ꝓ xp̄o recōciliami dō. In hac ergo ep̄la tria apo. facit. Prio. n. vt ī via dī ābulemꝰ exhortatōeꝫ poīt generalē. Scdo vt dī voluntatē faciamꝰ exhortatōeꝫ poīt ſpēalē. ibi Hec ē volūtas dei ſc̄ificatō vr̄a. Tercio q̄re ſic ſci eē dēmꝰ cāꝫ aſſig̃t rōnabilē ibi. Nō. n. vocauit nos dn̄s in imūdiciā. ſꝫ in ſc̄ificatōeꝫ. Circa p̄mū duo facit. Prio poīt exhortatōeꝫ. Scdo exhortatōis cāꝫ et rōeꝫ. ibi. Scitis. n. q̄ p̄ce. de. vo. Prio. n. vt ī via dī ābulēꝰ nō deſcēdēdo ad aliqd ſpēale generalit̄ hortat̄ nos d. Rogamꝰ vos ⁊ obſecramꝰ. i. cū adiuratōne rogamꝰ in dn̄o ieſu xp̄o. i. ꝑ dn̄m noſtruꝫ ieſuꝫ xp̄m. vt ſic āmbuletis ī via dei ꝑficiēdo q̄ueadmod accepiſtis a nobis. ſ. ī exēplo qd vobis dedimꝰ q̄uō opteat voſ āmbulare ⁊ pla. dō. q꞉ nō ſm carnē. ij. coꝛ. x. In carne. n. āmbulātes. nō ſm carnē militamꝰ. Imo q̇ xp̄i ſūt car ſ. cru. cū. ⁊ ꝯcu. gal'. v. Ambulatō reſpicit ad mādatoꝝ īpletōeꝫ. placētia dō ad ꝯſilioꝝ ꝯſūmatōem. Sꝫ q̄ fine volo vt ſic āmbuletis. certe vt abūdetis. ſ. mag̃ in grā dei ⁊ ī donis ſp̄us ſci. Bona. n. opatō ⁊ ꝯtinuatō boni meret̄ abūdātiā maioris grē ⁊ ꝑfectꝰ ſp̄us ſci dona poſſidē. Ꝯſeq̄nt̄ cū d. Scitis. n. ⁊c. poīt rōeꝫ q̄re ē acq̇eſcendū. Que talis ē. q꞉ ſcitis. q̄ p̄cepta dederī vobis nō auctoritate mea. ſꝫ ꝑ do. no. ieſū. xp̄ꝫ. q̄ oīa tenētur ad hoc. vt ſp̄ualr̄ āmbuletis et dō placeatis. Et idō īexcuſabiles eſtiſ ſi nō facitis. ⁊ iō d̄r. lu. xij. Seruꝰ ſciēs vo. do. ſu. ⁊ nō f. ⁊c. Et ſic ptꝫ p̄mū. Scdo vt dī vo

lūtatē faciamꝰ et ſci ſimꝰ ſpēalitͬ nos hor
tat. Circa qđ q̄ttuoꝛ facit. Prio enī nos
hortatͬ vt ſci ſimꝰ. Scđo diſſuadꝫ ea que
ſcitatē ipediūt q̄ntū ad ſeipꝫ. ibi vt abſti
neatis vos. Tercō q̄ntū ad ꝓximū. ibi. et
ne qs ſupgrediatͬ neqꝫ circūueniat in ne
gocio frēꝫ ſuū. Quarto hꝰ diſſuaſiōis rō
nē aſſigͣt ibi. Quoniā videx ē dñus de
his oībꝰ. d. ergo. Scitis q̄ p̄ce. dedī. v. qꝛ
hec ē vo. di. glo. i. p̄ceptū qđ ds vult iple-
ri. ſ. ſcificatō vrā. vt. ſ. ſci ſitis. leuit. xj. Sci
eſtote q̄m ego ſcūs ſuꝫ di. d. de. ve. io. xvij
Ego ꝓ eis ſcifico meipm̄ vt ⁊ ipi ſint ſcti.
Conſeq̄nͭ diſſuadet q̄dā vicia q̄ maxīe ī-
pediūt ſcitatē q̄ntū ad ſeipm̄ d. Volūtaſ
dei ſcificatō vrā q̄ cū īmūdicia carnis nō
p̄t haberi. ⁊ iō volūtas ē. vt abſtineatis
voſ a fornicatōe q̄ coīquinat hoīeꝫ ne ſit
ſcūs. Et iō dͬ. j. co. vj. Fugite fornicatōeꝫ.
Nō. n. meliꝰ ipugnatͬ q̄ꝫ fugiēdo. Vt ſci
at vnꝰq̄ſqꝫ veſtrū poſſidē ſuū vas. i. ſuū
corpus. in q̄ tanq̄ꝫ in ſuo vaſe aīa ꝯtinetͬ
in ſcificatōe. i. in v̄tutū plenitudine. q̄ fa-
ciūt hoīem ſanctū. j. co. iij. Tēplū dī ſacrū
eſt qđ eſtis vos. Et hoꝛ ē q̄ntuꝫ ad ſubie
ctōeꝫ vicoꝝ vt nullū viciū vobis dn̄etͬ ſꝫ
v̄tutes. Hoc ē. n. magnꝰ hoꝛ vt vicia ſup
peditentͬ et v̄tutes dn̄ētͬ et regnent. Qꝛ
vt di. phūs. hoꝛ ē reuerentia exhibita in
teſtimoniū v̄tutis. Vel vas hic vxoꝛ ꝓ-
p̄a vocatͬ. j. pe. iij. Tāq̄ꝫ vaſculo muliebꝛi
hoꝛē impn̄ētes. Hoc vaſ in ſcificatōe poſ
ſidetͬ cū cauetͬ ab oī illicito actu. ⁊ hono-
re cuꝫ qs vtitͬ eo debito mō et debito fi-
ne. nō turpiter abutēdo ad delectatōnē
thob. vj. In his q̄ ita ꝯiugia accipiūt. vt
deū a ſua mente excludāt et libidini ſue
ita vacēt ſicut equꝰ ⁊ mulꝰ. in hiſ dn̄atuꝛ
d̄moniū. Et iō ſciat vnꝰquiſqꝫ veſtꝝ poſ
ſidē vas ſuū. i. corpꝰ ſuū ⁊ vxorē ſuā. nō
in paſſione deſiderij ſup. carnalis adim
plēda. ſicut gētes q̄ deuꝫ ignorāt ꝑ grām
⁊ verā fidē. q̄ lege dei nō ſūt ſubiecte. licet

naturali inſtinctu ⁊ rōne deū cognoſcāt
et ꝓpter hoc ſolū carnalia q̄rūt et carniſ
delectatōeꝫ. ro. j. Tradidit illos dñus
in paſſiones ignomīe. Hoc viciū hodie
multū regnat in mundo etiaꝫ inter fide-
les. et mirabiliteꝛ dyabolus coinquinat
matrimoniuꝫ. quod eſt magnum pecca
catū et magna miſeria. Conſequēter diſ
ſuadet a malo q̄ntum ad proximum di.
Et ne quis ſupergrediatͬ fratrē ſuum ſcꝫ
per potentiaꝫ oppꝛimendo. neqꝫ circūue
niat in aliquo negotio: ꝑ dolum et aſtu
tiaꝫ decipiendo. Vel non ſupgrediatur
per ſupbiā. nec circumueniat ꝑ auarici
aꝫ. De quibꝰ dͬ hebꝛ. v. Inuenti ſunt in
populo impij inſidiātes quaſi aucupes
laq̄os ponentes et pedicas ad capiēdoſ
viros. Conſequēter ponit rōem diſſuaſi
onis d. Quoniā vindex eſt dñꝰ. i. pro
pterea non dētis iſta facere. q̄niā ds qui
ſcit et poteſt ⁊ vult vindex ē. i. vindictaꝫ
faciet de his omnibꝰ et in p̄ſenti et in fu
turo. ſicut p̄dixīꝰ vobis et teſtificati ſu
mus dum vobis predicaremus glo. ſub
teſtimonio ſcptura꞉ ꝓbauimꝰ. Eccl. xij.
Cuncta q̄ fiūt addu. de. in iu. ꝓ oī errato
ſiue bonū ſit ſiue malū. j. coꝛ. v. Oēs nos
mani. opꝫ āte tri. xpi. vt. ref. vn. ꝑpa coꝛ
ꝑut. ⁊c. Et ſic patꝫ ſcđm. ¶ Tercio q̄re ſic
ſancti eē dēmꝰ cām aſſignat d. Quia nō
vocauit nos ds ſup. ad fidē ⁊ grāꝫ ſuā in
imūdiciā. hoc ē. vt imūdicie pctoꝝ ſuiāꝰ. ſꝫ
in ſcificationē. vt. ſ. ſancti ſimꝰ in nobis
et ſcā exēpla ꝓximis exhibeamꝰ. mat. v.
Sic luce. lux ve. co. ho. vt vi. op. v. bo. et
glī. pa. ve. q̄ i. ce. ē. Qꝛ opꝫ ſcōs hrē teſti
moniū ab his q̄ foris ſūt vt d. aplſ. j. thi.
iij. j. pe. ij. Couerſatōeꝫ ve. intͬ ⁊c. vt in eo
q̄ detrectāt d̄ vobis tāq̄ꝫ d̄ malefctoꝛibuſ
ex bonis opibꝰ vos ꝯſiderātes glificētͬ d̄
uꝫ in die viſitatiōis. Et ſic pꝫ terciū. Sic
pꝫ ex p̄dictis ī tota illa eplā apo. ad duo
nos inducere intendit. ſ. vt ſimꝰ ſancti. ⁊

a luxuria caueam⁹.q̄ maxime īpedit ſanctitatez. ¶ Primo ergo nos hortaťad ſanctitatē.q: voluntas dei ē de hoc vt ſim⁹ ſcti. Sim⁹ ergo ſcti ſ̄m triplicē interp̄tatōez vel ſignificatōez h⁹ nōis qđ eſt ſanctū. Nā ſanctū idē ē q̄ſ ſanḡne tinctū. Et idō oēs qui p̄ xp̄o in ſuo ſanguine moriūtur et tingunť ſancti dicunť. Tunc .n. ſancti erim⁹ cū v̄tus ſanḡnis ſup nos ſtillabit qđ ſit dum in innocētia et grā baptiſmali .q̄ in v̄tute ſanguinis xp̄i ꝯferūtur nos firmiť p̄manem⁹. nec ab eis p̄ mortale peccatū aliq̄n do ſepamur. Unđ oēſ illi q̄ ſine peccato mortali pt⁹ baptiſmuz vixerūt ꝯgrue ſancti vocari poſſunt. Itē ſanctū idē ē qđ a terra eleuatū:⁊ ſine terra. Unde ſācti dicunť illi q̄ terrena ⁊ carnalia deſerētes.in celeſtib⁹ p̄ meditatōnē et deſideriū ꝯuerſanť.phi.iij. Noſtra ꝯuerſatō in celis eſt.heb.xiij. Nō hēmuſ hic manentē ciuitatē ſ; fu.in. Mūđ⁹ enī iſte eſt locus corruptōnis. Sed ſup̄ globū lunarē nō eſt corruptō .vt d.phūs. Illic ergo ne inq̄nemur eleuati ꝯuerſari đbem⁹.ezech.viij. Eleuauit me ſpūs inter celū et terrā. Tunc ergo erim⁹ ſancti q̄n do cū martha omēs facultates nrās in ſctōꝝ neceſſitatib⁹ ꝯſumim⁹.et cū maria ad pedes crucifixi verbū dei ſcp̄turas legendo et meditando audim⁹ attēte ⁊ deuote orando ei loquimur in intimis cordis noſtri.eſa.xxvj. Anima mea deſiderauit te in nocte.ſed et ſpū meo in precordijs meis.de mane vigilabo ad te. Duz enī legim⁹ ſcp̄turā ſacrā deuſ nobiſcū loq̄tur.ſed duz oram⁹ loq̄mur nos deo.vt d.aug. Itē ſanctū idē eſt qđ puꝝ et mundū. Unde etiā ſancti dicunť.q̄ q̄zuis aliq̄n do fuerūt immūdi tamē p̄ verā ⁊ aſperā pniām ab omī inq̄namēto ſe plenarie mūdauerūt. Nā et dauid ⁊ magdalena et plures iſto mō ſancti dicunť. Leuitic. Sāctificami.i.mūdami ⁊ eſtote ſancti.eſa.

v. Iuſtus hō in iuſticia ſanctificabiť.idē mūdabiť. Quicūq; ergo nō p̄manſerit in innocentia baptiſmali.et vult dei facere volūtatē vt ſit ſanctus emūdz ſe et lauet p̄ verā pniām et deuotā.q: aīa in ꝯtritōne et ꝯfeſſione et ſatiſfactōe mūdať.q̄ ſūt pnie p̄tes.ij.cor.vij. Mūdem⁹ nos ab omī inq̄namēto carnis ⁊ ſpūs. Et q: ita li mūdatōe đēt purgari facies aīe quam hō vidē nō p̄t.idō duo ſunt neceſſaria.ſ. ſpeculū in quo ſe aſpiciat.mūdandus ⁊ res purgātes. ¶ I. ¶ Speculū autez ē ſcp̄tura ſcā et verbū dei in q̄ ſi q̄s bene attēdit videt oēs defect⁹ ſuos.p̄uerbio.vj. Mādatū lucerna eſt et lex lux. Unde ſicut ille q̄ p̄us nō videbat niſi trabes in domo et ingrediēte radio ſolis videt minimos piloſ.ſic ille in cui⁹ mētē īgrediť radi⁹ ſpūſſci et v̄bū đi videt oēs defec⁹ ſuos.q̄ p̄us vix pctā ḡuia cognoſcebat.vnde gre.aſſilāt ſpūm ſācū et v̄bū đi radio ſolis. In c⁹ figura mādatū ē in lege exo. xxxviij.q̄ſ ſacerdotes intraturi tēplū ad ſacrificandū đērēt lauari in labro eneo.i q̄ ſpecula affixa eē đebāt.vt in eis maculas ſuas extergerēt ⁊ lauarēt. Hoc ſpeculū accepit aug.dū ſe purgare incepit. vnde ipē d.q̄ſ accipiēti ſibi ap̄lm paulū ⁊ legenti apparuit vna facies eloq̄oꝝ caſtoruz.in qb⁹ defect⁹ ⁊ maculas ſuas aſpexit. Et idō exultare didicit cū tremore.hoc ſpeculū deuote petebat dauid d. Reuela ocu.m.⁊ ꝯſi.mi.d.l.t. ¶ M ¶ Reſāt purgātes ſūt q̄ttuor ſ̄m q̄ttuor q̄ maria liť purgāt. Prīa ē aq̄ lacrimaꝝ.q̄ fuit lota ⁊ purgata maria magđ.⁊ petr⁹.lu.vij Lacrimis cepit ri.pe.ie.ſ.magdale. In eodē.xx.egreſſ⁹ pe. fl.ama. Et attēde q̄ſ oīs fortis macula dz lauari ſpēalr. Omē aūt peccatū mortale fortiſſima macla ē quaz ſolus deus poteſt abſtergere et delere. eſa.xliij. Ego ſū q̄ deleo iniq̄tates tuaſ p̄ pť me. Et idō oē mortale peccatū ſpēalr ⁊

ſingillatī lauari dēt. ps. Lauabo ꝑ ſing.
n.l.m.i.ꝑ ſingula peccata ꝯſciaꝫ meā. Et
nota ꝙ lixiniū meliꝰ lauat q̄ꝫ aq̄ q̄ð ī vir
tute cineriſ lauat. Et iō ſi volumuſ bene
lauari mittamꝰ cinereꝫ vilitatis hūane
nãe in aquā lacrimarū nrāꝝ. In cuiuſ
figura eccīa in ꝑncipio ſacri ieiunij cine/
rē ſupra capita nrā ponēs ait Memēto
qꝛ cinis es ꝛ ī cinerē reu. Hec aūt vilitaſ
marie apparꝫ ī morte. In q̄ hō q̄ alijs do
miari volebat ponit̃ ſub terra ꝛ pedibꝰ
ꝯculcat̃. q̄ affluebat diuicijs modico cili
cio inuoluit̃ et nihil aliud ſecū portabit.
qui q̄tidie comedebat carnes ꝛ ſplēdide
viuebat tradit̃ vermibꝰ comedēdꝰ ꝛ quē
oīa venerabātur ab oībꝰ ꝯculcat̃. Exem
plū de ludo ſcacoꝝ. in quo oēs cuſtodi/
unt regē. ſed ꝯpleto ludo rex ponit̃ in fū
do ſacci. Sic accidit pctōri. Propt̄ q̄ð
di. ſcptura ecc.vij. Memorare no.tua. et ī
eter.ꝛc. Hoc figuratū ē nu.xix. vbi mãda
tū eſt a dnō ꝙ cinereſ vacce rufe extra ca
ſtra ꝯbuſte dēr̄et mitti in aquā luſtratō
nis q̄ debāt aſpgi filij iſrael vt a carnis ī
mūdicijs mūdarentur. Vacca rufa ē ca/
ro hūana. cuiꝰ cineres .i. mēoria cineꝝ in
quos reſoluit̃ dēnt in aquā lacrimaꝝ ꝑ
quā mūdamur mitti. heb.ix. Si.n. cinis
vituli aſpſus coinq̄natos ſanctificat ad
emundatōem carnis q̄nto mag̃ ſanguiſ
xpi emūdabit ꝯſciētiaꝫ nrām ab opibuſ
mortuis .i. peccati. Scḋa res purgans
eſt aſpa vt eſt lima. q̄ eleuādo rubigineꝫ
de ferro ipm purgat et purificat. p q̄d ſi/
gnificat̃ elemoſinaꝝ largitō. p quā duꝫ
hō eleuat ſe a ſubſtātia ſua ꝛ paupi por
rigit a rubigine pctōꝝ mundat̃. vnde de
zacheo. qui dixit. dnē ecce dimi.bo.m.d.
pau. Xps dixit. Hodie huic domui ſalꝰ
facta eſt. lu.xix. Ergo ſi volumꝰ a pecca/
tis purgari. accipiamꝰ limā .i. elemoſina
rū largitōem. in q̄ duꝫ ſubſtātia nrā red/
dit a pctis mūdamur. thob.iiij. Elemoſi
na ab omi pctō ꝛ morte liberat. luc.xi. da
te elemoſinā ꝛ ecce oīa mūda ſunt vobiſ
Si mūdatꝰ ē corneliꝰ centurio cui act.x.
dictū ē. Elemoſine tue aſcenderūt in me
moriā in ꝯſpectu dei. Et iō ad eū miſſus
eſt petrꝰ vt ab omibꝰ pctis eū mundaret
Sic ꝯſuluit daniel nabuchodonoſor di.
Pctā tua elemoſinis redime. Dan.iiij.
Tercia res purgãs ē res calida. vt ignis
qui in fornace metalla purgat. et ſigt̃ ſpi
ritūſanctū qui in fornace tribulatōnum
purgat corda electoꝝ. iō aplōrū pectora
purgaturꝰ in ſpē ignis apparuit. Si er/
go ab igne volumꝰ purgari diſponamꝰ
nos vt apli ꝑ ieiuniū et orōnē et ꝯcordiā
animoꝝ. q̄ ita apli hūerūt. dū ſpūꝫ ſanctū
expectabāt. vt dr̄ act.j. Sic purgatus eſt
eſaias q̄ ſe pollūtū aſſerebat. q̄ ait. Vola
uit ad me vnꝰ de ſeraphin. ꝛ calculo quē
forcipe tulerat de altari tetigit os meuꝫ
et ſic mūdauit eū. Itē calculꝰ igneuſ ſigt̃
ſpm ſanctū. Hūc igneꝫ xps venit mittere
in terrā. vt oēs purgaret. luc.xij. Ignem
veni mit. in ter. Et attēde ꝙ talis diſpoſi
tio eſt oīno neceſſaria. qꝛ vbi aurū et ar/
gentū purgant̃. plūbū et palee ꝯſumun
tur. ꝛ hoc ꝑpter indiſpoſitōnē eoꝝ. Sic
in fornace t̄bulatōnū vbi electi purgant̃
ipij ꝯſumūtur ꝑpt̄ indiſpōnē ſuā. Quar
ta res purgans ē reſ amara vt medicina
q̄ malos hūores interiꝰ purgat. ꝛ ſignat
amaritudinē pnīe q̄ aīam purgat. naꝫ ſi/
cut medicina habet diuiſiuū. laxatiuuꝫ.
et reſtauratiuū. ſic pnīa hꝫ tres ptes .ſ. cō
tritōeꝫ q̄ diuidit pctā et deducit vſqꝫ ad
os. ꝯfeſſionē q̄ ꝓijcit extra. et ſatiſfactōeꝫ
ꝑ quā hō reſtaurat̃ ꝛ reſtituit̃ ad vtutes
ꝛ dona q̄ fiūt in eccīa ꝛ ad bona q̄ ꝑdidit
q̄. ſ. fecerat āte peccatū. ꝛ ad ſacramēta ec
cleſie ꝛ ad vitā etnāꝫ. Et nota ꝙ ſicut me
dicina aliq̄ndo īuoluit̃ zucaro. vt faciliꝰ
poſſit ſumi. ſic penitētia īuoluēda ē in li
gno crucis. cuius paſſione conſiderata

omĩa dulceſcũt. Hoc fuit figuratũ in aq̄ſ
marath in q̄s cũ moyſes iuſſu dn̄i lignũ
miſiſſet dulcorate ſunt. exo. xv. In penitẽ
tia ergo nr̄a ne deficiamus vel nimium
moleſtemur xp̄m crucifixũ ꝯtemplemur
q̄ ꝑ nobis tot et tãta ſuſtinuit pacienter.
hebr. xij. Recogitate eũ q̄ tal. ſuſ. aduer.
ſe. a pec. ꝯtra. vt nõ fatigemini aĩs ve
ſtris deficiẽtes. Et ſic ptʒ moralitas.
Scd̄o aplus nos hortat̃ ſpēalit̃. vt a lu-
xuria caueam⁹ ⁊ corp̄a nr̄a in ſanctifica
tõe ⁊ hõre cuſtodiamus et non in paſſi-
one carnaliũ voluptatũ. ſicut gẽtes que
ſpũ dei nõ agunt. A quo quidẽ peccato
cauere dēm⁹ ⁊ ꝯtra ipm exhibere reme-
dia oportuna. ¶N ¶Primo ab ipo
ꝑpter tria cauere dēm⁹. Primũ ē dei
ꝯtumelia et diſplicentia. Nã oẽs ſu-
mus filij dei et filie ⁊ ad ei⁹ imaginẽ crea
ti. Sed nõne vn⁹ rex ad magnũ vitupe-
riũ ſibi reputaret. q aliq̇s cũ filiab⁹ ſuis
fornicaret̃. Certe ſic. Quanto ergo forni
catõ filioꝝ et filiaꝝ dei cedit in verecun
diã dei. puer. vj. Scelus et furor viri nõ
pcet in die vīdicte. nec acq̇eſcet cuiuſq̄m
p̄cib⁹. nec accipiet ꝑ redẽptõe dona plu
rima Et expoīt hoc glo. de celeſti ſponſo
cui oẽs aīe nr̄e in fide baptiſmi ſũt tã-
q̄ʒ ſpõſe copulate. oſe. ij. Spõſabo te mi
hi in fide. Itẽ ſicut apl's. d. j. cor. iij. Ne-
ſcitis q̄ templũ dei ſãctũ ē qd̄ eſtis vos.
Si q̇s aũt templũ dī violauerit diſpdet
illũ deus In eodẽ. vj. Neſcitis q̄ mẽbra
vr̄a ſunt tẽplũ ſpũſſancti. ¶Scd̄m ē pxi-
mi iniuria. Maxima eni iniuria in hoc
peccato ꝑximo infertur. et quã ꝑximus
mag̃ moleſte portat. Nã qd̄ cari⁹ hʒ ab
eo auferẽt. ſ. mat̃ filia ſoror vel vxor. Om-
nẽ eni fidẽ q̇ hoc vicõ laborat ꝑximo frã
git. Unde dauid fideliſſimũ militẽ ſuũ.
ſcʒ vriã ꝑditorie occidi fecit ꝑpter vxorẽ
eius. vt ptʒ. ij. reg. xj. et amon thamar ſo
rorẽ ſuã corrupit. vt pʒ in eodẽ. xiij. c.

Terciũ eſt ꝓpria iactura. Mirabilẽ eni
iacturã patit̃ hõ ex hoc vicõ. Nã ex hoc
vicõ ꝑdit hõ ſpũalia bona corpalia ⁊ ſe-
ipm. Qd̄ totũ in filio ꝓdigo patʒ. q diſſi
pauit ſubſtãtiã ſuã. et ꝑdidit ſtolã p̄maʒ
ſcʒ virtutes et dona aīe et ſeru⁹ demoniſ
ē effectus. vt pʒ luc. viij. Propter hoc lu
xuria cõpatur igni qui omnia conſumit
iob. xxxj. Ignis eſt vſqʒ ad ꝯſummatõeʒ
deuorans. oſee. iiij. Fornicatõ: vinum et
ẽbrietas auferũt cor. Ipm etiã corp⁹ fre
q̄nter ꝑdit adulter. Patitur etiã homo
magnã ex hoc vicio iacturã. q̄ hoc vici
uʒ eſt valde efficax ad capiendũ. et valdẽ
potens ad retinẽdũ. aug. Efficaciſſimuʒ
glutinũ ad capiendum animas eſt muli
er. puer. vij. Multos enim vulneratos
deiecit ⁊ fortiſſimi quiqʒ interfecti ſũt ab
ea. Propterea balaã hoc peccatũ p̄ cete
ris elegit ad capiendum filios iſrael. vt
patʒ nu. xxv. Hui⁹ exemplũ hẽmus i da
uid. ſampſone. et ſalomone Quis enim
ſanctior dauid. q̇s fortior ſampſone. q̇s ſa
pientior ſalomone. et tamẽ oẽs iſti ab
hoc vicio victi ſunt. ꝑptea dr̄ puer. xxij.
Fouea ꝓfunda os aliene. cui irat⁹ ē dñ
n⁹: icidet in eã. Etiã q hoc vicõ laborat.
vix d̄ ſua ſalute cogitare p̄t. deũ nõ ꝯgno
ſcit. nec ad ipm redire curat. ad celũ ocu
los nõ leuat. v̄ba correctõnis nõ audit.
oſee. v. Nõ dabũt cogitatões ſuas vt re
uertant̃ ad deũ ſuũ. q̄ ſpũs fornicatõnĩ
in medio eoꝝ ē. ⁊ dñm nõ ꝯgnouerũt
Scd̄o ꝯ ipm adhibere remedia oportuna
dēm⁹. ⁊ oĩa ĩcitamẽta ei⁹ fugere. ſicut eſt
mltũ comedẽ ⁊ potare. i q̄ ē luxuria ſicut
ignis in lignis. eph. v. Nolite inebriari vi
no in quo eſt luxuria. Et ſicut ociari. et
varijs veſtimentis indui. et mulieribuſ
colloqui. vel reſpicere. vel quod peius ē
tangere. vel de eis loqui. vel cogitare. vl
vanas cantilenas cantare. vel in ipſis
choreis ſaltare. ¶Omnia enim hec ſunt

incitamēta luxurie q̄ oīno dēm⁹ vitare.
Eſt eni mulier ſicut baſiliſcus ⁊ ignis. ⁊
ićo nec videri nec tāgi dēt ¶ In fine no
ta q̄ tria ſunt q̄ ſolēt hoīeſ in vicio iſto ď
cipere. ſcȝ ſcītas mulieris. ꝯfidētia de ꝓ
pria caſtitate et ꝯſanguīnitas. Contra pri
mū d. hiero. ſi pudicā queris feiaȝ. quā
videris bene ꝯuerſantē mente dilige. ſȝ
non freq̄ntes pſentia corpali. Hic cadit
exemplū illius ſcē heremite de torſita q̄
tpe indulgentie iuit romā. Et dū rediret
a terrigenis plūbini ē detenta ꝓpter eiuſ
nimiā ſanctitatē. q̄ ei heremitoriū ꝯſtru⸗
xerāt. Quā vnus piſanuſ freq̄nti⁹ viſita
bat et tandē ipaȝ de heremitorio trahēſ
eā ſibi in vxorē accepit. Cōtra ſcdȝ hiero.
d. Hoſtiolū tuū aut raro aut nunq̄ȝ mu
lieꝝ pedes terāt. vide ne ſub eodeȝ tecto
māſeris nec in preterita caſtitate ꝯfidaſ
nec dauid ſanctōr. nec ſalomone ſapien
tior. nec ſāpſone fortōr eſſe potes. memē
to ſp̄ q̄ padiſi colonū mulier ď poſſeſſio
ne ſua eiecerit. Exēpluȝ. Quātūcunq̄ȝ ſit
duꝝ ferrū illud tamē ignis emollit ⁊ ca⸗
lefacit. Mulier aūt ignis ē. Aliud exem
plū. ex duob⁹ lapidib⁹ ſi ad inuiceȝ colli
dant ignis exit. Item q̄zuis cādela iuxta
muꝝ poſita ipm nō ꝯburat. tamē ipm ď
nigrat. Sic qui cū muliere verſat̄. q̄zuis
nō ꝯburat̄ tamē denigrat̄. Contra tciuȝ
di. hiero. Si generis grā iudicas mulie
rē. nullo mō dimitti memēto q̄ thamar
a fratre ſuo corrupta ſit. Precipue dēt
hō cauere ne ſit ſolus cū ſola. ꝓuerbium
eſt. Agio fadiſagio. Propt̄ea q̄tidie in
domicali orōe petim⁹. Et ne nos īducaſ
in tēptatōeȝ. Et ſic ptȝ de ep̄la

Dn̄ica tercia de euāg. ſmo. XXXVII

Erat ieſus eiici
ens demoniū. et illud erat mu
tū. lu. xi. dr̄ apoc. xviii. Sic red
didit vobis reddite illi. Et hiere. l. Red⸗
dite ei ſm op⁹ ſuū iuxta oīa q̄ fecit facite
illi. Dyabol⁹ q̄ppe cernēſ ſe de celo in ter
rā expulſuȝ ⁊ vidēs hoīem ad illū locuȝ
aſcendere vnde ipe ꝓiectus fuerat. inui⸗
dit hoī ineffabile bonū pcepturo. ⁊ ideo
fortiſſime eū tēptauit et de padiſo ꝓiecit
loco voluptatis et glorie. necnō et aditū
regni celeſtis ei pcludēs. in hāc vallē mi
ſerie ipm traxit ⁊ qui dēbat īmortaliſ in
celū aſcende mortaliſ factus deſcēdit p⁹
modū ad infernū. ſap. ij. Inuidia dyabo
li mors introiuit in orbē terrarū. Filius
aūt dei qui venit oīa inſtaurare ſiue q̄ in
celis ſiue q̄ in terris ſunt. vt d. apoſ. eph.
.j. venit etiā reddere vnicuiq̄ȝ ſm ſtipen
dia meritoꝝ ſuoꝝ dyabolū de mūdo ex
pulit ⁊ hoīeȝ ad reḡ celeſtia reuocauit vt
ſicut dyabolus hoīem de padiſo loco ſi
bi ꝓprio deputato fraudulenter expule
rat. ita ieſus nō fraudulenter ſȝ ſapiēter
et potēter dyabolū ď hoc mōo loco ſibi
deputato expelleret ad infernū. ꝓuerbi.
xxvj. Reſpōde ſtulto iuxta ſtulticiā ſuā
Et q̄r dyabol⁹ in hoīb⁹ hītabat īmūdo.
iō p̄us euȝ ab hoīb⁹ ſeq̄ſtrauit. et p⁹ mo
duȝ ad īfernū ꝓiecit. De hac ergo ſeque
ſtratōe in pſenti euāgelio agit̄. In q̄ q̄dē
euā. q̄nq̄ȝ p ordinē deſcribūtur Primū
ē opatō deitatis ī demonis expulſione
In pncipio. euāgelij. Scdm ē deprauā
tio bonitatis in ſcribarū et phariſeoruȝ
falſa īpoſitōe. ibi. Quidā āt. ipſo. dix. In
beel. pn. ⁊c. Terciū eſt repbatō falſitatis
in chriſti reſpōſione. ibi Ipe auteȝ vt vi.
co. e. dixit. Omne regnū in ſe diui. deſol.
¶ Quartum eſt euentus penalitatis in
deis venturus pro eoruȝ mala opatōe
ibi. Cum immundus ſpūs ex. ab ho. am
bu. p. lo. inaquo. ¶ Quintum eſt attollē
tia veritatis in cuiuſdaȝ mulieris accla
matōne. ibi. Et factum eſt dum hec dice
ret extol. vo. q. ⁊c. Bea. vēt. ⁊c. ¶ Prio g°
ponit̄ opatō deitatis in demonis expul

ſione qꝛ erat ieſus ei.de. Circa qđ nota ꝙ
om̄is res hȳt ꝓpriā opatōez. Exēpluz in
ſole et igne. Nā ſol hꝫ illuminare ⁊ ignis
calefacere. Et qꝛ ꝓpriū ē eis.iō ab hac ope
ratōe nō ceſſant. Propa aūt opatō filij
dei venientis in mūdū fuit demones ex
pellere ⁊ opa eoꝝ deſtruere.j.ioh.iij. In
hoc apparuit filiꝰ dī ut diſſoluat opa dy
aboli. Et idō ab hac opatōe nō ceſſabat.
Et hoc eſt qđ hic d̄r. Erat ieſꝰ.ei.de.q.di.
Continue ipm eijciebat. Erat enī ē v̄buz
p̄teriti īpfecti tpīs.⁊ ſigt ꝯtinuatōez p̄te
riti ad p̄ſens Eiecit.n.eū de celo ad terrā
et d̄ d̄ſerto vt pꝫ ī do.p̄. q̄drageſime ⁊ d̄
filia chananee vt in p̄cedēti do.dictū eſt
et tandē de mūdo ad infernū.io.xij. Nūc
p̄nceps huiꝰ mūdi eijcieť foras. Eijcit ip
ſuz et q̄tidie de cordibꝰ fideliū. Et hec eſt
rō quare mō nō ſicut āte aduentū xp̄i de
moniaci niſi ſicticij apparent q̄ ſunt non
v̄bo ſed forti p̄bere expellendi. Subdit
āt d̄. Et illō erāt mutū.i.ab effectu qꝛ mu
tū hoīez cui inerat faciebat. Erat etiā ce
cū vt di.mat. Erat etiā ſurdū vt d̄.theo
philus. Oīs āt ſurdus a natura optet ꝙ
ſit mutꝰ ⁊ ecōuerſo. Surdꝰ āt ab euentu
bene poteſt loq. Quattuoꝛ ergo miracu
la ſit in vno hoīe ꝑpetrata ſunt. Nā cecꝰ
vidꝫ. ſurdus audit.mutus loq̄tur.⁊ poſ
ſeſſus a demonio liberať. Qđ q̄tidie ī cō
uerſione fideliuz diuina grā opať.vt di.
gre. Nā dyabolꝰ ꝑ peccatū moꝛtale q̄ttu
oꝛ mala facit hoī. ¶ M ¶ Prīo enīz ex
cecat eū vt nō videat ꝑicula in q̄bus ē.et
nullo mō redemptorē ſuū ꝯgnoſcat. Eſt
enī dyabolus ſicut coruꝰ.qui p̄mo eruit
oculū hoīs ſuſpenſo. Sic dyabolꝰ ei.quē
ꝑ peccatuz moꝛtale ſuſpēdit.p̄mo oculū
fidei nitiť eruere.et ſcđo oculū ꝯſiderati
onis ꝓprij ſtatus. Si enī peccatoꝛ ꝯſide
raret et videret mala q̄bus addictꝰ ē.et
bonis q̄bus ē p̄uatꝰ.ſtatī ad deū ⁊ cuꝫ fe
ſtinatōe rediret. Propterea d̄r hiere.ij.ſci

to ⁊ vide q̄ꝫ malū et amaruꝫ ē te dereliq̄ſſe
dnm̄ deū tuū. ¶ Scđo facit eū ſurduꝫ
ad v̄bū vite audiēdū. Eſa.vj. q̄ntum ad
vtrūqꝫ. Exceca coꝛ ꝑplī hꝰ et aures eiꝰ ag
graua.vt vidētes nō videāt.⁊ audiētes
nō intelligant. Et qꝛ auditus nō p̄t eſſe
vacuꝰ.iō dū peccatoꝛ verba vite nō au
dit.circa rumoꝛes et tumultuꝫ mūdi ia
nit occupať.in quibꝰ dū delectať nō faci
le audit bona.ſꝫ ad ipa ſurdeſcit.pſ. Au
res hn̄t et nō audiēt. Et iō pctōribꝰ foꝛ
titer clamare nō ꝓdeſt niſi v̄bere ⁊ vexa
tione tāgātur.eſa.xxix. Tātūmō ſola ve
xatio dabit intellectū auditui. Satis cla
mauit moyſes ad pharaonez ex p̄te dei.
vt dimitteret ꝑplm et noluit.nec dimitte
re voluit.niſi in ꝑcuſſura p̄mogenitorū
Tercio facit eū mutū.vt peccatū ſuū nō
ꝯfiteať nec ab eo abſoluať.pſ. Os hn̄t ⁊
nō loq̄ntur. Ubi nota ꝙ tota vis lupi ē
in gutťe. Sic tota vis dyaboli circa gut
tur pctōris verſať. Nā ꝑmittit eū elemo
ſinas dare.ad eccīas ire.ieiunare et ora
re.ſꝫ ne ꝯfiteať totis viribꝰ inſtat.qꝛ ſic ꝑ
deret eū totū.de iniq̄tate ad iuſticiā trā
ſituꝝ.eſa.xliij. Dic tu iniq̄tates tuas vt
iuſtificeris. Quarto poſſidꝫ eū ut ſuū ⁊
ducit d̄ pctō ī peccatuꝫ ad ſue beneplin
volūtatis.ij.thi.ij. A q̄ captiui tēnt ad
ipiꝰ volū. Exēplū. Sic facit dyabo. ſicut
p̄do.nā rapiēs hoīez mittit ei ſtrāgulū vl̄
ba naliū ne poſſit clamare.poīt eū ī car
cerē ne poſſit euadē ⁊ fugere.vincit manꝰ
eiꝰ ⁊ pedes.ne poſſit mouere. poſſidꝫ eū
vt dnꝰ ⁊ ducit ⁊ reducit.vt ſibi placꝫ.⁊
tādē aufert ei oīa bona ſua. Sic fa.dya
bolꝰ pctōri.qđ maxīe apparꝫ ī moꝛte.naꝫ
eiꝰ aīaꝫ aſpoꝛtat.coꝛpꝰ dat v̄mibꝰ.⁊ diui
cias ꝯſanguineis.iob.v. Cuiꝰ meſſem fa
m.ꝯ.ẽc. Et ſic pꝫ p̄mū. ¶ Scđo ponit de
p̄uatō bonitatis in ſcribarum et phari
ſeoꝛum falſa impoſitione.quia in beelze
bub p̄ncipe demonioruꝫ dixerunt illud

demonũ eieciſſe Turbe aũt ſunt mirate
et hoc rõnabilit̃. Admiratõ enĩ vt phũſ
d.ex ignorantia ꝯtingit. Nã eclipſim ſo
lis vulgꝰ cãm neſciẽs admirat̃. ꝺ q̃ aſtro
logꝰ cãm ſciẽs nõ admirat̃. Et quis inq̃z
reddere poſſet cãm q̃re filꝰ di tantã ad
hoĩez habuerit caritatẽ vt deſcẽderet de
celo in terrã vt hoĩem poſſeſſuz a demo/
nio liberaret. Certe nullus.ro.xj. O alti
tudo diuiciaꝝ ſapiẽ et ſciẽ dei. q̃z incõp.
ſunt iudi.e.⁊ inue.ꝛc. Quidã autez vani
ſignuz de celo q̃rebãt vt faceret ignẽ ꝺ ce
lo deſcende.vel tõitrua mugire. Phariſ
ſei ãt ⁊ ſcribe q̃ fuerũt malicia pleni ⁊ ſci
entia mõi in veſaniaz ꝓruperũt dicẽtes.
In belzebub pñc.de.e.de. Ubi nota ꝙ a
belo prẽ nini regiſ niniue ortũ: ydola ha
buerũt. Qui ninꝰ fecit ſtatuã aureã pr̃is
ſimilitudinẽ habentẽ.⁊ vt in reuerentia
maxima hẽret̃.ſtatuit vt q̇cunq̃z ad eam
ꝯfugerẽt tuti manerẽt a nemĩe offẽdẽdi
Sicut ꝑ ꝯſtãtinũ.eccie ẽ indultũ.et a ca/
tholicis pñcipibꝰ approbatuz.vt q̇cunq̃z
rei in eccia nõ tãgant̃. Jõ ceperũt hoĩneſ
illi imagini diuinos hõres ĩpende.⁊ vt
deo ſacrificar videtes nino ex hoc ĩ imẽ
ſuz placere. Ad cuiꝰ exẽpluz cetere ciuita
tes ceperũt ydola fabricare ſm ydeoma
ta lingue ſue noĩantes.alij beel.alij baal
alij beelphegor.alij baaliz. Judei võ vni
us dei cultores.ydolũ ſydonioꝝ qui eiſ
erãt vicini vocabãt beelzebub.i.virũ mu
ſcarum cã irriſionis. Beel enĩ vir.zebub
muſca interp̃tat̃.q̃ muſce cõgregabant̃
ſup ydolũ ꝓpt cruorẽ aĩaliũ q̃ ibi imola
bãt. Qð ydolũ dicebãt fuiſſe pñcipez de
monioꝝ. Cui ydolo dicebant ſubſiſtere
luciferꝝ pñcipẽ demonioꝝ cui familiarẽ
xp̃m aſſerebãt. Ex cuiꝰ familiaritate et
ꝯfederatõne miores demones xp̃o obe
dire dicebãt.et ad vocẽ eiuſdẽ ab abſeſſ
corpibꝰ egrederent̃. O q̊t ſunt hodie ta
leſq̃ bona facta ⁊ bona opa dicũt mala

intentõe fieri.et ſeruos dei ypocritas aſ
ſerũt et auaros ac nequit̃ ãbulãtes Con
tra q̊s xp̃s ait.lu.vj. Nolite iu.⁊ nõ iud.
no.ꝯdẽ.et nõ ꝯd. Sz qð peiꝰ ẽ mĩri opa
dei.et q̃ dei auxilio ſunt agenda. nitunt̃
auxilio demonũ ꝑ facturaſ ⁊ incãtatõeſ
et ſortilegia effectui emandare.et dũ bo
nũ volunt ꝯſequi malo medio fruſtrati
bono.decidũt in iudiciuz eternale. Et ſic
pz ſcdz. Tercõ ponit̃ repbatõ falſitatis
hꝰ.ſ.ꝙ xp̃c eijciat demonia in v̇tute alte
rius demonis Intẽdit ergo xp̃c hoc ꝓba
re ꝙ ip̃e nõ eijcit dmonia in v̇tute alteri
us demonis cꝰcunq̃z P Et hoc ꝑ
q̇nq̃z rõnes ꝓbat Euãgeliſta aũt vnã ex
ſe innuit que talis ẽ. Quoꝝ ẽ vna v̇tꝰ et
vna opatõ ꝓpria per ſe ex vna eſſentia ꝓ
cedũt. Sz ꝯgnoſcere cogitatões cordiũ ⁊
futura in ſuis cãis nõ detĩata p̃dicere
ẽ ꝓpria opa dei.eſa.xlj.ãnũciate q̃ ventu
ra ſunt in futuꝝ.⁊ ſciemꝰ ꝙ dij eſtis vos
Sed xp̃c vidit cogitatões eoꝝ.q̃ xp̃z eij
cere ĩ beelzebub demonia nõ ore ſz corde
dicebãt. Predixit etiaz mala eis futura
vt ĩ fi.euã.ptz. Ergo ip̃e eãdẽ v̇tutẽ ⁊ eſſẽ
tiã ⁊ opatõez hẽbat cũ deo.io.v. Pater
meꝰ vſq̃z mõ opat̃ et ego opor. Et ꝑ cõſe
q̃ns erat ds. Deꝰ ãt nõ opat̃ in v̇tute de
monis.qð oẽs ꝯfitent̃. ergo nec xp̃s. Et
hãc rõez euãgeliſta ĩnuit dũ d. Ip̃e ãt vi
dit cogitatões eoꝝ. Seq̃ntes ãt q̇nq̃z rõ
nes xp̃c ex ſe ponit. Quaꝝ p̄ma ſũpta
ẽ a natali ꝺſidio ⁊ opatõe q̃ tal'ẽ Nata
lia ĩ ꝺmoĩbꝰ iteg̃ ꝑmãſerũt.ſz g̃tuita ꝑdi
derũt.oĩs ãt creata natalr̃ deſiderat ſui
ſtatꝰ ꝯſuatõez ⁊ nõ ꝺſtructõez.et ad hoc
nitit̃ inq̃ntũ p̃t.q̃ etiã demoẽs ĩ tãtis cõ
ſtituti penis natalit̃ nollẽt nõ eẽ.q̃zuiſ ꝺ
ſiderio rõis ꝑ quã ſe ĩ tãta miſ'ia cõſtitu
tos ꝯſiderãt vellẽt nõ eẽ.luc.xxiij. Dicẽt
mõtibꝰ cadite ſu.ꝛc. Sz vt di.boec.omis
res conſeruatur in vnitate et tandiu cõ
ſiſtit q̃z diu eſt vna.deficit ãt cuz diuidit̃

exemplū in ciuitatib⁹ in domib⁹. ī arbo/
ribus ⁊ in aīalib⁹. que oīa in vnitate cō/
ſeruant̄. deficiūt aūt cū diuidunt̄. Qꝛ ſi ci/
tates et domus diuidātur ⁊ pugnēt adī/
uicē ꝯſument̄. Si rami arboris pſcidan
tur a ſtipite ⁊ ſtips a radice nō eſt āpli⁹
arboꝛ. Et ſi aīa diuidit̄ a coꝛpe nō ē āpli/
us aīmal. Et ſilr̄ ē in oīb⁹. Si ergo in de
monib⁹ ē pugna. et adinuicē de hoīb⁹ ſe
expellūt. ſequit̄ ꝙ ſint diuiſi et agāt ad d̄
ſtructōem regni ſui et interitū. qd̄ eſt fal
ſuz. qꝛ totus conat⁹ ipoꝝ ē vt regnent ſu
pra hoīes et eos ad ſe trahāt. ps. Super
bia eoꝝ qui te oderūt aſcēdit ſp. Qꝛ par
volūt plurib⁹ pelle. Hoc etiā credebāt ⁊
ꝯfitebantur iudei tanq̄ȝ ſcripturā dei ſci
ētes. Ergo erat ꝯtra eos dictum eoꝝ. Et
hoc eſt qd̄ dicit. Omē regnū in ſe diuiſū.
per ꝯtrariā hoīm voluntatē ⁊ pugnā de
ſolabit̄ et deſtru et̄. Qꝛ vnacitas ꝯtra a/
liā et terre adinuicē vſq̄ȝ ad interituȝ di
micabūt. ita ꝙ regnuȝ qd̄ prius erat non
erit. Et ſi dom⁹ et ꝓgenies diuidantur ⁊
adīuicē pugnēt ꝯſumētur. Si ego inq̇t
xp̄s eijcio demonia in beelzebub. ergo d̄
mones ſunt diuiſi abinuicē. et mutuo ſe
expellūt. et per ꝯſeq̄ns nō poſſunt dura/
re. qd̄ ē falſuȝ. qꝛ ſcriptura de dyabolo d.
iob. xlj. Ipe ē ſuper oēs filios ſuperbie.
¶ Scd̄a rō eſt ſumpta a minoꝛi q̄ talis
eſt. Quicq̇d pōt virtus inferioꝛ pōt v̇t⁹
ſupioꝛ ⁊ multopl⁹. vt ſi miles vel comes
p̄t vnū caſtꝝ expugnare. multomaġ rex.
ſed diſcipuli mei q ſunt vr̄i filij et nati ex
vobis eijciūt nō in virtute demonis de/
monia. ſȝ in v̇tute a deo ſibi largita. Lu.
x. Reuerſi ſunt aūt. lxxij. cum gaudio di
cētes. Domine etiā in noīe tuo d̄monia
ſubijciūt̄ nobis. g° mltō gi ſ ego iq̇t xp̄us
poſſum v̇tute a deo mihi data demonia
eijcere cū ſim eoꝝ domin⁹ ⁊ maiſter. io.
xiij. Uos vocatis me maiſter ⁊ dn̄e. et
be. di. ſuȝ eteni. Et ido ipi iudicabūt vos

de hac blaſſemia quā mihi infertis dicē/
teſ in beelzebub me eijcere demonia. q̇a
ꝓpter hoc ꝙ ipi vere credūt ꝙ ego ī v̇tu/
te dei eijcio demonia qd̄ voſ depꝛauati
merent̄ vos iudicare. et voſ iudicari me
remī ab eiſdē. math. xix. Sedebi. ⁊ v. ſu.
ſe. xij. iu. xij. tri. iſrael. Uel filij vr̄i. i. exoꝛci
ſte vri q̇ per q̊ſdā exoꝛciſmos q̊s docuit
ſalomon demones expellebāt. vt di. ioſe
ph⁹. ergo relinquit̄ ꝙ ego eijcio demoīa
in digito dei. i. in v̇tute ſpūſſancti qui di/
gitus dei dꝛ triplici rōe. ¶ Q ¶ Prio
rōne emanatōis. qꝛ ſicut digitus ꝓcedit
a coꝛpe mediāte maū. ſic ſpūſſanct⁹ ꝓce/
dit a patre per filiū. Filꝰ eni man⁹ ē pr̄is
per quē fecit ⁊ ſecula. Scd̄o rōe diſtictō/
nis. qꝛ ſicut ī dgito eſt diuerſitas articu/
loꝝ. ſic a ſpūſſancto ē diuerſitas donoꝝ
.j. coꝝ. xij. Diuiſiones grāꝝ ſunt idezāt
ſpūs. Et alij quidā dat̄ per ſpm ſermo ſa
piētie. alij dat̄ ſermo ſcie ſm eundē ſpm.
alteri fides in eodē ſpū. Tercō rōne ope
ratōiſ. qꝛ ſicut digito hō opat̄. ita d̄s ſpū
ſancto. j. coꝝ. xij. Hec oīa operat̄ vn⁹ at/
q̄ȝ id ſp̄s diuidēs ſingul' ꝓut vult. Et ſi
in hoc īquit xp̄c credideritis ꝙ ego tāq̄ȝ
man⁹ dei eijcio demonia in digito dei. i.
ī v̇tute ſpūſſancti. q̄ ē ea deȝ mee v̇tuti. ſi/
cut eadē ē v̇tus man⁹ ⁊ digiti. pfecto per
uenit in vos regnū dei. vos iuſtificans.
id ē fil⁹ dei q̇ eſt regnū dei. luc. xvij. Re/
gnū dei ītra vos eſt. Qd̄ q̊tidie petimuſ
per grām ad nos venire d. Aduē. reg. i.
ma. vj. Et hoc ē qd̄ d. Si ego ī beelzebub
eijcio d̄monia ⁊c. vz. i q̊e. ⁊c. ¶ Tercia rō
ſumpta ē ex pugna ꝯtrarioꝝ q̄ talis eſt.
Stati ꝙ ꝯria appiq̄uāt agūt et patiun/
tur adīuicē. et potētius deſtruit minus
potens. q̄ aūt ꝯuenīūt nō pꝛeliātur adin
uicē dū appiq̄uāt. Exempluȝ in natura
vt de calce poſita in oleo vbi non deſtru
itur. et poſita in aqua ſtatim ignis iclu/
ſ⁹ feruefcit et calefacit aquā. Qꝛ oleuȝ ē

calidū ⁊ ſiccū ſicut ⁊ calx. ſ3 aqua eſt frigi
da ⁊ humida ⁊ ꝑ ꝯſequēs ꝯtraria calci. ⁊
ſtatim dū ꝯiūgunt̄ agūt adinuicē Exem
plū in aīalibus vt ī leone ⁊ ꝑdo q̄ ſunt ī⸗
imici mortales. eo ꝙ ꝑdus ꝯcumbit cū le
ena Et ideo ſtatim ꝙ vidēt ſe ꝑliant̄ ad⸗
inuicē. S3 leo vincit pardū virib⁹ ꝑdus
aūt vincit leonē aſtutia. q2 intrat qōda3
foramē oblongū ante amplū ⁊ retro ſtri
ctū. de q̊ ꝑd⁹ exit. ſ3 leo nō pōt exire. ⁊ tūc
pard⁹ venit ad poſteriora leonis ⁊ occi
dit eū. Exemplū in hominib⁹ q2 ſi vnus
hō inuadit̄ ab inimico ſuo mortali ⁊ vin
cat̄ ab eo. capit̄ ab eo ⁊ vincit̄ ⁊ ſpolia ei⁹
ſibi aufert. q̇ tamē anteq̄3 inimic⁹ ei⁹ ap⸗
ꝓpinquaret ad eu3. viuebat ī pace. ⁊ oīa
bona ſua ſiīr in pace poſſidebat. Et hoc
eſt qō dicit. Cū for. ar. cu. at. ſu. ī pa. ſ. o. q̄
poſ. Fortis iſte ꝯtrari⁹ ⁊ inimicus huma
ni generis dyabol⁹ eſt. q̇ eſt armat⁹ mul⸗
ta malicia ⁊ aſtutia ⁊ potētia. eſt etiā ar⸗
mat⁹ vicijs ⁊ pctis hominū ſiue homini
bus pctōrib⁹. Nā ꝑ lorica habz luxuriā.
vel luxurioſos ꝑ ſcuto ypocritas ꝑ arcu
detractores ꝑ galea ſuperbos. ꝑ gladio
auaros. ꝑ lācea meretrices. ꝑ inſignibuſ
vanglorioſos ꝑ eq̊ falerato h3 diuiſiōeſ
⁊ ꝑtes Et ſic armat⁹ ante aduentum filij
dei cuſtodiebat atriū ſuū. i. mundū iſtu3
⁊ in pace poſſidebat ⁊ mundū ⁊ eos qui
erāt in mūdo Venit aūt xp̄c vt gigas hu
mane nature meli⁹ armat⁹. ſ. omnib⁹ v̓⸗
tutib⁹ ⁊ ḡtijs ⁊ donis ſpūſſci. ⁊ cū maiori
potētia q2 cū tota potētia dī q̄ infinita ē.
⁊ inuaſit eū in atrio ſuo. Et tāta fuit eiuſ
potētia ꝙ manu inermi ⁊ affixa cruci de
bellauit iſtū fortē cū omnib⁹ ſuis. vt dicit
aug̊. Et ſic debellatū vinxit ī catenīſ. ⁊ in
inferno reclusit. apoc. xx. Et vidi angelū
deſcēdētē d̓ celo habētē clauē abiſſi ⁊ ca⸗
tenā magnā ī manu ſua. ⁊ appꝛhēdit dra⸗
conē ſꝑpentē antiquū q̇ eſt dyabolus ⁊ ſa
thanas. ⁊ ligauit eū ꝑ annos mille. ⁊ mi⸗
ſit in abiſſum ⁊ vniuerſa arma ei⁹. i. pctā
in q̇bus ꝯfidebat abſtulit Iohā. j. Ecce q̇
tollit pctā mūdi Vnd̓ cātam⁹ Ipe enī eſt
ver⁹ agn⁹ q̇ abſtulit pctā mūdi. qui mor⸗
tē noſtrā. i. peccatum moriēdo deſtruxit.
Ro. vj. Vet⁹ hō noſter. i. ꝯcupiſcētia car
nis. ſimul crucifix⁹ ē. vt deſtruat̄ corpus
pcti. i. ꝯgeries pctōꝝ Et ſpolia ei⁹. i. hoīeſ
quos dyabol⁹ detinebat diſtribuit. i. ad
diuerſa officia ordīauit Alios faciēdo ꝓ
phetas. alios apl̓os. alios euangeliſtas
alios aūt paſtores ⁊ doctores. ⁊ ſic de ce
teris gradib⁹ eccīe. Eph. iiij. Et ipē dedit
quoſdā quidē apl̓os. quoſda3 ꝓphetas.
alios v̓o euāgeliſtas. alios āt paſtoreſ ⁊
doctores in op⁹ miniſterij ad ꝯſūmatōꝫ
ſanctoꝝ Si ergo īquit ego xp̄c appians
dyabolo ſtatim pugno cu3 eo. ⁊ deſtruo
eū ⁊ expello eū ⁊ q̊tidie accipio ei ſpolia.
ſequit̄ ꝙ ſim ei inimic⁹ ⁊ ꝯtrari⁹ ⁊ non ei
cōfederat⁹ vt vos dicitis ¶ Quarta rō
ſumpta ē ex natura ꝯtrarioꝝ q̄ talis eſt.
Nūq̄3 vnū ꝯtrariū agēs ſcḋm formā ⁊ na⸗
turā ſuā. agit ⁊ opat̄ in v̓tute alteri⁹ ꝯtra
rij. q2 ſol nō illuminat in v̓tute tenebre ⁊
ignis nō calefacit in v̓tute aq̄. q2 cū ꝯtra⸗
rium deſtruat cōtrariū. ſi vnū ageret ī v̓⸗
tute alterius ſeq̄ret̄ ꝙ aliquid deſtrueret̄
ꝑ ꝓpriā v̓tutē qō eſt impoſſibile ſ3 ꝑ eam
cōſeruat̄. Et ſi aqua calefacta ab igne ca
lefaciat ī v̓tute ignis. hoc tamē nō facit ī
natura ſua. ſ3 ꝑ accidēs Sed dyabol⁹ in
quit chriſt⁹ eſt mihi ꝯtrarius. q2 ꝯtraria
ſunt q̄ maxime a ſe diſtāt. ſed nos maxīe
diſtam⁹. q2 ego ī glā ⁊ ille in pena ⁊ miſe
ria. ego in luce ille in tenebriſ. ego in vita
ille in morte. ⁊ ſic de omnib⁹. ergo nō ope
ror in v̓tute ſua. Et hoc eſt qō dicit. Qui
nō eſt mecu3 cōtra me eſt. ⁊ ecōuerſo. qui
contra me eſt ⁊ mihi ꝯtrarius nō eſt me
cum. Sed dyabol⁹ eſt mihi cōtrari⁹. vt
probatū eſt. ergo nō eſt mecū in aliq̄ ope
ratōe Nō ergo ī beelzebub eijcio d̓mōia

Quinta ratō ſumpta eſt ab effectib⁹
cōtrarijs. q̄ talis eſt. Si effectus vel opa
ſunt cōtraria opoꝛtet q̄ cauſe ſint cōtra/
rie. q2 duo ꝯtraria opa nō poſſunt natu
raliter ꝑcedere ab eodē ſm idē. ſicut cale
fieri et infrigidari nō poſſunt pꝛocedere
ab igne. et illuminare et tenebꝛare a ſole.
Sꝫ opa chꝛiſti et dyaboli ſunt omnino
cōtraria. q2 iſte diſpergit hoīes p diuer/
ſos erroꝛes. chꝛiſtus aūt colligit ad fidei
et eccleſie vnitatē Joh. x. Alias oues ha.
que nō ſunt ex hoc oui. et illas o. m. ad et
ſi. v. o. ⁊c. Iſte captiuat homīes p diuerſa
vicia. ſꝫ chꝛiſtus liberat p multiplices v̓/
tutes. Iſte ducit hoīes ad moꝛtē eternaꝫ
ſꝫ chꝛiſtus ad vitā eternā. Joh. x. Ego vi
tam eternā do eis. Et ſic in omnib⁹ dya/
bolus cōtraria chꝛiſti opibus opať. Er/
go eijcere demonia qd eſt opus xp̄i non
poteſt eſſe dyaboli. ſꝫ opus eius ē in ho/
mines demonia īmittere et eos acriē toꝛ
mētare. et hoc eſt qd dicit. Qui nō ꝯgre/
gat mecū diſpgit. i. q̄ cōtraria opať mihi.
nō poteſt mecū in ope ꝯuenire. ſꝫ dyabo
lus eſt hmōi. ergo in aliquo ope nō me/
cum ꝯuenit vl' ꝯſentit. et ſic patꝫ tercium

Quarto p̄dicať effect⁹ penalitatis iu/
deis futur⁹ p eoꝝ mala opatōe. q2 cū im
mūdus ſpūs exiret ab hoīe. Ubi nota. q̄
ſpūs neq̄ꝫ d2 immūdus ab effectu ſicut ⁊
cecus ⁊ mut⁹. q2 immūda facit cogitare.
immūda velle. ⁊ immūda opari. Ille aūt
ſpūs expelliť ab hoīe in baptiſmo ⁊ in pe
nitētia p grām dei. Qui expulſus ab ho/
mine iuſto ambulat p coꝛda pctoꝝ inde
uota. ⁊ īaquoſa ab hūoꝛe grē et lacrima/
rum et vnctōis ſpūſſci. In q̄bus nō inue
nit requiē. q2 ipe eſt lup⁹ rapax q̄ nō ſati
atur niſi omēs occiderit. et iō nō curās d
his quos poſſidꝫ in hos d q̄b⁹ expulſus
fuit redire conať. In quos dū igredit ſi ĩ
uenerit eos vacātes a bonis opib⁹ et oꝛ
natos p ypocriſim. q̄ videtur boni et nō

ſunt. ſicut erāt iudi q̄ tanq̄ꝫ pplus di vide
banť mādata dei cuſtodire. ſꝫ nō ſic erat.
imo ꝑpter traditōes ſuas mandatū dei
fecerāt irritū ⁊ inane. vt d2 marci. vij. Si
ſic inquā īuenit eos tūc vadit et aſſu. ſep.
al. ſp. ne. ſe. vt melius hominē cuſtodiat.
Et ſic expertos ⁊ maliuolos oꝛdinat in of/
ficijs ſicut miles cuſtodes caſtri Et vnū
ad coꝛ ponit vt nihil faciat niſi mala euꝫ
cogitare. Secundū ad memoꝛiam ponit
vt ſolū eū faciat iniuriarū recoꝛdari Ter
cium ponit ad viſum vt faciat eū mala ⁊
impudica videre. Quartū ponit ad au/
res vt vana audiat atq̄ꝫ mala. Quītum
ponit ad linguā vt pverſa loquať et fal/
ſa. Sextū ponit ad tactū vt faciat ipſum
luxuriari. et venereis delectari. Septi/
mū ponit ad manus vt neq̄ꝫ et pverſa fa
ciat eū opari. Ipe v̓o oīa loca iſta circuit
tanq̄ꝫ capitane⁹ et maiſter et dominus.
Et p ꝯſequēs fiunt nouiſſima homīs il/
lius peioꝛa pꝛioꝛibus. q2 mag. vexať et ad
malū īducit. Quia vt dicit greg. Anim⁹
q̄ diuidit ad multa fit minoꝛ ad ſingula.
Et idō p̄mus dyabol⁹ dū ſolus erat nō
ſic vexabat. Uel ſeptē d2 ꝑpter ſepteꝫ ca/
pitalia vicia. d q̄bus tēptant. et ad q̄ illuꝫ
cui inſunt ducere conanť. vt vnus tēptet
ſolum d ſupbia. alius d luxuria. et ſic de
ſingul'. Und ⁊ d magdalena d2 luc. vij. q̄
xp̄c expulit ab ea ſeptē demonia. i. ſepteꝫ
capitalia vicia. Ad lrām ſic euenit iude
is. et quotidie euenit pctōꝛibus patienti
bus recidiuū. Et ſic patꝫ quartū

Quīto poniť extollētia ſiue ꝯmēdatō vitatiſ
a quadā muliere facta. Quia dū chꝛiſt⁹
hec loq̄reť. ſurrexit q̄dam mulier d turba
q̄ a q̄buſdā pediſſequa ſancte marthe fu
iſſe crediť. q̄ ait chꝛiſto. Beatus venter q̄
te poꝛtauit. Propter meraꝫ et omnimo
dam vitatē quā chꝛiſt⁹ loq̄bať. hec muli/
er beatū dixit nō ſolū xp̄m ſꝫ etiā ventrē
et vbera et totū coꝛp⁹ qd eū poꝛtauit. qd

vere ꝑpter octo fuit beatū ¶R ¶Pri
mo fuit beatū corpus vginis ꝑpter toti/
us fomitis pcti ligatōez ꝛ extinatōz Nā
fomes peccati ꝛ omis ꝯcupiſcētia mali ī
corpore vginis.in pma ſanctificatōne.q̄
ſcꝫ ſanctificata fuit ī vtero ꝑ dei grām li/
gatus fuit ne ad malū aliqđ inclinaret. ī
ſecunda vō ſanctificatōe ſcꝫ ī filij dei cō/
ceptōne ꝑ ſupabundantē grām ſpūſſan/
cti fuit totalit̄ extinctus.ꝛ iō nec peccare.
nec inclinari potuit ad peccandū Hoc fi
guratū fuit in arca noe. vbi oīa fuerūt
placata aīalia et ferocia cū mitib9 māſe/
runt Eſa.xj. Habitabit lupus cū agno ꝛ
puer puulus minabit eos .i.christus exi/
ſtēs in vtero vginis omēs motus carna
les in ea extinxit.ꝛ ad cōcordiā ſpūs du/
xit ¶Secūdo fuit beatū ꝑpter totalē in
corruptōez.q2 nō fuit corruptū in filij cō
ceptōne.nec grauatuꝫ in eius portatōne
nec vginale ſigillū fuit fractū in eius ptu
ritōne.nec fuit putrefactū in aīme egreſſi
one.pſ. Nec dabis ſanctū tuū videre cor
ruptōem ¶Tercio fuit beatū ꝑpter pfe
ctam ipius ad ſpūſſancti ſubiectōꝫ. q2 ſp
corpuſ vginis ſpūſſancti organū fuit ad
oē op9 bonū diſpoſitū ꝛ patū. Luc.j. Ec/
ce an.d.ſ. ī omnib9 obedire pata ¶Quar
to fuit beatū ꝑpter radialē emiſſionē Ex
ibant enī quidā radij virtuales đ facie ꝛ
oculis vginis glorioſi.q̄ libidinē ꝛ petu/
lantiā aſpicientiū extinguebāt. Hoc fuit
figuratū in vga aſſueri q̄ erat ſignuꝫ cle/
mēcie ad quēcunqꝫ extendebat̄. vt patet.
heſ.v. ¶Quīto fuit beatū ꝑpter totius
trinitatis ꝛ deitatis ī eo habitatōnem.q2
verus filius dei ꝛ tota trinitas ꝛ deitas ī
eo corpaliter habitauit Hiere.xxxj. No
uum faciet domin9 ſup terrā.femia circū
dabit virꝫ.id eſt.beata maria chriſtū.qui
ideo fuit vir ī vtero exiſtēs.q2 pfect9 de9
ꝛ pfectus homo. Apoc.xij. Signū mari
mū apparuit in celo mulier amicta ſole.i.

deitate ¶Sexto fuit beatū ꝑpter finalē
remuneratōem.q2 ſtatim poſt mortē fuit
glorificatū Eſa.xxxv Gloria libani data
eſt ei decor carmeli ꝛ ſaran. Noſtra aūt
corpa incinerant̄ nec ſtatim habēt ſuā re
muneratōem. Apoc.vj. Date ſunt illis
ſingule ſtole albe ꝛ dictū eſt eis vt requi
eſcerēt tps adhuc modicū donec implea
tur numer9 fratꝝ ſuorūꝫ. Quia in die iu
dicij completo nūero electorū corpa ſua
gloria potient̄. Joh.x. Ingrediet̄ ꝛ egredi
etur ꝛ paſcua inueniet ¶Septimo ē be
atum ꝑpter totalē delectatōem.q2 omēs
ſenſus corpis vginis ſunt actualiter ī fe/
lice delectatōe vt oculi.aures. guſtus.ol
factus.ꝛ tactus. Eſa.xl. Tūc videbis ꝛ af
flues ꝛ mirabit̄ ꝛ dilatabit̄ cor tuū. Illuꝫ
enī habuit ꝛ habꝫ ſemp in pſentia đ quo
dr luce.x. Beati oculi q̄ vi.q̄ vos videtis
¶Octauo eſt beatū ꝑpter delectabileꝫ
viſionē.q2 corpus vginis eſt ita pulcrū ꝛ
glorioſum ꝙ ipm omēs ſancti ꝛ āgeli vi/
dere deſiderāt.ꝛ ipm vidēdo maxime de
lectant̄.pſ. Flumīs impe.le.ci.di.id ē.pul
cra ꝛ delectabilia q̄ egrediunt̄ đ corpore
vginis.que tot ſunt vt cū impetu fluant
delectāt ꝛ letificāt ciues ciuitatis đi Hic
cadit exemplū de illo q̄ vidit beatam vgi
nem ꝑ q̄ndā rimulā cū vno oculo quem
eruit ſibi.ꝛ deſiderabat ſibi erui alium ꝛ
iteꝝ videre eā ¶Sed audiamus cariſſi
mi cū magno gaudio qđ chriſtus reſpō/
dit. Ait enī. Quinimo beati q̄ audiūt v/
bum d.ꝛ cu.illđ. Et poteſt q̄nimo eē vna
dictō.ꝛ tūc tantū valet.ac ſi diceret.verū ē
qđ dicis. Et hoc etiā veꝝ eſt ꝙ beati ſunt
q̄ au.vbū d.ꝛ cu.illud. Et tūc dꝫ legi ſine
interrogatōe Uel poteſt eē due dictōes.
ꝛ tūc tantū valꝫ q̄n ſicut etiā. iuxta illud.
gen.xxiiij. Quin.i.etiā camelis tuis potū
tribuā.ꝛ imo ponit̄ ꝑ ſꝫ Unde ſenſus eſt
Beatus vēter q̄ te portauit. Et domin9
reſpōdit. Quin.i.etiā beatus eſt. ſꝫ etiaꝫ

beati ſunt qui audiūt v̄bū dei ⁊ cuſtodi-
unt illud ¶ S ¶ Et nota ꝙ q̇ audiūt v̄-
bum dei ⁊ cuſtodiūt illud ſunt beati pro
pter eadē octo ꝓpter q̄ corpus ⁊ vēter be
ate v̄ginis ſupradictū eſt beatū. Et p̄mo
ꝓpter fomitis ligatōz ⁊ extinctōz. Nam
ita mortificant corpa ſua ꝑ ſalubrē diſci-
plinā ꝙ nō audēt carnalia petere. Exem
plū beati benedicti abbatis. q̇ inter vrti-
cas ⁊ vepres ſe nudū ꝓiecit. ⁊ ꝑ cutis vul
nera eduxit a corpē vulnus mētis. ita ꝙ
nunq̄z aliq̇d tale vt greḡ. dicit ſentiret. ij.
Cor. iiij. Semꝑ mortificatōz ieſu chriſti.
in corpe noſtro circūferētes vt ⁊ vita ie-
ſu in corpibus noſtris manifeſtet̄. Pec-
catores aūt fomitē peccati nutriūt nō ex
tinguunt ¶ Secūdo ꝓpter totalē incor-
ruptōem. q̄ꝛ nec corpis nec mentis corru
ptōem patiunt̄. Unde beata lucia dixit.
Corruptōes mētis ⁊ corpis nunq̄z ſuſce
pi. pſ. Beati immaculati ī via q̇ ambulāt
in lege domī. j. Cor. v. Expurgate vetus
fer. vt ſitis no. cōſper. ſicut eſ. azi. Pecca-
tores aūt ⁊ in aīma ⁊ in corpe corrumpū
tur. ⁊ in aīma cuz dyabolo fornicant̄. ¶
Tercō ꝓpter ꝑfectā ad ſpūm ſcūm ſubie-
ctōem. ſunt enī diſpoſiti ⁊ pati ad ꝑſeq̄n
dum omīa que ei ſpūſſanctus ſuggerit ⁊
reuelat. Ezech. j. Ubi erat impet⁹ ſpūs il
luc gradiebāt. ps. Ad omīa mādata tua
dirigebar. Eſay. lx. Qui ſunt iſti q̇ vt nu-
bes volant. id eſt. ita velociter obediunt
ſpūiſancto ſicut nubes ventis. Peccato
res aūt omī impulſui ſpūſſancti reſiſtūt.
¶ Quarto ꝓpter radialez emiſſionem.
Egrediunt̄ eī a facie ⁊ ab oculis ⁊ ab om
nibus ſenſibus iuſtoꝝ quidā radij v̄tua
les ꝓrimos illuminātes ⁊ edificātes per
bona v̄ba ⁊ ſancta exempla q̄ in eis ꝯſpi
ciunt̄. Math. v. Uos eſtis lux mōi. Ibi-
dem. Uos eſtis ſal terre. j. Cor. x. Siue
comeditis ſiue bi. ſi. alīd q̇d fa. o. ī glo. dī
facite. A peccatoꝛib⁹ aūt egrediunt̄ radij

baſilici mortales ꝓrimos occidētes Nā
loquēdo vidēdo ⁊ tangēdo occidūt anī-
mas. ⁊ loquēdo occidūt maxime illi qui
adulant̄ hominib⁹ in prauitatibus ſuis
Unde puer. xxix. Qui blandis fictiſq̄z ſ-
monib⁹ loquit̄ amico ſuo rete expandit
pedibus eiuſ. ⁊ eſa. liij. Popule meus q̇
te beatū dicūt te decipiūt. ⁊ viā greſſuū tu
orū diſſipāt. Hodie diminute ſunt v̄ita-
tes a filijs hominū vt inq̇t ps. Pro mo-
dico lucro hodie ſubticet̄ v̄itas ⁊ aſſerit̄
falſitas. eſa. lix. Corruit v̄itas in plateis.
Poti⁹ etiā et vana ⁊ fabulas mūdi vo
lunt audire homīes. ij. thi. iiij. A v̄itate q̇
dem auditū auertēt. ad fabulas aūt ꝯuer
tent̄ ¶ Quito ꝓpter totius trinitatis in
habitatōem. Joh. xiiij. Qui diligit me ſ.
mā. ſ. ⁊ pa. m. di. e. et ad e. ve. et mā. a. e. fa.
Actu. x. Loquēte pe. ce. ſ. ſ. ſu. o. q̇ au. v̄bū.
Peccatores aūt ſunt habitaculū mltoꝝ
demonioꝝ. Multi enī legionē demonū
in vētre habēt ¶ Sexto ꝓpt̄ finalē re-
tributōnem. q̄ꝛ v̄bū dī cū effectu auditū
dat vitā eternā. Joh. viij. Si q̇s ſ. m. ſer.
mor. nō gu. inet̄. ſed trā. de mor. ad vitam
Joh. viij. Peccatores aūt omī morte mo
riunt̄. et in corpe et ī aīma ¶ Septimo ꝑ
pter totalē delectatōnem q̄ꝛ in aīma et in
corpe erūt beati et ſil̄r omēs ſenſus actu-
aliter ſꝑ erūt in actu ſuaꝝ delectatōnum
eſay. lx. In terra ſua duplicia poſſidebūt
Pctōres aūt totalit̄ tormētabunt̄ et per
omīa et in omnib⁹ erūt ī penis ¶ Octa
uo ꝓpter delectabilē viſionē Und̄ ſancti
nō ſolū delectabunt̄ in vidēdo deū. ſz eti
am in vidēdo ſeinuicē. Und̄ quilibz ſan
ctus totā celeſtē curiā letificabit. et id̄ q̊t
ſancti tot gaudia. Lu. xv. Gaudiū eſt an.
dei ſuꝑ vno pec. pe. agē. et multomag̊ ſu-
per iuſto glāz poſſidēte. eſay. xxxv. Gau
diū et leticiā obtinebūt. Pctōres āt erūt
deformes nimis q̄ꝛ turpiores res d̄ mun
do ſunt peccatoꝛ dyabol⁹ et infernus Et

ſic patet ſextū. ¶ In fine nota ꝙ p ſeptē
ſpūs malignos ſeptē pctā mortalia deſi/
gnant̃. Unde ī ſcriptura ſeptē demonia/
cos legimuſ deſignātes ſeptē genera pec
catoꝝ. Cuiꝰ rō eſt. qꝛ eandē opatōꝫ habꝫ
dyabolus circa animā ⁊ aliquādo circa
corpus. ſicut mortale peccatū Et ideo cō
grue p ſeptē demoniacos q̄ in ſcriptura
repiunt̃ ſeptē peccata mortalia deſignāt̃
¶ Primꝰ demoniacꝰ eſt ď quo in pſen
ti euāgelio agit̃. q̄ vt dictū eſt erat pnceps
in omnibꝰ ydolis. ad quē ꝯfluebat mul/
titudo muſcaꝝ ppter ſanguinē ſacrificij
Iſtō demoniū faciebat loq̄ ydola ⁊ ado/
rari vt deos. Per hoc peccatū ſupbie ď/
ſignat̃. q̄ ſimilit̃ opat̃ in aīma. Ipa enī eſt
pncipiſſa ⁊ initiū omniū pctōꝝ. Tho. iij.
Nunq̄ꝫ ſupbiā in tuo aīmo domīari p/
mittas. ab ipa enī initiū ſumpſit omīs p
ditō. Itē facit homīes ſe velle adorari vt
deos. Exemplū huiꝰ habemꝰ dan. vj. de
nabuchodonoſor. q̄ pcepit vt nullus pe/
teret ab alio deo niſi a ſe. Et attēde ꝙ mu
ſce cū alis faciebāt iſto ydolo ventū Sic
ſupbus laude maloꝝ ⁊ adulatoꝝ nutrit̃
q̄ faciunt ſupbo ventū de alis ſuis. i. de g̃
tijs eis datis. Totū hoc in pmis pentibꝰ
patet. De iſtis muſcis recte pōt intelligi
illud exod. viij Uenit muſca grauiſſima
in vniuerſa terra egipti. ⁊ corrupta ē ter/
ra ab huiuſcemōi muſcis Iſtud demoni
um eijcit̃ humilitate. qꝛ ꝯtraria cōtrarijſ
curant̃ ¶ Secūdus demoniacꝰ eſt ſaul
quē demon male agitabat. ⁊ non pmitte
bat eū dauid reſpicere rectis oculis. nec
eū audire poterat cōmendari Et pluries
eū ſine cauſa occidere ē conatꝰ. vt patꝫ. j.
reg. xviij. Idē facit inuidia ī homīe. ¶ Nā
vexat eū ⁊ ꝯſumit eū. nec pōt inuidus in
ſpicere rectis oculis cui inuidet. ſꝫ vellet
eū mori ⁊ aliq̄ndo eū occidit. Exemplū ď
cayn ⁊ abel ⁊ de fratribꝰ ioſeph. De q̄bꝰ
in gen. Iſtud demoniū eijcit̃ amore pri/
mi ¶ Tercius ē de quo ďꝛ in pſenti euā/
gelio ꝙ erat mutꝰ. ⁊ math. xij. ꝙ erat cecꝰ
⁊ mutus. Idē facit ira in homīe que exce
cat mentē eius. qꝛ ira im. aīm ne poſ. cer.
veꝝ. Unde puerbiū. Eſt homo iratꝰ nō
eſt ꝯſultus Perdit enī homo p irā lumē
ratōis ⁊ diſcretōnis ⁊ mouet̃ ad impetū
furie vt beſtia. Itē pdit loquelā recte lo/
quēdi. Talia enī loquit̃ acſi inſenſatꝰ eſſꝫ
Et ideo v̄ba irati nō ſunt attendēda Ad
irām multi dū ſunt irati nō poſſunt loq̄.
Greg. Ire ſue ſtimulis accēſum cor pal/
pitat. corpus tremit. lingua ſe ppedit. fa/
cies igneſcit. exaſpantur oculi. ⁊ noti neq̄
q̄ꝫ recognoſcunt̃. ore clamorē format ſed
ſenſus q̄d loquit̃ ignorat. Iſtud demoni
um eijcit̃ māſuetudine ¶ Quartꝰ ē filie
chananee. math. xv. Quā demon tormē
tabat valď. ita ꝙ nō delectabat̃ in aliquo
idē facit accidia in homīe. nā homo acci
dioſus eſt totus melācolicus. ⁊ in ſeipſo
tormentū habet ⁊ vellet multotiēs nō fu
iſſe natꝰ. ⁊ tedioſa eſt ſibi vita. Job. x. Te
det animā meā vitem. di. aduer. m. el. m.
Nec in aliquo ſpūali pōt ſaporē inuenire
Unď ſi venit ad miſſam nō pōt vſq̄ꝫ ad
finem ſtare. ſi audit pdicatōꝫ ſtatim vellꝫ
eam finiri. v̄tuteſ ⁊ miracula ſanctoꝝ nō
poteſt audire. ſꝫ omīa faſtidit ⁊ nauſeat.
Nūeri. xxj. Anima noſtra nauſeat ſup
cibo iſto leuiſſimo. Iſtud demoniū eijcit̃
leticia ſpūali ¶ Quītus eſt demoniacuſ
ille de quo ďꝛ math. ix. ꝙ frequēter mitte/
bat eū demoniū in ignē ⁊ aquā. Idem fa
cit auaricia in homīe. qꝛ homo auarꝰ cir
cuit mare ⁊ aridā. ⁊ ſuſtinet famē ⁊ ſitim
⁊ calorē ⁊ frigus ⁊ mille incōmoda p pe/
cunia ꝯgregāda. ⁊ accendit̃ ignis in men
te ipius ex ſolicitudine ⁊ diſcurſu Eccl'ſ.
v. Saturitas diuitis nō ſinit eū dormire
Iſtud demoniū expellit̃ largitate elemo
ſinaꝝ ¶ Sextus eſt ille ď quo ďꝛ lu. viij.
ꝙ occurrit ieſu vir q̄ habebat demoniū

qui frãgebat catenas ⁊ iacebat in ſepul-
cris. ⁊ egreſſus ab eo intrauit porcos cui
nomē erat legio. Hoc eſt peccatum gule
cui nomē eſt legio. q: infinita gula reqͥrit
Totus mũdus vix ſufficit guloſo. Itē frã-
git catenas. q: nulla lex vel monitō gulo-
ſo facta de cibis vel ꝓpter infirmitatē vł
quocũq; mō aliqͦd valet. Itē reqͥeſcit ĩ ſe-
pulcris mortuoꝝ. q: tota intentō ⁊ deſi-
deriũ guloſi in ore ꝓprio reqͥeſcit. in qͦ
mittit bolos de carnibꝰ animaliũ mortu-
orum factos de qͥbꝰ cito v̓mes incipiunt
ſcaturire. ps̄. Sepulcꝝ patēs eſt guttur
eoꝝ. Et tandē intrat porcos. q: guloſus
ꝯſumptꝰ inopia. viliſſima officia incipit
exercere. vt p; ď filio ꝓdigo. q̇ poſtq̄; om-
nia ꝯſumpſit ĩcepit paſcere porcos. luce
xv. Hoc demoniũ eiicit̄ tpantia. ¶ Septi-
mus eſt ille q̇ occidit ſeptē viros ſare. vt
ď thob. iij. Hoc eſt peccatũ luxurie q̄ oc-
cidit ſeptē v̓tutes aīme. Eſt enī luxuria
ignis omniũ v̓tutũ germina eradicans.
iob. xxxi. Ignis ē vſq; ad ꝯſum. deuorãs
Hoc demoniũ eiicit̄ caſtitate. vel matri-
monio in dī timore legitime obſ̄uato. ex-
emplũ de ſara filia raguelis de q̄ idē; de-
mon q̇ ſeptē viros eiꝰ occidit ē expulſus.
poſtq̄; vir̄ timentē deũ accepit. cui in ti-
more dei fuit ĩ matrimonio copulata Et
ſic patet totũ.

¶ De epiſtola Sermo. XXXVIII.

Estote imitato-
res dī ſicut filij cariſſimi. eph.
v. Sicut ď eccł. iij. c. Oīa tp̄s
habēt. Et ſi omī tp̄e xp̄m magiſtꝝ ⁊ p̄rēm
noſtꝝ imitari debeamꝰ. tamē iſto ſacro
tp̄e maxime debemꝰ eũ in bonis opibus
imitari. ac etiã nos ab omī inqͥnamento
carnis ⁊ ſp̄us cuſtodire. Et ad hec duo
aplus in p̄ſenti ep̄la nos inducit In qua
quidē ep̄la qͥnq; facit. Primo enī ad dī
imitatōem ꝑ viã dilectōis vt filios cariſ-
ſimos nos hortat̄ in ꝑncipio ep̄le. Scďo
a peccatis q̄ corpꝰ maculant ⁊ famã deni-
grant nos ſp̄aliter dehortat̄ ibi. Fornica-
tio aũt ⁊ omĩs immũdicia aut auaricia nō
nominet̄ in vobis. Tercō vt a talibꝰ pec-
catis abſtineamꝰ. penã magnã minatur
ibi. Hoc aũt ſcitote intelligētes quoniã
omĩs fornica. Quarto errorē qͦrundã im-
punitatē peccantiũ aſſerentiũ vt liberiꝰ
peccare poſſint remouere conat̄ ibi Ne-
mo vos ſe. inanibꝰ v̇. Quīto qͥre tales in
ſuo errore ſeqͥ nō debeamꝰ. ſ; vt lucis fi-
lij ambulare. cãm oſtēdit ⁊ rōnem venat̄
ibi. Eratis enī aliqͥndo tenebre. nũc autē
lux in dño. ¶ Primo ergo ad dei imitati-
onē ꝑ viã dilectōis vt filios cariſſimos.
nos hortat̄. dī. Eſtote imitatores dī ſicut
filij cariſſimi vos ipi ꝯformãdo. Cari ꝓ-
pter imaginis impſſionē ⁊ ꝯſeruatōem.
cariores ꝓpter redemptō; ⁊ redēptōnis
recognitōem. cariſſimi ꝓpter moꝝ ꝯfor-
matō;. i. Pe. ij. Chriſtꝰ paſ. ꝓ vo. vo. relī.
ex. vt ſe. veſ. eiꝰ. Pctōres autē ſũt filij vi-
liſſimi. Nã viles ſũt ꝓpter imagis detur-
patōe;. Ecci. xlvij. Inclinaſti femora tua
mulieribꝰ ⁊ dediſti maculã in glãm tuã.
Viliores ſũt ꝓpter beneficioꝝ dī ingrati-
tudinē. Nã ꝑ nihilo habēt p̄cioſam mor-
tē filij dei ⁊ grãm baptiſmi ⁊ dona ⁊ v̓tu-
tes ſp̄ũſſancti ⁊ eccliaſtica ſacramenta ⁊
patriã celeſtē. Pſal. Pro nihilo habue-
runt terrã deſiderabilē. Viliſſimi ſunt ꝓ-
pter opeꝝ ꝯtrarietatē. Nō enī ſolũ deu;
nō imitant̄ vt ſpurij. ſ; vt inimici ꝯtraria
opant̄. Iob. xv. Cucurrit aduerſus deu;
erecto collo. Lu. xvj. Qui nō eſt mecũ. cō-
tra me ē. Cōſequent̄ cũ dicit. Et ambula-
te in dilectōne. oſtēdit in quo talis imita-
tio deb; ee̅. q: in dilectōe. oſtēdit etiã mo-
dum ⁊ formã tał imitatōnis q: ſicut chri-
ſtus dilexit nos. Sic nos enī inuicē dbe-
mus diligere. ſicut ⁊ chriſtꝰ dilexit nos. q̇
in tantũ dilexit nos ꝙ tradidit ſemetip̄m

ꝓ nobis oblatõez ⁊ hoſtiã deo in odorẽ
ſuauitatis. Oblatõez q̃ntum ad flagella
crucẽ antecedẽtia. hoſtiã q̃ntũ ad ipſam
mortẽ. Hebr. x. Chriſtꝰ ſemel oblatꝰ ẽ ad
multoꝝ exhauriẽda pctã. Itẽ vna oblati
one ꝯſummauit in ſempiternũ ſanctifica
tos. In odorẽ ſuauitatis. i. placantẽ deũ
patrẽ mũdo ⁊ ipſi deo patri placentẽ Ge
ne. xvij Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri
pleni cui benedixit dominꝰ Et nota ꝙ re
dolẽt ꝯtrita ſicut ſpẽs. Sic ⁊ xp̃c. Eſa. lnj
Attritꝰ eſt ꝑpter ſcelera nr̃ã Itẽ redolẽt
ꝯbuſta vt thus. Sic ⁊ xp̃c q̇ fuit agnꝰ aſ
ſatus in ſtipite crucis. Itẽ redolẽt effuſa
ſicut vinũ. Sic ⁊ xp̃c effuſus fuit q̃ndo d̃
ip̃o ſanguis ⁊ aq̃ emanauit. p̃ſ Sicut aq̃
effuſus ſum ¶ V ¶ Circa hoc p̃mũ mẽ
brũ ad edificatõem noſtrã videamꝰ q̃uo
⁊ in q̇bus debeamꝰ deũ imitari. Ubi no/
ta ꝙ aliq̇ volunt deum ſtulte imitari.
vt filij zebedei. q̇ volebãt cũ deo regnare
in celo ſꝫ nõ crucifigi in cruce. qđ nõ põt
eſſe. Math. xvj. Si q̇s vult pꝰ me veni/
re ſcꝫ ad regnũ. abne. ſemet. ⁊ tol. cru. ſu. ⁊
ſequaẽ me. ſ. ad crucẽ Aliq̇ volũt deũ imi
tari ꝑuerſe. Quia vt dicit aug̃. Oĩs pec/
catoꝛ peccãdo vult deũ imitari. vt ſupbꝰ
aꝑpetẽdo excellẽtiã boni q̄ maxime ĩ dõ ẽ
Ecci. xxiij. Ego in altiſſimis habito. in q̊
lucifer voluit deũ imitari. Eſa. xiiij. Po/
nã ſedẽ meã ad aq̇lonẽ ⁊ ſi. e. al. Ut luxu/
rioſus ⁊ guloſus aꝑpetẽdo delectatõez q̄
ſumme a deo ẽ. p̃s Delectatõẽs ĩ dextra
tua vſq3 ĩ fi. Ut accidioſuſ aꝑpetẽdo q̇etẽ
q̄ ꝑpetua eſt in dõ in q̊ omẽs ſancti requi
eſcũt. Eſa. xxxij. Sedebit ꝑplus meꝰ ĩ pul
critudine pacis ĩ tabernaculis fiducie. in
req̇e opulẽta. Ut auarꝰ aꝑpetẽdo diuiti/
as q̄ opulẽtiſſime ſunt in dõ. Prou. viij
Mecũ ſunt diuitie ⁊ glã. opes ſupbe. id
eſt. magne ⁊ alte. Ut iracũdus aꝑpetẽdo
vindictã inimicoꝝ quã maxĩe exercet dõs
Math. x. Timete eũ q̇ poſtq̃3 oc. coꝛ. ha/
bet ptã. a. mit. in ge. Oẽs iſti ꝑuerſo mo/
do deũ imitari nitunẽ. Quia q̇ vult exal
tari vt ſupbus opoꝛꝫ eũ p̃mo humiliari
Lu. xiiij. Omĩs q̇ ſe hu. exal. Et q̇ vult de
lectari vt guloſus ⁊ luxurioſus. opoꝛtet
p̃mo ieiunare ⁊ penuriã pati. Primo eĩ
in vigilia ieiunaẽ q3 comedaẽ ĩ feſto. j. co
rinth. xj. In fame ⁊ ſiti ⁊ in ie. mul. in lab. ⁊
eru. in vi. mul. in frigoꝛe ⁊ nuditate. Et q̇
vult q̇eſcere vt accidioſus opoꝛtet p̃mo
laboꝛare. Ecci. lj. Modicũ laboꝛaui ⁊ in
ueni mihi multã req̇em. Et q̇ vult ditari
vt auarus opoꝛtet p̃mo pauperem fi/
eri. Math. v. Beati pau. ſpũ q̊. ip. ẽ re. ce.
Et q̇ vult vindicari vt iracũdꝰ opoꝛꝫ p̃/
mo ꝑcere ⁊ relinq̃re vindictã dõ. roꝝ. xij
Mihi vindictã et ego re. d. d. ¶ Quidã
imitanẽ deũ bene et ſapienẽ. et iſti ſũt filij
cariſſimi q̇ imitanẽ deũ q̃ntum ad ſeptẽ.
¶ X ¶ Primo in lumĩe ſapientie. qꝛ q̇
ignoꝛat ignoꝛabiẽ. j. coꝝ. xiiij. Et qꝛ nemi/
nem diligit deus. niſi eũ qui cũ ſapientia
inhabitat. Sap̃. vij. ꝑpterea dꝛ math. x.
Eſtote pru. ſicut ſerpẽ. Et ideo ſtudent ĩ
ſcientia dei. vadũt ad p̃dicatõem vt illu/
minenẽ Sic ſecutus eſt eũ aug̃. et alij do
ctoꝛes Quidã vero homĩes mali ſunt ſi
miles noctuis qui ſemp in tenebris cupi
unt habitare Iohã. iij. Omnis qui male
agit odit lucem. ¶ Secundo in purita/
te vite et cõſciẽtie. qꝛ ſicut filiꝰ dei pure et
ſancte vixit ſic ipſi viuere nitũẽ. Iob. xxvij
Nec repꝛhendit me coꝛ meũ in omi vita
mea. j. coꝝ. iiij. Nihil mihi ꝯſcius ſum. qꝛ
vt dꝛ ſap̃. j. ſpũſſanctus nõ habitat in coꝛ.
ſub. pe. Sic ſecutus eſt eum ſanctꝰ bene/
dictus et beatus dominicus et alij qui ſi
ne peccato moꝛtali vixerunt ¶ Tercĩo in
feruoꝛe caritatis et beniuolentie. quia ſi
cut filius dĩ pro ſalute noſtra poſuit ani
mam ſuam. ita ipſi pro honoꝛe dei ⁊ pro
ximorum ſalute animas ſuas ſũt parati
ponere. ij. Coꝛinthioꝛum. xij. Ego autem

libenter impendā ⁊ ſupimpēdar ipſe pro
animabꝰ veſtris.ij. Joh.iij. Quoniaꝫ iſte
animā ſuā ꝓ nobis poſuit ⁊ nos debemꝰ
ꝓ fratribꝰ aīas ponere. Sicut ſecuti ſūt
eū apli de qbus dr actu.v. Ibāt apli gau
dē.a cōſpe.cōſi.quoniā dig.ha.ſūt ꝓ noīe
ieſu cō.pa. ¶ Quarto in largitate mūe/
ruꝫ ⁊ beneficētia.qꝛ ſicut chriſtꝰ omnibꝰ
benefecit.iuxta illud.actu.x.q ptrāſijt be/
nefaciēdo ⁊ ſanādo oēs oppreſſos a dya
bolo.ſic ⁊ ipi omnibꝰ benefacere nitūtur
ac etiā inimicis.Mathei.v. Diligite ini
micos ve.benefa.his q oderūt v.ora.pro
pſe.⁊ calū.v. Sic ſecutꝰ eſt eū dauid q fe
cit miphiboſeth nepotē inimici ſui capi/
talis ď mēſa ſua comedere.vt ptꝫ .ij. Re.
ix. Sic ſecutꝰ eſt eū btūs ſtephanꝰ q ꝓ ſe
lapidātibꝰ deū flexis genibꝰ exorauit.vt
ptꝫ.actu.vij. Heb.xij. Beneficiētie aūt et
ꝯmūionis nolite obliuiſci.talibꝰ enī ho/
ſtijs ꝓmeret deꝰ. Sic btūs laurētius the
ſauros eccie dedit paupibꝰ Sic paulinꝰ
nolanꝰ epūs dedit ſeipm vidue ꝓ eiꝰ fi/
lio redimēdo.vt dicit gre.ī dyalo. ¶ Qui
to in amore pacis ⁊ ꝯcordie.qꝛ ſicut filiꝰ
dei pacificauit cū ſuo sanḡne ſiue q̄ in cel
ſiue q̄ in terris ſūt.vt dicit aplus col.j. Et
in pa.fa.eſt locꝰ eiꝰ.ps. Et ingrediēs mū/
dum ꝑ angelos pacē annūciari fecit.luc.
ij. Et vadēs ꝑ mundū aplis ſuis pacē im
ꝑcari mādauit d. In quācūqꝫ domū itra
ueritis pri.d.p.huic domui.lu.x. Et egre/
diēs mundū nobis pacē legauit d. Pa/
cem relinq vobis pacē meā do vobiſ Jo
hā.xiiij. Sic ipi nitunť inť hoīes pacē ha
bere Ro.xij. Si fieri pōt qď ex vobiſ eſt
cū omnibꝰ homībꝰ pacē habētes Hebr.
xij Pacē ſeqmini cū omnibꝰ ⁊ ſanctimo
niā ſine q̄ nemo videbit deū Sic ſequūť
eū omēs boni religioſi q ⁊ inť ſe pacē dei
ponūt.⁊ inť diſcordes pacē reformare ni
tunť vt veri filij dei Math.v. Beati pa/
cifici quoniā filij dei vocabunť. ¶ Serto

in patiētia aduerſitatis ⁊ ꝯtumelie. qꝛ ſi/
cut filiꝰ dei aduerſa ſuſtinuit patienť et
expulſionē ⁊ falſam accuſatōꝫ ⁊ flagella
tionē ⁊ mortē.iuxta illď eſa.liij.tāq̄ꝫ o.ad
oc.du.ſic et ipi oīa aduerſa patienť ⁊ cuꝫ
gaudio ꝑferūt Heb.x. Rapinā bonoꝝ
veſ.cū gau.ſu. Sic ſecuti ſūt eū martires
de qbus cātamus Ceduntť gladijs more
bidentū nō murmur reſonat.nō q̄rimo
nia.ſed corde tacito mēs bene ꝯſcia ꝯſer
uat patientiā ¶ Septimo in ꝯſūmatōe
opis ⁊ ꝑſeuerātie.qꝛ ſicut filiꝰ dī in boniſ
opibus vſqꝫ ad mortē ꝑſeuerauit. iuxta
illud johā.xvij.opꝰ ꝯſūmaui qď dediſti
mihi vt faciā.ſic ipi vſqꝫ ad mortē in bo/
nis opibuſ ꝑſeuerāt.j. Thi.vj. Bonū cer
ta.certa.cur.cōſum. fi.ſer. In cuiꝰ figura
mandatū eſt in lege. leuit.iij.q ſp cauda
animal' deberet cuꝫ corpe īmolari Et ſic
patꝫ pmū ¶ Secūdo a peccatis que cor
pus maculāt ⁊ formā denigrāt nos ſpeci
aliter dehortať d. Fornicatō āt q eſt ſolu/
ti cū ſoluta ⁊ omīs īmūdicia.i.omīs pol
lutio ſiue natural'. ſiue ꝯtra naturā ſiue
cū alio ſiue cū alia ſiue ſecū ſiue cū ſoluta
ſiue cū nō ſoluta ſiue q̊cunqꝫ modo illici
to.de qua Romanoꝝ.j. Tradidit illos
deꝰ in deſiderio cordis ſui in īmūdiciaꝫ.
Aut auaricia que extenuat corpus ⁊ ve
xat animā ⁊ denigrat famā. Quia vt di/
cit boetiꝰ Auaricia odioſos.largitas āt
ſemp caros facit Prouer.xv. Qui ſecta
tur auariciā cōturbat domū ſuā. Omia
hec non ſolum non ſint in vobis.ſed nec
noīentur in vobis ſcꝫ ab alijs ꝑ ꝓbabi/
lem ꝑſumptōnem. ſicut decet ſanctos.q
non ſolum debent abſtinere a malo. ſed
ab omni ſpecie mali. ſicut dicit apoſtolꝰ.
j.theſ.v. Ab vtroqꝫ enim ſurgit infamia
Eſa.xiiij. Perdam nomē babilonis ⁊ re
liquias ⁊ ꝓgeniem ⁊ germē. Eccī.xlj. Cu/
ram habe de bono nomine. Quia vt dr.
prouerbioꝝ.xxij.meliꝰ eſt nomē bonū q̄ꝫ

diuitie multe Aut turpitudo nõ nomĩet
in vobis hoc eſt. nõ ſolũ pctã carnis nõ
ſint in vobis. nec nomĩent in vobis. ſꝫ eti
am acceſſoria ad pctũm carnis nõ nomi
nenť ĩ vobis. vt turpitudo q̄ ꝯſiſtit ĩ oſcu
lis ⁊ tactibꝫ inhoneſtis. Legiť in vita ſpa
trũ de quodã ſcõ viro q̄ manꝯ ſuas ĩuol/
uit ne tãgeret ipiꝯ ſue matris manꝯ ⁊ ĩdi
gnãti matri reſpõdit Caro mulieris ignis
eſt. Prouer. vj. Nũqd põt hõ abſcõdere
ignẽ in ſinu ſuo vt veſtimẽta illiꝯ nõ ar/
deãt. Sic q̄ ingrediť ad vxorẽ ꝓximi ſui.
nõ erit mundꝯ cũ tetigerit eã. Aut ſtulti/
loquiũ qd ꝯſiſtit in v̄bis carnalibꝯ ⁊ diſ
ſolutis ad ipm opꝯ carnis ꝓuocãtibꝯ ⁊ ĩ
ducẽtibꝯ. De q̄ eccl. ix. Colloquiũ illiꝯ q̄i
ignis exardeſcet. Aut ſcurrilitas q̄ ad rẽ
nõ ptinet. q̄ ꝯſiſtit ĩ leuitate ⁊ mollicie v̄/
boꝝ. aut q̄ndo q̄s leuia v̄ba loquiť ⁊ de/
mulcẽtia q̄ ad nullã rẽ bonã ptinẽt ſꝫ ſo
lum ea loq̄ť. vt placeat mulieri. ⁊ ſi nõ vi/
deanť directe ordinata ad luxurie actuꝫ.
ſꝫ ex quadã vrbanitate ꝓcedere videanť.
Que vt dicit glo. a ſtultis curialitas ap
pellať. a nobis ãt vocať affabilitas Ber.
Hodie ſcurrilitas. affabilitas. ⁊ maturi
tas appellať q̄ crudelitas iudicať. Idem.
Memẽto os tuũ diuĩs oraculꝭ ꝯſecratũ
Quidqd ergo ex eo ocioſũ vꝭ immundũ
exierit ſacrilegiũ puta. Et iõ a talibꝯ v̄biſ
penitꝯ abſtinẽdũ eſt. Quia vt dicit apl's
j. Cor. xv. Corrũpunt bonoſ mores collo
quia praua. j. Pe. iiij Si q̄s loq̄ť q̄i ſmo
nes di. Et hoc ẽ qd ſequiť. Sꝫ mag̃ grãꝝ
actõ ſup. nomĩeť in vobis ut vno ore glo
rificetis deũ. Eſa. lj. Gaudiũ ⁊ leticia ĩue
nieť in ea grãꝝ actõ ⁊ vox laudis. Et no/
ta ꝙ ſupradicta acceſſoria ad peccatũ car
nis ſcꝫ turpitudo ſtultiloquiũ ⁊ ſcurrili/
tas nõ ſꝑ ſunt pctã mortalia. ⁊ iõ pena q̄
ſubinferť nõ reſpicit oĩa ſupradicta. ſꝫ ſo/
lum pctũm luxurie ⁊ auaricie vt pꝫ lrãm
intuẽti. Et ſic patꝫ ſcõm ¶ Tercõ vt a ta

libꝯ abſtineamus penã magnã minať d.
Hoc aũt ſcitote ĩtelligẽtes ſcꝫ ſcripturas
ꝙ omĩs fornicator exercẽs luxuriã cũ ſo/
luta. aut immũdꝯ exercẽs indifferenť vel
in ſe vt molles. vꝭ cũ q̄cunqꝫ alia ꝑſona.
aut auarꝯ. qd ſcꝫ auaꝝ eẽ eſt ydoloꝝ ſui/
tus. i. ſuire ydolo. ſeruit eni auarꝯ pecu/
nie. nõ hꝫ hereditatẽ in regno xpi ⁊ dei. i.
nõ habebit glãm q̄ ꝯſiſtit in hũanitate ⁊
deitate xpi. Iob. xvij. Hec ẽ vita etna vt
cog. te ſo. ve. de. quẽ mi. i. c. Et hoc ẽ vt di/
cit chriſo. ꝑncipalis ⁊ ſubſtãtialꝭ pena dã
natoꝝ ſcꝫ ab eterna glã ſepari ⁊ carentia
viſionis diuine. Secũdaria v̄o pena dã
natoꝝ ẽ applicatõ ad tormẽta. j. corinť. vj.
Nolite errare. neqꝫ adulteri neqꝫ molleſ
neqꝫ maſculoꝝ ꝯcubitores regnũ di poſ
ſidebũt. Et ſic pꝫ ꝙ hic nõ inſerit pctã ac
ceſſoria ad fornicatõeꝫ q̄ ſupra tetigit. Et
ſic pꝫ terciũ ¶ Quarto errorẽ q̄rundã ĩ
punitõꝫ pctõꝝ aſſerentiũ vt liberiꝯ pecca
re poſſint remouere conať d. Nemo voſ
ſeducat inanibꝯ v̄bis ꝓmittẽs ĩpunitatẽ
peccãtibꝯ. ſicut iſti q̄ mutuo ſe inuitãt ad
peccandũ. Sap. ij. Venite fruamur bo/
nis q̄ ſunt tanq̄ꝫ ĩ iuuẽtute celeriť. Et ad/
dunt. Nemo ẽ agnitꝯ q̄ ſit reuerſus ab ĩ/
feris. Col. ij. Videte ne q̄s vos ſeducat ꝑ
phiam ⁊ inanẽ fallaciã. ſm traditõeꝫ ho/
minũ. Propť hoc enĩ venit ira di. i. puni
tio ⁊ vindicta. quã ds inferẽs ſe habꝫ ad
modũ irati in filios diffidẽtie. i. in illos q̄
diffidũt de dei iuſta retributõne. nec ip/
ſam credunt. nec ipam curãt. Hoc enim
maxime diſplicet deo. ꝓpter hoc enim fa
ctum eſt diluuiũ ⁊ ſodoma ſubuerſa. Ec
cleſ. xvj. Ne dicas. a deo abſcondar. ⁊ ex
ſummo quis operis mei memorabiť. in
populo magno non agnoſcar que ẽ enĩ
anima mea in taꝫ immẽſa creatura Eſa.
viceſimooctauo Percuſſimuſ fedus cũ
morte. et cum inferno fecimus pactum.
Flagellum inundans cum tranſierit nõ

veniet ſup nos. Talis ergo eſt pena ſedu
centiũ ⁊ impunitatē aſſerentiũ. Et iõ no/
lite effici ꝑticipes eoꝝ neqꝫ ĩ culpa neqꝫ ĩ
pena. Et ſic patet quartũ ¶ Quinto q̃re
tales in ſuo errore ſeq̃ nõ debeamus. ſed
vt filij lucis ambulare rõnem ⁊ cãm aſſi
gnat dicēs. Eratis enĩ aliquãdo tenebre
Quaſi d. Si tales ſequebamĩ in ſuo er/
rore in ſtatu ignorãtie. ante ꝯuerſionem
ad fidē quãdo eratis tenebre magiſ erat
tolerandũ. Erãt enĩ dēſe tenebre ꝑ origi/
nalē culpã expãſaꝫ ſuꝑ humanã naturã.
Iob. xxxvij. Omēs q̃ꝑpe inuoluimur te/
nebriſ. Sed dēſiores tenebre erãt ꝑ igno
rantiã legis dei ſuꝑ intellectũ expãſaꝫ. j.
Reg. ij. Impij in tenebris cõticeſcēt. Sꝫ
denſiſſime tenebre erãt ꝑ actualē culpaꝫ
ſuꝑ affectuꝫ ⁊ voluntatē ꝑtēſam. quales
fuerunt in egipto. Sap. xvij. A vinculiſ
tenebraꝝ ⁊ longe noctis cõpediti incluſi
ſub tectis iacuerũt. Et ideo ſi tũc errabãt
nõ erat mirꝝ. Sꝫ modo nõ eſt ferendũ. qꝛ
eſtis lux in domĩo illuminãte ⁊ ꝑ lumen
grē effugante tenebras originalis ⁊ actu
alis culpe. ⁊ ꝑ lumē ſapiētie dei effugãte
tenebras ignorantie vt videatis quid ſit
agendũ Math. v. Vos eſtis lux mundi
Et phi. ij. Inter quos lucetis ſicut lumĩa
ria in mundo. ⁊ idõ ambulate vt filij lu/
cis. ſ. chriſtus q̃ eſt lux vera q̃ il. o. h. Ioh.
viij. Ego ſum lux mundi. ⁊ ſic ambulare
debetis ꝑpter magnũ fructũ ꝑcipienduꝫ
qꝛ fructus lucis eſt in omni bonitate q̃n
tũ ad interiorē intentõnem. ⁊ iuſticia q̃n
tum ad exteriꝰ opus. ⁊ v̇itate q̃ntũ ad ſer
monē. Quaſi. d. Fructus lucis eſt opꝰ ꝑ/
fectum ⁊ in intentõe ⁊ in ope ⁊ ĩ ſermone
Et ideo fructꝰ lucis eſt bonꝰ ⁊ verꝰ et iu/
ſtus. ⁊ ideo in luce vt filij lucis ambula/
re debemus. ¶V ¶ Notanduꝫ ergo ꝙ
tunc vt filij lucis ambulabimꝰ q̃ndo ſm
lucis ꝓprietates opabimur q̃ ſunt q̃ttu/
ordecim. ¶ Primo enĩ lux eſt omnium

virtutũ corpoꝝ celeſtiuꝫ ad terrã delati/
ua. eſt enĩ quoddã vehiculũ v̇tutum cor
poꝝ celeſtiũ. Sic ⁊ filij lucis recipiũt ma
xima dona a deo ⁊ iſta effundũt ad edifi
catõem ⁊ ꝓximoꝝ ſalutē Actu. xxij. Nõ
enĩ ſubterfugi quo minꝰ annunciarē vo
bis omne ꝯſiliũ dei. Pctõres aũt filij te/
nebraꝝ dona dei abſcondũt ⁊ idõ ab ho
minibꝰ maledicunẽ. Prouer. xj. Qui ab
ſcondit frumēta maledicet in ꝓlis. ¶ Se
cundo lux eſt tenebraꝝ expulſiua. Sic fi
lij lucis tenebras pctõꝝ ⁊ ignorantie ab
hominibꝰ expellũt. ipos ꝑ doctrinã ⁊ bo
na exēpla illuminãdo ⁊ ipos a peccatis
retrahēdo ⁊ abſoluēdo Math. v. Vos
eſtis l. mũ. Ioh. xx. Accipite ſpũm ſanctũ
quoꝝ remi. pec. re. ei. Pctõres aũt filij te
nebraꝝ nitunẽ tenebras ĩmittere ⁊ dictis
⁊ actis ꝓximos excecare. ¶ Tercio lux ē
caloris generatiua. ſol enĩ rõe lucis quã
emittit calefacit. Unde phũs dicit ꝙ no/
ctes plenilunij ſũt alijs calidiores Sic fi
lij lucis ignē amoris recipiētes eundem
ignē accendũt in cordibꝰ ꝓximoꝝ Quia
vt dicit grego. Amor dei nunq̃ꝫ eſt ocio
ſus. operaẽ enĩ magna ſi eſt. ij. coꝝ. v. Ca/
ritas chriſti vrget nos ſcꝫ in vobis amo/
rem generare. Peccatores aũt filij tene/
brarum nitunẽ hunc ignē in ſe ⁊ ĩ alijs ex
tinguere ⁊ ſolũ ſe diligunt ⁊ vtinaꝫ bene
¶ Quarto lux eſt incorruptibilis. trãſit
enĩ ꝑ feda ⁊ nõ corrumpiẽ nec fedaẽ. Sic
filij lucis in fece mundi ⁊ cum mũdanis
lutoſis cõuerſantes in ceno eorum nõ fe
dantur. quia a malis eoꝝ nõ ſumunt exē
plum. ſed a bono ſi quod agũt. dimittũt
enim ſentes ⁊ accipiunt roſas. Iohan. j.
Lux in tenebris lucꝫ ⁊ tenebre eũ nõ com
ꝓhenderũt. Ro. xij. Noli vinci a malo. ſꝫ
vince in bono malũ. Pctõres aũt filij te
nebrarum in opibus malis alioꝝ tota
liter corrumpunẽ accipientes exēplũ de
malis ⁊ non de bonis. vt de fornicatõne

magdalene.ſed non de penitētia.et de ne
gatōe petri ⁊ nō de lacrimatōe. ¶ Quin-
to lux eſt ſolis ſecutiua.ſic filij lucis xp̄m
ſolē iuſticie ī omnibꝰ ⁊ in p̄ceptis ⁊ in cō
ſilijs ſeq nitunt̄ Lu.v. Relictis omnibuſ
ſecuti ſunt eū. Pctōres aūt filij tenebraꝝ
nō ſolū nō ſequunt̄ deū ſꝫ vadūt ꝯtra de
um. Job.xv. Cucurrit aduerſus deū ere-
cto collo. In eodē.xxiiij.c. Ipi rebelles fu
erūt lumini. Qui dixerūt domio. recede
a nobis ſciētiā viaꝝ tuaꝝ nolumꝰ. Job.
xx.c. ¶ Sexto lux ē diſcordiū conciliati
ua vt patꝫ in elemētis q̄ vt dicit philoſo-
phus mediāte luce ī corpibꝰ mixtis ꝯiū-
gunt̄.ſic filij lucis inter ſe ꝯcordāt in vna
fide ⁊ in bono ꝓpoſito ſeruiēdi dō. Act.
iiij. Erat iſtis cor vnū ⁊ aīa vna ī domio.
Itē inter diſcordes pacē reformare nitūt̄
iſtū imitātes vt filij pacis q̄ pacē inter de
um ⁊ homīes fecit.⁊ hoīes ydola colētes
ad vnitatē fidei ⁊ cultꝰ reduxit .j. Coꝝ.j.
Obſecro vos ꝑ miſicordiā dei vt idipſū
dicatis oēs ⁊ non ſint in vobis ſciſmata
Pctōres aūt filij tenebraꝝ nō habēt pa-
cē. Eſa.xlviij. Nō eſt pax impijs vt dicit
dominꝰ.ſꝫ guerras ⁊ diuiſiones faciunt
iſtū imitātes cuiꝰ mēbra ſunt.ſ. dyabolū.
q̇ primos rebelles ī celo ⁊ p̄mos ꝯfirma-
tos exules a ꝑadiſo terreſtri fieri ꝓcura-
uit. ſap.ij. Imitant̄ aūt illū q̇ ſunt ex ꝑte il
lius. Sꝫ attēde qꝫ aliq̄ndo faciēdū eſt vt
paulꝰ fecit.q̇ dū phariſei ⁊ ſaducei eſſent
ꝯgregati ꝯtra eū vt euꝫ ꝑcuterēt ⁊ morti
traderēt.nō poſuit int̄ eos pacē ſꝫ ſciſma
dicēs ſe phariſeū ⁊ phariſeoꝝ filiū. Pro
pterea phariſei ⁊ ſaducei adinuicē ſūt ri
xati ⁊ paulꝰ manꝰ eoꝝ euaſit. ſic ꝑmittit
deꝰ iſtos magnos rixari ad inuicē ne ꝑ-
uulos opprimāt. Et nos etiā ſic facere de
bemꝰ ¶ Septimo lux ē hominū letifica
tiua. Vnd̄ q̇ lucē nō vidēt .gaudē ꝑfecte
nō poſſūt. Thob.v. Quale gaudiū mihi
erit q̇ in tenebris ſedeo ⁊ lumē celi nō vi-
deo. ſic filij lucis tā de ꝑfecta ſua ꝯuerſa-
tione q̄ꝫ d̄ ꝯuerſiōe pctōꝝ quā ꝓcurāt.ce
lo ⁊ terre ſunt gaudia inſerētes. Luce.v.
Gaudiū ē an.di ſuꝑ vno pec. pe. agente.
Pctōres āt filij tenebraꝝ d̄ ꝑditōne ſua
angelos di ⁊ ecclām militātē ⁊ triūphan
tē ꝯtriſtāt Eſa.xxxiij. Angeli pacis ama
re flebūt. Cōtriſtāt etiā primos inſontes
dānis ⁊ iīurijs ꝑſeq̄ntes. Prouer.j. Ab
ſcōdamꝰ tēdiculas ꝯtra inſontē fruſtra.
deglutiamꝰ eū q̄ſi infernꝰ viuentē. ſit lex
noſtra lex iuſticie ¶ Octauo lux ē coloꝝ
ypoſtaſis ⁊ ipoꝝ repſentatiua Color enī
eſt ipa lux incorpata. Eſt enī lux mediuꝫ
quo color videt̄. ⁊ iō vbi lux nō eſt color
videri nō pōt.ſic filij lucis oēs colores ⁊
pulcritudines ecclie ſuſtinēt tanq̄ꝫ baſes
⁊ ipos manifeſtāt.q2 ī diuerſis ordinibꝰ
⁊ ſtatibꝰ ecclie fulgētes v̄tutes ⁊ dona.ſ.ſ.
oſtēdunt dū agūt opa v̄tuoſa. Actuū.j.
Accipietis v̄tutē ſ.ſ.in vos ⁊ eritis mihi
teſtes ſup.in omnibꝰ virtutibꝰ ⁊ in omni
iudea ⁊ ſama.⁊ vſqꝫ ad vlti.t. Peccato-
res autē filij tenebrarū omīa cōfundunt
⁊ v̄tutes ⁊ dona ſupplātantes ī ſeipſis vi
cia manifeſtāt. Roꝝ.j. Et ſicut nō proba
uerūt deū habere ī noticia tradidit iſtoſ
deus in reprobū ſenſum vt faciāt ea que
nō ꝯueniūt.repletos omī iniq̄tate ¶ No
no lux eſt in celo ſita.ſ. ī ſole ⁊ in t̄ra opa
lucis facit.ſic filij lucis in celo ꝯuerſant̄.
⁊ in terra opant̄. Phil.iij. Noſtra ꝯuer
ſatō in celis eſt Heb.xiij. Nō ha.hic ma.
ciui.ſꝫ fu.inq̇. Quia vt d̄r math.vj. Vbi ē
theſaurꝰ tuꝰ ibi ē ⁊ cor tuū. Theſaurꝰ au
tē filioꝝ lucis chriſtꝰ ē q̇ eſt in celo ad de-
xteram dei ſedēs. Peccatores auteꝫ filij
tenebrarū conuerſant̄ ſolū in terra in ter
renis bonū ſuū conſtituētes. Sapiē.ij.
Venite fruamur bonis a iuuētute cele-
riter.quoniā hec eſt pars noſtra. et non
eſt ag.qui ſit reuerſus ab inferis. et poſt
hoc erimus tanquam non fuerimus.

¶ Decimo lux eſt fluidoꝝ reſtrictiua ⁊
cõgelatoꝝ reſolutiua. vt ptꝫ ĩ luto et gla
cie Sic filij lucis carnalia dſideria deflu
entia ꝑ lamẽta penitẽtie deſiccãt ⁊ reſtri
gunt Sic beatꝰ benedictꝰ ꝓijciẽs ſe in vr
ticas ⁊ vepres eduxit ꝑ vulnꝰ corpis vul
nus mẽtis. qꝛ voluptatẽ traxit in dolorẽ
vt dicit greg̃. Heb. xj. Circuierũt in me. ĩ
pel. ca. egẽ. an. aff. in ſoli. er. in mõ. ⁊ in ſpe.
⁊ in ca. ter. Manus etiã q̃ erãt ꝑ auarici
am ꝯſtricte reſoluũt bona ſua paupibuſ
largiẽdo. p̃s. Diſpſit de. pau. Peccato
res aũt filij tenebraꝝ defluũt totaliter ꝑ
carnalia deſideria ⁊ terrena. ⁊ ꝑ auariciã
cõſtringunt. p̃s. Cõglutinatꝰ eſt in terra
vẽter noſter ¶ Undecimo lux ẽ ꝑditoꝝ
reinuẽtiua. qꝛ q̃ hõ de nocte ꝑdit. appare
te luce reinuenit ⁊ apportat. Sic filij luciſ
aĩas ꝑditas ĩ tenebris peccatoꝝ ꝑ lumẽ
grẽ reinuenire ⁊ piſcari conant̃ deo cuiꝰ
ſunt deuotiꝰ offerẽtes Math. iiij. Ja. v.
fi. pi. ho. Pctõres aũt filij tenebraꝝ nitũ
tur aĩas ſuaſ ⁊ alioꝝ ꝑ errorẽ ⁊ mala opa
ꝑdere. ij. thi. iij. Mali aũt ꝓficiẽt in peiꝰ
errãtes ⁊ in errorẽ mittẽtes ¶ Duodeci
mo lux ẽ omniũ fructuũ ꝓductiua. Ubi
ꝯtinue ſunt tenebre nihil naſcit̃ Sic filij
lucis. xij. fructꝰ q̊s ponit apl'os ad gal'. v
omẽs ꝓducũt. Sũt enĩ lignũ vite afferẽſ
fructus. xij. ꝑ ſingulos mẽſeſ. vt dꝛ apoc.
xxij. Ad lrãm etiã oĩa bona mũdi ꝓducũt
qꝛ cũ ipi ſunt filij dĩ ⁊ oĩa bona ſint filioꝝ
⁊ ꝓpter filios deꝰ om̃ia bona ꝓducat. ſe
quit̃ ꝙ ipi ſint cã oĩm bonoruꝫ Pctõres
aũt filij tenebraꝝ nihil ꝓducũt boni niſi
ſpinas ⁊ tribulos. ⁊ iõ ſicut ſpine igne cõ
burent̃. Mat. xiij. Ligate eos faſciculos
ad ꝯburendũ ¶ Tredecimo lux ẽ quorũ
dã athomoꝝ inuiſibiliũ vt ſint viſibiles
factiua. vt ptꝫ in ſpera ſol' domũ ingredi
ente in q̃ ꝑdicti athomi ꝯſpiciunt̃. ſic filij
lucis oĩa vidẽt ⁊ mĩmos ſuos defectꝰ cõ
ſiderãt. et iõ ſemꝑ defectuoſos ſe reputãt
Jac. iij. In multis quidẽ offendimꝰ oẽs.
Et ſi dix. q. pec. nõ ha. ip. n. ſeducimꝰ ⁊ ve.
in no. nõ eſt. j. Joh. j. Unde iſta ſcã aĩalia.
de quibꝰ dꝛ ezech. j. et apoc. iiij. ꝑ q̃ ſancti
viri deſignant̃ erãt oculis vndiqꝫ plena.
Pctõres ãt filij tenebraꝝ nõ vidẽt in do
mo ſua. i. in aĩa niſi trabes magnas. i.
pctã mortalia. Uidẽt etiã ſi qd male viſi
bile eſt. ſil'es hely ſacerdoti q̊ nõ poterat
videre lucernã dĩ anteq̃ꝫ extingueret̃. ita
ipi nihil claꝝ poſſũt videre. ſꝫ qd eſt ma
le fumigãs. Sil'es etiã noctuis q̃ in lumi
ne excecãt̃ ⁊ in tenebris vidẽt Sap. ij. Ex
cecauit eos malicia eoꝝ ¶ Quartodeci
mo lux ẽ q̃rundã auiũ lucẽ odientiuꝫ ex
pulſiua. ſic filij lucis hereticos lucẽ odiẽ
tes et ĩ tenebris habitãtes expellũt Pec
catores ãt filij tenebraꝝ eos defendũt. et
acceptãt cũ eiſdẽ in foueã decidẽteſ. Ma
thei. xv. Si cecꝰ ce. du. ambo in fo. cadũt.
Et ſic patet totũ

¶ Dñica q̃rta de euãgelio.

Sermo XXXIX.

ABiit ieſus tranſ
mare galilee qd ẽ tyberiadis.
Joh. vj. Sicut dꝛ eccl. xj. in die bonoꝝ ne
immemor ſis maloꝝ. ⁊ ĩ die maloꝝ ne im
memor ſis bonorũ. Unde tꝑantia vna v̉
tus cardinal' eſt ꝑ quã hõ tẽpate ꝓſperis
debꝫ vti. qd maxie fit ꝑ memoriã aduer
ſoꝝ q̃ poſſũt homi de facili euenire. For
titudo ãt eſt alia v̉tus cardinal' poſita ex
aduerſo ꝑ quã homo in aduerſis q̊buſli
bet nõ frãgitur. qd maxime fit ꝑ memori
am boni qd homo ſperat ꝓpter patiẽtiã
aduerſoꝝ. Propterea apl'os ro. v. dicit.
Sꝫ ⁊ gloriamur ĩ tribulatõibus ſciẽteſ
ꝙ tribulatõ patiẽtiã opatur. patiẽtia aũt
ꝓbatõem. ꝓbatõ võ ſpem. ſpes ãt nõ con
fundit. Et idõ ſancta mat̃ eccl'ia timẽs fi
deles ꝓpter ꝯtinuũ ieiuniũ ⁊ onus peni
tencie grauatos deficere. ĩ hac dñica

iocunda omĩa repſentat. Nã officiũ no/
cturnũ eſt de liberatõne filioꝝ iſrael. per
quã noſtra liberatõ a vicijs ⁊ a dyabo/
lo deſignaẗ. Miſſa etiã tota apparet iocũ
da vt in introitu miſſe. ⁊ in ep̃la ⁊ in euã
gelio patȝ. Dominꝰ etiã papa eccleſie pa
ter ⁊ rectoꝛ tenet hodie in manibꝰ roſam
aureã ⁊ induit ſe põtificalibus oꝛnamẽ/
tis. In pſenti aũt euãgelio vnũ maximũ
ↄuiuiũ qđ chꝛiſtus fecit. ⁊ maria ppli leti
cia recitaẗ. In quo quidẽ euãgelio qnq₃
ſummarie ptinenẗ. Primũ eſt tranſitio
maris facta a ieſu cũ ſequela populi nu
meroſa. In pncipio euãgelij Secundũ ẽ
eleuatõ oculoꝝ chꝛiſti. ⁊ interrogatõ p ci
boꝝ penuria ſerioſa ibi. Cũ ſuble. er. ocu.
ieſus. Terciũ eſt philippi ⁊ andꝛee reſpon
ſio defectuoſa ibi. Reſpõdit ei philippus
Ducentoꝝ de. pa. nõ ſuf. e. ꝛc. Et ait an.
Eſt pu. vnus hic ꝛc. Quartũ eſt ppli refe/
ctio miraculoſa ibi. Facite homĩes diſcũ
bere. Quintũ eſt laudatõ ⁊ ↄfeſſio grati
oſa ibi. Illi ergo homines cũ ſi. q fe. ſi. di.
¶ Primo ergo poniẗ tranſitõ maris fa
cta a ieſu cuȝ ſequela populi nũeroſa. Et
hoc eſt. Abijt ieſus trans mare galilee.
Circa qđ nota q euãgeliſta moꝛe hebꝛai
co loquiẗ appellãs mare quoddã ſtagnũ
qđ egrediebatuꝛ a ioꝛdane ⁊ qđ fiebat ex
ioꝛdanis extenſione. qđ đꝛ mare galilee.
a circũſtanti regione. Sed mare tyberia
dis đꝛ a tyberiade ciuitate prima ſic no/
minata. eo q in honoꝛe tyberij ceſaris.
olim fuerat fabꝛicata. Idẽ etiã ſtagnũ ge
nazereth appellaẗ a natura lacuſ. eo q cri
ſpantibꝰ vndis generat ex ſe aurã. Hoc
tranſiuit ieſus cũ diſcipulis ſuis ĩ bartha
⁊ aſcendit montẽ ex oppoſito ſitũ. Erat aũt
primũ paſcha iudeoꝝ. ſ. dies azimoꝝ. in
quo iohã. bap. decollatus eſt. Et ſeqbaẗ
eũ multitudo magna. Quidã vt ſanarẽ/
tur vt infirmi. qꝛ ṽtus de illo exibat ⁊ ſal
uabat omẽs lu. vj. Quidã vt inſtruerẽ
tur ⁊ in dei amoꝛe accenderenẗ. vt apli ⁊
diſcipuli q erãt quedã turba p ſe. Luc. vj.
Deſcendẽs ieſus de monte ſtetit in loco
campeſtri. ⁊ turba diſcipuloꝝ eius cũ eo
Habebat ei ṽba lumĩoſa ⁊ igne ſpũſſan
cti accẽſa. Aliq vt viderẽt miracula eius
vt vani. q vadunt ad pdicatõȝ ad viden
dum. ⁊ nõ ad diſcẽduꝝ. Mat. xij. Domi/
ne volumus a te ſignũ videre. Quibus
ait. Generatõ mala ⁊ adultera ſignuȝ q̃/
rit. Quidã vt obſeruarẽt eum vt ſcribe ⁊
phariſei. Lu. xiiij. At illi obſeruabãt illũ
Quibꝰ multi ſunt ſiles q de pdicatõe ni
hil repoꝛtãt niſi id qđ aliquãdo incaute.
vel minus põderoſe đꝛ. ⁊ illud diuulgãt
in plateis ⁊ vicis. Quidã vt cũ eo mãdu
carent. vt guloſi nihil niſi vitam pinguẽ
coꝛpis appetẽtes. Iohã. vj. Queritis me
qꝛ mãducaſtis ex panibꝰ meis ⁊ ſaturati
eſtis O quot ſũt hodie ſiles iſtis q ſoluȝ
ppter cõmodũ tpale chꝛiſtum q̃runt. ⁊ ſi
xp̃i patrimoniũ eſſ₃ tenue ſicut ẽ pingue
penitus in eo nõ manerẽt. Malachie. j.
Quis eſt in vobis q claudat oſtia ⁊ ac/
cendat altare meũ gratuito De qbꝰ xp̃c
dicit math. v. Amẽ dico vobis re. m. ſuã
Myſtice aũt p mare pſens ſeculũ deſigẽ
multis fluctibꝰ ↄquaſſatũ. qđ ieſus ĩ car/
ne aſſumpta trãſiuit. omẽs eiꝰ fructus ⁊
amaritudines deguſtãdo vt nobis ↄpa/
tereẗ p omĩa. Heb. iiij. Nõ habemꝰ pon.
q nõ poſ. cõpa. infir. no. tẽptatũ aũt p oĩa
Et poſtq₃ mare trãſiuit aſcẽdit ĩ monteȝ
maieſtatis ſue in excelſis p glãm reſurre
ctõnis. Mar. xvj. Dominꝰ qđẽ ieſus aſ/
ſumptꝰ eſt in celũ ⁊ ſe. ad dex. đi. Et tunc
multitudo magna venit ad eum qꝛ vide
bat magna ſigna q faciebat. Quia poſt/
q₃ xp̃c celũ aſcẽdit miſit ſpũmſcũm aplis
cũ ſacco grãꝝ ⁊ donoꝝ ⁊ omniũ ṽtutũ. q
bus apli totũ mundũ pagrãtes repleue
runt faciẽdo pdigia ⁊ opa mirã ⁊ ṽtu/
tes. ppẗ qđ totũ mũdũ ad xp̃m traxerũt.

Ioh. xiiij. Qui credit in me opa q̄ ego fa
cio ⁊ ipſe fa. Tūc etiā xp̄c cū maxima mul-
titudine montē gl'e ſue aſcēdit. q2 cū om-
nib⁹ aīab⁹ q̄ ab initō mūdi in ſpe ⁊ fidē
beati ſemis req̄euerāt. Unđ cantam⁹ in
ꝓſa Redit turmis cū duab⁹. angel' ⁊ aī
mab⁹. Si ergo volum⁹ cū xp̄o mōtē gl'e
ſue aſcēdere. cū eo mare pⁱter trāſeam⁹.
q2 q̄ mare nō tranſeūt. montē gl'e nō ꝯſcē
dunt. Nō ſtultiſem⁹ cū filijs zebedei qui
voluerūt cū xp̄o vn⁹ a dextris alius a ſi-
niſtris in regno ei⁹ ſedere. ⁊ nō cum eo ī
cruce manere Et iō chriſtus eiſ dixit Ne
ſcitis q̄d petatis. math. xx. Et ſic pȝ p̄mū
¶ Scđo ponit eleuatō oculoꝝ xp̄i et in
terrogatō ꝑ ciborū penuria ſerioſa ibi.
Cum ſuble. oc. ⁊c. Ubi nota ꝙ fili⁹ dei le-
uauit oculoſ ſue potētie ⁊ ſapiē quando
mundū creauit ⁊ ordinauit. Gene. j. Ui-
dit de⁹ cūc. q̄. fe. ⁊ er. val. bo. Leuauit ocu
los ſue iuſticie ⁊ vindicte q̄ndo hominē
de paradiſo expulit. Sȝ adam voluit ſe ab
ſcondē. Gen. iij. Abſcondit ſe adā ⁊ eua
vxor eius a facie domī. Et ait dominus.
Adā vbi es Leuauit oculos ſue miſicor
die et grē. quādo vidēs afflictionē nrām
indutus ē carne hūana. ⁊ deſcēdit vt noſ
liberarȝ Exo. iij. Uidi afflictionē populi
mei qui ē in egypto ⁊ deſcēdi vt liberem
eum. Et ſicut deſcēdit ꝑ incarnationē et
mortē. ſic aſcēdit ꝑ reſurrectōis gloriam.
Et tūc humanā naturā ſumme exaltauit
et in bono repleuit. Eph. iiij. Qui deſcen
dit ipſe ē qui aſcēdit ſup oēs celos vt ad-
implerȝ omīa. Unđ cātamus in ꝓſa Al
ta chriſtuſ dūi ꝯſcēdit ſ̄uis ſuis mnas ap
pēdit grāꝝ omniū. Et hoc ē q̄d hic miſti-
ce innuit. Quia xp̄c poſtq̄ȝ mare tranſie
rat. et montē aſcēderat. q̄ſiuit a philippo.
Unđ ememus panes vt manducēt hi. i.
cui⁹ meritū poterit ſufficere ad totaȝ hu
manā naturā ſpūalibus bonis replēdaȝ
Certe nullū niſi meū. q2 oportȝ eē meritū
infinitū. Et iō hoc dicebat tēptans eum.
Ipſe eī ſciebat ꝙ ſolus ipſe poterat hoc fa
cere. Sȝ literalit̄ exponēdo q̄re magis a
philippo q̄ȝ ab omnib⁹ alijs đ victualib⁹
⁊ panib⁹ inq̄ſiuit. magis enī a iuda q̄ lo-
culos habebat petere đbebat. Ad q̄đ di
cēdum ꝙ philippus erat đ ꝯtrata illa. i. đ
ciuitate illa vl' regione vl vico. ⁊ iō mag̃
ad eū ꝑtinere videbat̄ vbi ꝑ paſcēdo po-
pulo poſſent victualia reperiri. ¶
Chriſtus autē hoc dicebat tēptans eum
Ubi nota ꝙ duplex eſt tēptatō Una ad
malū inclinās. et hec ē a dyabolo. carne.
et mūdo. Iaco. j. Unuſquiſq̄ȝ tēptat̄ a cō
cupiſcētia ſua. Et hac đs nunq̄m tēptat.
Quia vt đr iaco. j. Deus intēptator ma-
lorum ē. ipſe enī neminē tēptat. Alia ē tē-
ptatio ꝓbans. Et hec ē triplex. q2 aut fit.
vt tēptatus innoteſcat tēptanti vl' ꝓbāti
aut vt innoteſcat alijs. aut vt innoteſcat
ſibiipſi. Primo mō non tēptat đs ſȝ hō
Ecci. xiiij. ex multiſ loq̄lis tēptabit te. Se
cundo mō tēptat đs viꝝ ꝑfectū ad exem-
plū. Gen. xxij. Tēptauit đs abraā. Et ſeq
tur. Nūc cognoui ꝙ timeas dominū. i.
ꝯgnoſcere feci. Tercō mō tēptat đs virū
ꝑfectū ad humilitatis meritū. q2 hō hū-
liatur cū ſibi ſua infirmitas innoteſcit. ⁊
hoc tercō modo chriſt⁹ tēptauit philippū
ſicut infirmū in fide. Unđ philipp⁹ ſicut
imꝑfectus in fide reſpōdit. ⁊ idō ſua imꝑ
fectio ſibi innotuit ꝙ đ chriſto nō ꝑfectā
fidē habebat dū poſtea vidit ipm̄ tā grā-
de miraculū opantē. debuit enī reſpōde-
re. Domīe tu oīa potes. tu oīa ſcis. ⁊ idō
potes panes đ nouo creare. et đ longin-
quis ptib⁹ facere huc venire. et ſic patȝ ſe
cundū. ¶ Tercō ponit philippi et ādree
reſponſio đfectuoſa. et p̄mo philipp⁹ ad
chriſti interrogatōȝ reſpōdit. d. Ducēto
rum denarioꝝ panes nō ſufficiūt eis ⁊c.
Tot denarios habebant apli. vt dicit vi
ctor. Secūdo beat⁹ andreas ad q̄ſtionē

etiã impfecte ⁊ cũ defectu reſpõdit d. Eſt
pu. vnꝰ hic ha. qn. pa. or. ⁊ du. piſ. Sz hec
qd ſunt int̃ tãtos. Ex q̊ beati andree imp
fectõ patz. q2 nõ debuit dicere Sz hec qd
ſunt int̃ tãtos. imo debuit dicere Domi
ne ſatis ſũt. q2 tu potes ea multiplicare. ⁊
turbã ſatiare. Spũaliter ãt ⁊ ad edifica
tionẽ nrãm nota ꝙ puer iſte fuit xp̃c. q̇ fu
it puer. i. purꝰ totꝰ ⁊ innocẽs. j. Pet. ij. q̇
pec. nõ fe. nec inuẽ. ẽ do. in o. e. Nõ aũt fu
it puer ſenſu vt multi ſp ſunt pueri. Eſa.
lxv. Puer centũ annoꝝ morieẽ. Qui ha
buit qnqz panes ordeaceos. i. qnqz vul
nera q̃ ſunt valde aſpa. ſz fuerũt medici
nalia. q2 ad ſanitatẽ gentiũ. ſicut ordeũ ẽ
aſperum ⁊ medicinale. Que vulnera de
bent comedi. i. ab aĩa ꝑ iugẽ memoriã ru
minari. Tren. iij. Recordare paupꝑtatis.
⁊ trãſgreſſionĩ mee. abſinthij ⁊ fellis. me
moria memor ero. ⁊ tabeſcet ĩ me anima
mea. In cuiꝰ ſignũ mandatũ eſt ĩ lege vt
omẽ animal nõ ruminãs eſſz immũdũ.
nec poſſz deo in ſacrificiũ ĩmolari. leuit.
xiij. Debẽt aũt comedi cũ duobus piſci
bus. i. cũ v̇a fide ⁊ ſpe. vt ſcz credamꝰ ꝙ il
la vulnera fuit paſſus xp̃c verꝰ d̃s ⁊ ve
rus hõ. ⁊ ꝙ ea non ꝑ ſe. ſz ꝑ ſalute hũana
paſſus fuit vt penã reatꝰ noſtri q̊ tãq̃z rei
in carcere inferni detinebamur exoluerz
⁊ ꝙ ex illis vulneribꝰ dũ ea patienẽ tulit
infinitũ meritũ acqſiuit. ꝑpt q̇d celũ ape
ruit. Vnd̃ penã exoluit. meritũ acqſiuit.
celũ apuit. Et hoc firmiẽ crede debemꝰ.
Debemꝰ etiã ſpare ꝙ virtute iſtiꝰ meriti
bene opabimur ⁊ ĩ celũ vltimo aſcende
mus. Eſt eñ ſpes certa expectatõ futuro
rum bonoꝝ ex grã ⁊ merito ꝑueniẽs. Si
ergo ſic ruminabimꝰ iſtos panes. i. chri
ſti vulnera atqz penã tũc paſcet aĩa ⁊ oĩa
amara ꝑ dulci ſumet. q2 dicit grego. Si
paſſio xp̃i ad memoriaz reuocẽt nihil eſt
adeo duꝝ qn equo aĩo toleret. Et ſic nõ
deficiet in via p̃ſentis incolatꝰ. ſz in v̇tu
te talis cibi vſqz ad celũ ſalubriẽ ambula
bit. Hoc fuit figuratũ in helya q̇ in v̇tute
panis ſubcinericij quẽ comedit ãbulauit
xl. diebꝰ ⁊ xl. noctibus. donec ꝑuenit ad
montẽ dei oreb. iij. re. xix. Panis ſuccine
ricius ẽ filiꝰ dei inuolutꝰ in carne morta
litatis noſtre ⁊ ĩ ligno crucis aſſatꝰ. Joh.
vj. Ego ſum panis viuꝰ q̇ de ce. de. Pro
pterea d̃r cant. v. Comedite cariſſimi ⁊ ĩ
ebriamĩ. Propterea xp̃c ſacramentũ ſui
corporis inſtituit vt illud cũ tali fide et ſpe
iugiẽ comedamꝰ. Lu. xxij. Hoc ẽ corpus
meũ Hoc facite ĩ meã ꝯme. j. Co. xj. Quo
tienſcũqz mã. pa. hu. ⁊ ca. bi. mor. do. an.
do. ve. Poſſũt etiã ꝑ qnqz panes ordea
ceos qnqz q̃ ſunt neceſſaria penitẽti deſi
gnari. q̃ exteriꝰ ſunt valde aſpa ſz aĩe lan
guẽtis ſunt validiſſima medicina q̃ ſunt
ꝯtritõ cordiſ. ꝯfeſſio oris. elemoſina ope
ris. orõ mẽtis. ieiuniũ corpis. Que debẽt
fieri in v̇a fide dei ⁊ eccie ⁊ v̇a ſpe ꝑ ea ve
niã ꝯſequẽdi. Multi eñ ſaracenoꝝ ⁊ iu
deoꝝ ⁊ hereticoꝝ pniãz agũt. ⁊ ĩ ipa ope
rant̃ v̇tutes. ⁊ q2 nõ faciũt eã in v̇a fid̃ ni
hil faciũt. nec ſunt fructuz pnĩe ꝑcepturi.
Math. vij. Multi dicẽt mihi in illa die.
Domie nõne in noĩe tuo ꝓphetauimuſ
⁊ v̇tutes mltas fecimꝰ. Et dicet illiſ. Amẽ
dico vobis neſcio vos. In eodez. xxv. Et
ſic patz terciũ. ¶ Quarto ponit̃ refectio
ꝑpli miraculoſa. Quia poſtq̃z ieſus fece
rat aplos ſuã impfectõem ꝯgnoſcere ait
eis. Facite hoĩes diſcũbere. ſ. ſup fenũ qd̃
erat in loco. Accepit er. ie. pa. ⁊ cuz g̃. deo
egiſ. fregit ⁊ dedit aplis vt turbe appone
rẽt. Silir fecit de piſcibꝰ. Iſti panes et pi
ſces v̇tute dei vbiqz multiplicati ſũt. et p̃
mo in manibꝰ xp̃i. Virtꝰ eñ erat in ma
nibuſ vt dicit aug̃. Scd̃o in manibꝰ apo
ſtoloꝝ diſtribuentiũ. Tercõ in ore come
dentiũ vt dicit victor. Et cũ oẽs eſſent re
pleti p̃cepit aplis eleuare fragmẽta ne pe
rirẽt pedibꝰ ꝯculcata. Et qlibet apoſtolꝰ

accepit cophinū ſuū.i.ciſtā de viminib⁹
factā ad portandū fenū ⁊ hmōi.et eleua/
uerūt.xij. cophinos vel ſportas plenas
fragmētis Hāc aūt miraculoſam refecti
onē dupliciṫ ꝯſiderare poſſum⁹.ſ.mora/
liter et allegorice ſm miſticū intellectum
Moraliṫ aūt ad edificatōez nrām expo/
nēdo nota ꝙ in xp̄i ꝯuiuio ſeptē v̄tuoſa
apparēt.q̄ in ꝯuiuijs mūdi deficiūt ¶ P.
Propter q̄ hoc ē laude dignū et illa ſūt
merito ꝯtemnēda ¶ Primū ē motiuū
ſanctū.qꝛ ex magna pietate miſert⁹ turbe
fecit. Unde ait Miſerior ſup turbam Ex
pietate enī debem⁹ bona nrā largiri.pſ.
Jocūdus hō q̄ miſe.et como. Tanto ele/
moſina maioris meriti ēēṫ.q̄nto ex ma
iori pietate ⁊ affectōe ꝓcedit. Quia vt di
cit greḡ. De⁹ nō pēſat q̄ntū ſ; ex q̄nto af/
fectu. Et iō illa vidua q̄ duo era minuta
in gazophilatiū miſit pl⁹ omnib⁹ dicta ē
a xp̄o miſiſſe.vt p; lu.xxi. Cōuiuia āt mū
di ex iactātia et vana glā fiūt.vt ſc; hoīeſ
oſtendāt diuitias ⁊ magnificētias ſuas et
honorēṫ.ſicut aſſuer⁹ grāde ꝯuiuiū fecit
vt oſtēderet diuitias glē ſue. vt p; heſt.i.
¶ Scōm eſt laus diuina. qꝛ p̄miſſa eſt
grāꝫactō et benedictō. Nā vt dꝛ mar.vj.
Domin⁹ in celū intuēs benedixit. et hic
dꝛ ꝙ grās egit Debem⁹ enī in comeſtiōe
orōem p̄mittere et ipam benedicere ⁊ in
fine dō grās referre.ſic religioſi faciūt.pſ
Edēt paupes et ſaturabunṫ ⁊ lau.do. qꝛ
ſicut dicit apl̄s.j.thi.iiij. Sanctificaṫ enī;
ſc; cibus p v̄bū dei et grām. Exēplū de il
la ſanctimoniali q̄ ſel'ſine ſigno crucis la
ctucā comedit et a dyabolo ē inuaſa. vt
recitat gre.j. Cor.x. Siue come.ſiue bi.ſi
ue aliud qd̄ fa.o.ad lau.di fa. Quia cū;
iuſtus de omī ope mereaṫ etiā d̄ comeſti
one.omīa in noīe domi d; incipe ⁊ ad di
glām termīare In ꝯuiuijs autē mūdi p̄/
mittunṫ cātilene et tube et muſica inſtru
mēta ¶ Terciū eſt indigētia iuſta Quia

hoc ꝯuiuiū paupib⁹ et indigētib⁹ q̄ non
poterāt aliūde habere et pſonis que xp̄;
ſequebāṫ legiṫ factū fore. Luc.xiiij. Cū fa/
cis prādium vl'cenā.voca paupes et de/
biles et ce.et clau.et beat⁹ eris. Conuiuia
aūt mūdi fiūt magnatib⁹ et diuitibus et
nō vocātur ibi ſui dei q̄ xp̄m ſequūt.ſed
hiſtriones q̄ obloquūtur ¶ Quartu; ē
tp̄antia mag̃.qꝛ in hoc ꝯuiuio nō fuit ali
ud niſi panis ordeace⁹ et piſces.et nō va
ria fercula ſiue vinū. Debem⁹ enī valde
tp̄ate comede. Quia vt dicit hiero. Ve/
ter ⁊ genitalia ſūt vicina.et idō vēter me
ro eſtuās facile ſpumat in libidinē.ꝓpte
rea dicit apl̄s ad ro.iij. Nō in comeſatō
nibus et ebrietatib⁹. Et ad ephe.iiij. No
lite inebriari vino ī quo ē luxuria. In cō/
uiuijs aūt mūdi omīa ſunt ꝓuocātia ad
luxuriā.ſ.varia fercula.optimū vinum.
pulcre mēſe.cātilene et muſica inſtrumē
ta. Et idō cū inepta leticia et ludo ꝓbibi
to ſurgūt. Exo.xxxij. Sedit popul⁹ man
ducare et bibere et ſurrexerūt ludere. ¶
Quintū eſt ſignificatō ꝯgrua Nā hoc cō
uiuiū fuit factū ſup montē ſub diuo et ſe
derūt homīes ſup fenū In quo daṫ intel
ligi ꝙ ſui dei ſtāt in mōte ꝯtemplatōnis
in celeſtib⁹ habitātes.phi.iij. Noſtra cō
uerſatō in celis ē. Sedēt etiā ſup fenū.p
qd̄ caro figuraṫ. Eſa.xl. Oīs caro fenū.
Tūc enī hō ſup fenū ſedet cū; ſpūs carni
domīaṫ et carnalia deſideria refrenātur
Comedūt enī ſub diuo qꝛ ſpes eorū; nō
claudiṫ in hoc mūdo.ſ; ad celū; termīaṫ
eternale cōuiuiū expectādo. Cōuiuia āt
mūdi fiūt in paludib⁹ terrenoꝝ. nec ꝯui
ue mūdi ſedēt ſup fenū.ſ; fenū; ſup capi/
ta eoꝝ manet dū caro ſpūi domīaṫ.et i
carnalib⁹ deſiderijs eoꝝ ſubmergūt. Fi/
unt etiā ſub tectis ī domib⁹.qꝛ ſpes eoꝝ
claudiṫ infra tectū poſt hoc nihil aliō ex
pectādo. Et iō ſui dei trāſeūt de cōuiuio
ad ꝯuiuiū ſ; mūdi conuiue de conuiuio

transeũt ad esuriẽ sempiternã. Esay.lxv.
Serui mei comedẽt ꝛ vos esurietis. In
cui⁹ figura xp̄c aſcendẽs in celũ cuꝫ apl'iſ
comedit. vt pꝫ actu.j. Sic de ꝯuiuio ad
esuriẽ trãſijt diues epulo. q vnã guttam
aque nũq̃ꝫ poſtea potuit habere. vt patꝫ
lu.xvj. Job.xxj. Ducũt in bonis dies ſu/
os. ꝛ in pũc. ad infer. deſ. ¶ Sextũ eſt p/
uidẽtia bona. qꝛ mandatũ eſt ĩ hoc ꝯui/
uio reliq̃as ne perirẽt p indigẽtib⁹ reſer/
uari. Serui enĩ dei reliq̃as de induſtria
in comeſtionib⁹ ſuis faciũt vt eas paupi
bus elargiant̃. Lu.xj. Qđ ſup eſt date ele
moſinã. Reliq̃e aũt ꝯuiuioꝝ mũdi cõſer/
uant. nec paupibus dant̃. ꝛ interduꝫ pu/
treſcũt. Exo.viij. Aſcenderũt in reliq̃as
ciboꝝ tuoꝝ rane. Uel male diſpẽſant dũ
canib⁹ ꝛ hiſtrionib⁹ largiunt̃. ¶ Septi/
mũ ẽ ſufficiẽtia plena. qꝛ comederũt et ſa
turati ſunt. Serui enĩ dei ſatiant̃ dũ q̃cũ
qꝫ habẽt ꝯtẽtant̃. Math.xix. Cẽtuplũ ac
cipietis. i. ſpũm pfectõis p quẽ eritis ꝯtẽ/
ti in bonis terrenis. vt dicit gre. Conuiue
aũt mũdi nõ ſatiant̃. Prouer.xiij. Juſt⁹
comedit ꝛ replet animã ſuã. vẽter aũt im
pioꝝ inſaturabil'. Joh.iiij. Omĩs q bi. ex
hac aq̃ ſi. iteꝝ. Qui aũt bi. ex aq̃ quã ego
da. nõ ſi. ine. ¶ Et qꝛ in ꝯuiuijs mũdi tot
indecẽtia ꝛ viciosa ꝯcurrũt. iõ frequẽter
in ipſis comedẽtes a dño ꝯdẽnant̃. Sic cõ
demnat⁹ eſt balthaſar in ꝯuiuio qđ fecit
ꝛ vidit in piete articulos man⁹ ſniam cõ
tra ſe ſcribẽtis. ppter qđ cepit tremere. et
cõpages renũ eius diſſoluebant̃ ꝛ ꝯuiui
um viuũ ẽ in luctũ. vt pꝫ dan.v. Prou.
xiiij. Extrema gaudij luc. oc. ¶ Secũdo
hac refectõꝫ poſſum⁹ exponere allegori/
ce ſcḋm miſticũ ſenſum. Unđ nota ꝙ duo
cõuiuia legunt̃ a ieſu facta. ſ. pſens. et qđ
habet mar.viij. Que ſiḡficant ſpũalẽ aĩe
refectõꝫ q paſcit̃ v̓bo dei. Deut.viij. Nõ
in ſo. pa. vi. hõ ſꝫ in omĩ v̓. qđ pce. ab ore
dei. Quia vt dicit gre. miracula q̄dã xp̄i
ſic accipiẽda ſunt vt in v̓itate fcã credan
tur. ꝛ aliud ſignificant. Hoc ſpẽale ſacra
ſcriptura habꝫ dũ narrat geſtũ pdit mi/
ſteriũ. Cib⁹ aũt aĩe eſt v̓bũ dei. i. ſacra ſcri
ptura ſcꝫ nouũ ꝛ ve. te. qđ p̄dicatoꝛ ipl'o
dat comedere. Math.xiij. Omĩs ſcriba
do. in re. ce. ſi. eſt patrifa. q pfert đ the. ſu.
no. ꝛ ve. Per duo hec ꝯuiuia q̃ xp̄c fecit
vetus ꝛ nouũ teſtamentũ ſiue vet⁹ et no
ua lex ꝯgrue deſignant̃. Lex aũt vetus in
qnqꝫ libris moyſi ꝯtinet̃. q p q̇nqꝫ panes
ordeaceos deſignant̃. ꝛ in pphetiſ ꝛ pſal
mis q p duos piſces deſignant̃. Naꝫ pa/
nis ordeace⁹ dat̃ ſuis. ſic illa lex fuit lex ti
moris q̃ ſeruis dat̃ ꝛ nõ ꝯtinebat grãꝫ fi/
lioꝝ. Et ad hoc figurandũ q̃ndo lex vet⁹
data fuit audierũt filij iſrael vocẽ ꝛ ſoni
tum buccine ꝛ lampades monteq̃ꝫ fumi
gantẽ. ꝛ iõ pterriti atqꝫ pauore ꝯcuſſi ſte
terũt pcul dicẽtes moyſi. Loq̃re tu nobiſ
ꝛ audiemus. Nõ loquat̃ nobis domin⁹
ne forte moriamur. vt pꝫ exo.xx. Itẽ orde
um eſt pungitiuũ cõtinẽs multã corticeꝫ
qꝛ lex vetus erat pungitiua. q. d. Oculũ p
oculo dentẽ p dẽte. liuorẽ p liuore. exod.
xxj. Et cõtinebat corticẽ figuraꝝ multaꝝ
id eſt. miſterioꝝ in nouo teſtamẽto expli
candoꝝ. j. Coꝛ.x. Omĩa in figura ꝯtinge
bant illis. Hos quinqꝫ panes ꝛ duos pi
ſces portauit vnus puer clauſos in pera
Iſte puer fuit pp'ls iudaicus. q fuit puer
ſenſu. ſed ſenex tpe. Eſa.lxv. Puer centũ
annoꝝ morie t̃. Qui ſemp legit ꝛ nunq̃m
ad pfectõem venit. Heb.vij. Nihil eĩ ad
pfectũ adduxit lex. ij. Co.iij. Uſqꝫ hodie
dũ legit̃ moyſes velamẽ eſt poſitũ ſuper
coꝛ eoꝝ. Sꝫ xp̄c hoſ panes fregit. ꝛ dedit
diſcipulis mãducare dũ intellectũ vete/
ris teſtamẽti diſſeruit. Lu.xxiiij. Tũc ape
ruit illis ſenſuꝫ vt intelligerẽt ſcripturaſ
Fuit ergo pplus iſte paſtus q̇nqꝫ panib⁹
ordeaceis. i. q̇nqꝫ libris moyſi. ꝛ duobus
piſcibus. i. pſalmis ꝛ pphetis. q aſpitatẽ

legis temperabāt. vel poteſtate regia. vl'
ſacerdotali. Et iō hoc ꝯuiuiū fuit factū
ante illud qđ recitat marcus de quo du
odecim cophini ſunt ſumpti. qꝛ duodecī
erāt tribꝰ iſrl' q̄ ſpūaliter paſci đebebāt. qꝛ
vt dicit apoſtolꝰ. j. Coꝛ. x. Omēs eādem
eſcam ſpiritalē manducauerūt. Plureſ
tamē reliquie ſupauerūt de iſto ꝯuiuio
q̄ȝ de illo qđ recitat marcꝰ. qꝛ de hoc du/
odecim de illo ſeptē cophini eleuati ſūt.
Nā lex vetus que ꝑ hoc ꝯuiuiū deſigna
tur ob difficultatē ſuari nō potuit Act.
xv. Quid tēptatis imponere iugū ſuper
ceruicē diſcipuloꝝ. qđ neqȝ prēs noſtri.
neqȝ nos poꝛtare potuimuſ. De vtroqȝ
tamē ꝯuiuio multa remāſerunt. qꝛ neqȝ
nouū neqȝ vetus teſta. ſeruat̄. ⁊ de vtro/
qȝ plura fuerūt eleuata q̄ȝ appoſita. qꝛ de
vtroqȝ plura dimittunt̄ q̄ȝ obſeruentur
Conuiuiū aūt qđ marcꝰ recitat. qđ poſt
hoc factū fuit. ſignificat nouū teſtamētū
vel nouā legē in quo fuerūt ſeptē panes
triticei q̄ dant̄ filijſ. qꝛ lex noua ē lex amo
ris q̄ dat̄ filijs ⁊ ꝯtinet grām filioꝝ Et iō
fuerūt ibi ſeptē panes qꝛ ſeptē v̄tutibꝰ et
ſeptē donis ſpūſſancti paſcunt̄ filij dei. q̄
in noua lege dant̄. qꝛ lex noua eſt pꝛinci
paliter ipa ſeptifoꝛmis gratia ſpūſſancti.
Hos ſeptē panes ſimilit̄ xp̄c benedixit ⁊
fregit ⁊ multiplicauit. ⁊ dedit apoſtolis.
vt apponerēt turbe. qꝛ ipam legē nouā. ſ.
legē amoꝛis chriſtꝰ inſtituit ⁊ docuit. Jo
hā. xiij. Mandatū nouū do vobis vt di
li. inui. Math. v. Diligite inimicos ve.
Jn veteri aūt lege dicebat̄. Diliges ami
cum tuū. ⁊ odio habebis inimicū tuū. vt
dicūt iudei. Et mādauit apoſtolis vt ip/
ſam legē nouā omnibꝰ ꝓdicarēt Marci
xvi. Predicate euāgeliū omī creature. ⁊
vt ipam grām ſpūſſancti omnibꝰ darēt.
Math. x Gratis acce. grīs date De hoc
aūt ꝯuiuio ſuſtulerūt apoſtoli ſeptē ſpoꝛ
tas qꝛ ſeptē erāt eccīe paſcēde ꝑ aplōs in

noua lege. vel nouo teſtamēto de reliqiſ
prandij xp̄i q̄bus iohānes in apo. ſcribit
di. iohānes ſeptē eccleſijs q̄ ſunt in aſia.
ꝑ quas vniuerſitas eccīaꝝ deſignat̄. Jn
ſeptē aūt ſpoꝛtis apoſtoloꝝ ꝯtētus ē. ac
ꝯtinet̄ cibus aīme dādus ī nouo te. omi
bus fidelibꝰ xp̄ianis. qꝛ ꝑ ſeptē ſacramē/
ta eccīe que ꝯtinent̄ in ſpoꝛtis apoſtolo
rum. i. in poteſtate quā a xp̄o receperunt
dat̄ ſeptifoꝛmis grā ſpūſſancti in q̄ ſalus
aīme ꝯtinet̄. Et ſic p̄ȝ q̄ ꝑ duo chriſti ꝯui
uia vetus ⁊ nouū teſtamētū deſignātur
q̄bus homīes ſpūaliter paſcunt̄. ⁊ vnū
fuit datū ſeruis ⁊ aliud filijs Vnū gene/
rauit ſuitutē ⁊ timoꝛē. alteꝝ libertatē et
amoꝛē. Et hoc ē qđ apoſtolꝰ dicit in epi/
ſtola hodierna Hec enī inq̄t ſunt duo te
ſtamēta. vnū quidē in mōte ſina in ſerui
tutē generās q̄ ē agar. Et qꝛ vt dicit apo/
ſtolus ad gal. iij. hi q̄ fidem ⁊ opa habēt
abꝛae. hi ſunt filij abꝛae. iō nō ſolū debe/
mus paſci đ reliq̄is ꝯuiuij qđ ſignificat
nouū teſtamentū. ſed etiā đ reliq̄is huiꝰ
ꝯuiuij qđ vetus teſtamētū ſignificat. et
abꝛae filijs fuit datū. cuiꝰ fide ⁊ imitatōe
filij ſumus facti. Comedamus ergo đ re
liquijs cophinoꝝ quas apoſtoli đ mēſa
xp̄i ſumpſerūt. Nā iō xp̄c apoſtolis reli
quias colligi mādauit. vt eas omnibus
poſteris impртirent̄ Nā he reliq̄e ſpūalia
bona q̄bus aīma paſcit̄ deſignāt q̄ tanto
magis multiplicant̄ q̄nto pluribꝰ dant̄.
⁊ diuidunt̄. ſicut iſte panis tātomagis ē
multiplicatꝰ. q̄nto pluribꝰ ē diuiſus Si
ergo de hoc ꝯuiuio volumꝰ ſpūalit̄ ſa/
tiari ad apoſtolos recurramꝰ q̄ de ipſis
plenos cophinos abſtulerūt nobiſ poſt
modū tribuēdoſ ¶ A ¶ Primū cophi
num beatꝰ petrus ſumpſit q̄ fide ꝑfecta.
⁊ integra fuit plenus ſuꝑ quē tota dei ec
cleſia fundata ꝯſiſtit. Math. xx. Tu es
es chriſtus filiꝰ đi viui. Et ſequit̄. Tu es
pe. et ſu. hāc pe. edi. ec. me. Recurramus

ergo ad beatũ petꝝ ꝑ fide viua ⁊ vra. Fi-
des eĩ nostra mortua ẽ. eo ꝙ ꝑ opa ipam
nõ manifestam⁹. Jac. ij. Oſtẽdas mihi fi-
dẽ tuã ex opibus. Jdẽ. Fides ſine opibuſ
mortua ẽ. Quia vt dicit ber. Quid eſt ꝙ
ꝑ medios enſes nõ trãſimus vt tantã mi
ſeriã declinem⁹. ⁊ ad tantã glãm ꝑuenia
mus. niſi q₂ mortua eſt fides nrã. Se-
cundũ cophinũ ſumpſit beat⁹ andreas.
q fuit plenus ſpe vra ⁊ firma. q₂ omnibuſ
ſpretis ſecutus ẽ xp̃m in ipꝫ totã ſpem ſu
am ponẽs. Lu. v. At illi reli. o. ſe. ſunt eũ.
Recurram⁹ ergo ad beatũ andreã ꝑ ſpe
vra habẽda. q₂ ſpe falſa multũ abũdam⁹.
Cõfidim⁹ enĩ in diuitijs amicis ⁊ in ali
is bonis mũdi in qbus ꝯfidendũ nõ eſt.
Eſa. xxxvj. Ecce ꝯfidis ſup baculũ arũdi
neum ꝯfractũ iſtũ ſup egiptũ. i. mundũꝫ
cui cũ innixus fuerit hõ ꝯminuit⁹ intra-
bit manũ eius ⁊ pforabit eã. Jn dõ aũt ⁊
ſanctis ⁊ in merito paſſionis xp̃i in qb⁹
eſt ꝯfidendũ nõ cõfidimus nec ſperam⁹
⁊ idõ nos deceptos ⁊ maledictos inueni-
mus. Hiere. xvij. Maledict⁹ hõ q ꝯfidit
in hoĩe ⁊ ponit carnẽ brachiũ ſuũ. Be
nedictus vir q ꝯfidit in dñio ⁊ erit do
minus fiducia ei⁹. Tercium cophinũ ſũ
pſit beat⁹ iacob⁹ maior q fuit plen⁹ pfe-
cta victoria. Uicit enĩ mundũ dyabolũꝫ
⁊ carnẽ ⁊ oĩa vicia ſupplãtauit. Jacob⁹
enĩ ſupplãtator interp̃tat. Luc. x. Dñe
in noĩe tuo etiã demonia ſubijciũt no
bis. Et idõ p̃mus int̃ aplõs celũ itrauit.
ad deſignãdũ ꝙ ſolũ victores ꝑ victoriã
celũ intrãt. Recurram⁹ ergo ad beatum
iacobũ ꝑ victoria. q₂ oĩa nos vincũt ⁊
mũdus ⁊ caro ⁊ demonia. Minima tẽ-
ptatõ carnis minim⁹ appetit⁹ honoris et
vindicte ⁊ reꝝ tp̃aliũ nos pſternit. Job.
iiij. Nũc aũt venit ſup te tribulatõ ⁊ defe
ciſti. Et in pſperis ⁊ i ſiniſtris cadimus.
⁊ magis in pſperis q̃ꝫ ſiniſtris. p̃s. Cadẽt
a la. tu. m. ⁊ de. m. a d. t. Quartũ cophi
num ſumpſit beat⁹ iohãnes q fuit plen⁹
dei ⁊ ꝓximi dilectõe. q₂ int̃ alios mag̃ fu-
it feruẽs dilectõe ⁊ magis a xp̃o dilect⁹.
Unde diſcipul⁹ dilectus xp̃i vocat̃. Om
nia eĩ eius v̓ba in amorẽ terminãt. vt ꝑꝫ
in eius ep̃lis. Filioli inqt diligam⁹ inui-
cem. q₂ q manet in caritate ĩ dõ manet et
de⁹ in eo. j. Jo. iiij. c. Recurram⁹ ergo ad
beatũ iohãnẽ ꝑ caritate q₂ in dilectõe di
⁊ ꝓximi multũ deficim⁹. ⁊ dilectõne ꝑua
ta et ꝓpria abũdamus. Phi. ij. Omnes
enĩ que ſua ſũt q̃runt nõ q ieſu xp̃i. Dile
ctõne etiã carnali ⁊ mũdana multũ abũ-
damus. ſꝫ in dilectõe ſpũs ⁊ diuĩa multũ
deficimus. Cui⁹ cãm xp̃c aſſignat d. mat.
xxiiij. Quoniã abundabit iniqtas refri-
geſcet caritas multoꝝ. Quintũ cophi
nũ ſumpſit beat⁹ thomas q fuit plen⁹ cer
titudine fidei. Nã dubi⁹ in fide xp̃i me-
ruit ꝑ ꝯtactũ vulneꝝ certificari. vt dein-
ceps omne dubiũ d̃ cordib⁹ fideliũ aufer
ret vt dicit greg̃. Recurram⁹ ergo ad be
atũ thomã vt cordib⁹ noſtriſ infigat vul
nera xp̃i ꝑcioſa vt in eius fide v̓aciter ſo
lidemur. ꝑ cui⁹ meritũꝫ nõ deſuam⁹ ad
ima ſꝫ ad celeſtia ſubleuemur. q₂ q vera-
citer credit terrena ꝯtẽnit vt celeſtia ꝯſe-
quat̃. Heb. xj. Fide moyſes grandis effe-
ctus negauit ſe eſſe filiũ filie pharaonis.
magis eligens affligi ꝑ ꝓplõ dei q̃ꝫ terre-
ne iocũditatis habere peccatũ. Sextũ
cophinũ ſumpſit iacob⁹ minor. qui fuit
plenus exĩmia ſanctitate. Unde ꝓpter ex
cellentiã ſanctitatis ei⁹ appellat⁹ ẽ iuſtuſ
⁊ ꝓpter ſilitudinẽ cũ xp̃o dict⁹ eſt frat̃ do
mini. q₂ ſicut ĩ ꝑſona ſic etiã in opib⁹ fu-
it ſimilis xp̃o. Recurram⁹ ergo ad bea-
tum iacobũ vt ſancti ⁊ ſiles xp̃o ſim⁹. q₂
nõ ſancti ſꝫ valde magni pctõres ſumus
nõ xp̃o ſiles in opibus ſꝫ valde diſſiles.
Jac. iij. Jn multis quidẽ offendim⁹ oẽs.

¶ Septimū cophinū ſumpſit beatꝰ phi
lippus q̇ fuit plenus ſapīa dei. Unde ait
iohā. xiiij. Domīe oſtēde nobis pa. ⁊ ſu.
no. Ex q̊ magna eiꝰ ſapīa demōſtrat̄. q:
ſufficientiā ⁊ beatitudinē in q̊ erat q̄ſiuit
ſcȝ in dei ꝯgnitōe ⁊ viſione in q̊ oēs phi/
loſophi ⁊ mūdi ſapiētes errauerūt beati
tudinē in diuerſis ponētes Recurramꝰ
ergo ad beatū philippū vt dei ſapīa illu/
ſtrati in ſolo d̄o finē noſtꝝ ⁊ beatitudinē
ꝯſtituamꝰ. ⁊ nō in aliquo bono mūdi vt
auarus ī diuitijs. ſupbus in honoribuſ.
delicioſus in voluptatibꝰ q: illud ꝓ deo
colit̄ ab homīe qd̄ ꝑ alijs diligit. vt dicit
glo. ſup illud phi. iij. Quoꝝ d̄s vēter eſt.
¶ Octauū cophinū ſumpſit beatꝰ bar/
tholomeꝰ q̇ fuit plenꝰ ſuſpēſione a terre
nis ⁊ eleuatōe ad celeſtia. Interp̄tat̄ enī
bartholomeꝰ filiꝰ ſuſpēdētis ſe. q: ꝑ ſpi/
ritū ſanctū a terrenis ſe ſuſpēdit ⁊ ad cele
ſtia eleuauit. Ezech. viij. Eleuauit me ſpi
ritus intē celū ⁊ terrā. Et q: ī celo vbi nul/
la eſt corruptō lete v̇ſabat̄. de eo d̄r q̇ ve/
ſtimēta eiꝰ nūq̄ȝ fuerūt veterata Recur
ramus ergo ad beatū bartholomeū vt a
terrenis nos eleuet. q̇bus totalit̄ ſumus
immerſi. ⁊ trāſferat ad celeſtia. vt ibi con
uerſemur ⁊ ſimꝰ Phi. iij. Nrā ꝯuer. ī ce
lis eſt. ¶ Nonū cophinū ſumpſit beatꝰ
matheꝰ. q̇ v̇a pnīa plenus fuit. q̇ ꝑ veraȝ
pnīam fuit ꝑfecte mutatꝰ ⁊ de peccatore
factus iuſtꝰ. d̄ theoloneario euāgeliſta.
⁊ de publicano aplus. Recurramꝰ ergo
ad beatū matheū vt in v̇a pnīa ꝑmanen
di nobis grām a xp̄o acq̇rat. vt ſicut ipſe
poſt ꝯuerſionē ad negocia mūdi non re
dijt. nec ad theoloneū reſedit. ita nos pꝰ
paſcha ad peccatū nō redeamꝰ. ſȝ d̄ v̇tu/
te in v̇tutē felicit̄ ꝓgrediamur. iuxta illd̄.
p̄s. Ibūt de v̇tu. in v̇tu. Quia vt d̄r lu. ix.
Nemo mittēs ma. ad ara. ⁊ reſ. re. ap. eſt
regno dei. Phi. iij. Que retro ſūt obliui
ſcēs ad anteriora me extendēs ad deſti/
natū ꝓſequor brauiū ſupne vocatōis
Decimū cophinū ſūpſit beatꝰ ſymon. q̇
fuit plenꝰ v̇a obediētia. q: deo veraciter
obediuit. Symon enī interp̄tat̄ obediēſ
Nā ſtatum vocatꝰ iuit poſt xp̄m ⁊ mōm
⁊ ꝑentes ⁊ oīa dereliq̇t vt xp̄o libere obe
diret. Iob. xxiij. Ueſtigia eiꝰ ſecutꝰ ē pes
meꝰ Recurramꝰ ergo ad beatū ſymonē
vt nobis grām deo obediendi acq̇rat. q̄
valde indigemꝰ. q: nec deo nec p̄latis ec
cleſie nec euāgelio nec eplis nec alicui le/
gi ſubiecti volumꝰ obedire. ſȝ vnuſquiſ/
q̄ȝ qd̄ ſibi placȝ vult agere. ⁊ in p̄teritū tē
pus in q̄ nulla lex erat totalit̄ remeare. Iu
dith. xvij. ⁊ xxi. In diebus illis non erat
rex in iſrael ¶ Undecimū cophinuȝ ſū/
pſit beatus iudaſ q̇ thadeꝰ dictꝰ eſt. q̇ fu/
it plenus glo̊ſa ꝯfeſſione. Iudas enī ꝯfi
tēs ⁊ glo̊ſus interp̄tat̄. Ipe enī ꝓfeſſus et
ꝯfeſſus eſt verā fidē verā doctrinā et ve/
rā religionē Itē fuit glo̊ſus in ſtirpe q: d̄
ſtirpe xp̄i natꝰ Recurramꝰ ergo ad bea/
tū iudā vt virtutē veracit̄ ꝯfitēdi pctā no
ſtra nobiſ acq̇rat. quia vt d̄r puer. xxviij
Qui abſcōdit ſcelera ſua nō diriget. q̇ āt
ꝯfeſſus fuerit ⁊ reliq̇rit ea. miſicordiā cō
ſequet̄. Eſay. xliij. Dic tu iniq̇tates tuas
vt iuſtificeris ¶ Duodecimū cophinuȝ
ſumpſit beatus mathias q̇ iude ꝓditori
ſucceſſit. q̇ fuit plenꝰ diuina electōe. Naȝ
p̄mo fuit electꝰ vt eſſet de. lxij. diſcipulis
Scd̄o vt eſſȝ de. xij. Tercio fuit electꝰ ad
vitā eternā. Recurramus ergo ad btūm
mathiā vt grām nobis adq̇rat vt ſimus
de numero electoꝝ. q: multi ſūt vo. pau.
ꝟo ¶ Recurramus ergo ad iſtos cophi
nos cariſſimi vt bonis ſpūalibꝰ replea/
mur Sȝ m̄lti ſunt ita miſeri ⁊ iniq̇ q̇ om
nibꝰ cophinis omiſſis ſolū ad cophinū
iude ꝓditoris recurrūt. q̇ fuit plenꝰ furtiſ
cupiditate. inuidia. murmuratōe ꝓditō
ne. deſꝑatōe. homicidio ⁊ ꝓditōe. quē nō
de mēſa xp̄i eleuauit. ſȝ a ſeip̄o impleuit.

Et ſic pz quartū ¶ Quīto ponit̄ lauda-
tio ꝛ ꝯfeſſio ꝑplī gratioſa q₂ ille hoīes cū
vidiſſent ꝙ fecerat ſignuꝫ dicebāt. Quia
hic eſt ve ꝑpheta. de q̄ alij ꝑphete ꝑphe-
tauerūt. Deut. xviij. Prophetā de gēte
tua ꝛ ḋ fratrib⁹ tuis ſicut me ſuſcitabit ti-
bi de⁹. Qui vēturus ē in mundūꝫ. ſcꝫ ad
mundū illuminādū ad opa dyaboli diſ-
ſoluendū. ad noſ de poteſtate dyaboli li-
berandū. ꝛ ad robur aīme infundēdum.
Sꝫ ḋ hoc viſ p̄dicare q̄ras infra ī vltima
do. in q̄ idē euāgeliū legit̄ in ſcḋo mēbro
euāgelij. vbi inuenies decē ꝑpt̄ q̄ chriſt⁹
venit in mūdū. Et ſic pꝫ totū ḋ euāgelio.

¶ De epiſtola Sermo. XL

SCriptū eſt quo-
niam abraā duos filios ha-
buit. gal. iiij. Quia peccatoreſ
gaudēt in vita iſta. nec curant ieiunare.
nec pniam agere. ꝛ tamē deus benigno
vultu ꝛ leta facie ipos reſpicere videt̄. cū
multa ꝓſpera ꝯfert eiſ. iuxta illud iob. xij
abūdāt tabernacula p̄donū ꝛ audacter
ꝓuocāt deū. Juſti āt ecōtra ieiunāt ꝛ affli-
gunt̄. ꝛ mandata ḋi cuſtodiūt. ꝛ tamē ḋs
eis multa aduerſa euenire ꝑmittit. et nō
vident̄ filij ſꝫ ſpurij ꝛ ſui penit⁹ nō parē-
tes. Jō apoſtol⁹ in hac ep̄la ſub ſilitudīe
duoꝝ fratꝝ veteris teſt. ſcꝫ yſmael ꝛ yſa-
ac oſtēdit. ꝙ iuſti ſunt p̄deſtinati ꝛ electi
a deo ꝛ ꝑ grām ſpūſſancti in filios adop-
tati. ꝛ iō ſunt libere ꝛ heredes eterne he-
reditatis ꝛ ciuitatis ſupne. Pctōres āt
ſunt reprobati ꝛ vt ſpurij ꝛ ſui extra he-
reditatē ꝓiecti. Jn qua quidē ep̄la q̄ttu-
or facit. Primo enī ipam hyſtoriā ipoꝝ
duoꝝ fratꝝ narrat atq₃ recitat in ꝑnci-
pio epiſtole. Secūdo ipam hiſtoriaꝫ ex-
ponit ibi. Que ſunt ꝑ allegoriā dcā. Hec
enī ſunt duo teſtamēta. Tercō oſtēdit ꝙ
omēs iuſti ꝛ fideles ſunt filij ꝑmiſſioniſ
ꝑ ſpūmſanctū in filios dei adoptati. Et

condicōnes que inter yſmael ꝛ yſaac fu-
erunt in electis ꝛ reprobis vſq₃ mō ꝑma-
nere ꝛ durare demōſtrat ibi. Nos āt fra-
tres ſm yſaac ꝑmiſſionis filij ſum⁹. Sed
quomō tūc is q̄ ſm car. natus ē. Quarto
adoptōem filioꝝ ꝛ libertatē quā habent
iuſti ꝑ xp̄m fore factā affirmat ibi. Jtaq₃
fratres nō ſumus ancille filij. ſꝫ libere. q̄
libertate xp̄c nos liberauit. ¶ Prio
ergo apoſtol⁹ hiſtoriā ḋ yſmael ꝛ yſaac
narrat dicēs. Scriptū eſt ſcꝫ gen. xxj. q̄m
am abraā duos filios habuit. ſ. yſmael ꝛ
yſaac. ꝛ vnū habuit de ancilla agar. ſ. yſ-
mael. ꝛ vnū de libera ſara. ſ. yſaac. Sꝫ q̄
de ancilla fuit ſm carnē natus eſt. id eſt.
nō ꝑ miraculum. ſꝫ ꝑ legē nature vt patꝫ
gen. xvj. Qui aūt de libera fuit natus eſt
ꝑ repromiſſionē. i. ꝑ miraculū. ſicut deuſ
ꝑmiſit abrae vt pꝫ gen. xvij. ꝛ nō ſolum
ſm legē nature. q₂ ſenex ſicut abraā erat
de vetula ſterili ſicut erat ſara. ſm natu-
re curſum generare nō poteſt. Yſmael er-
go genitus eſt ſm naturā. yſaac v̇o ꝑ re-
promiſſionē q̄ ſignificat grām. Per yſma-
el ergo ſignificātur pctōres q̄ ſm carnē na-
ſcūtur ꝛ ſm carnē viuūt. ꝑ yſaac v̇o ſigni-
ficātur iuſti. qui ꝑ grām ḋi ſpiritualit̄ re-
naſcūtur ī baptiſmo ī filios ḋi ꝛ ſpiritua-
liter viuūt. Ro. viij. Qui ſpū dei agūtur
hi filij dei ſunt. Et totū hoc deus ꝑmiſit.
ſm beneplacitū grē ſue. ps. Ego dixi dij
eſtis et filij excelſi oēs. Propterea xp̄c fi-
lius ḋi naturalis nō ꝯfundit̄ vocare eoſ
frēs. d. Nar. n. t. fr. m. heb. ij. Attēdēdum
aūt ꝙ abraā mltos alios hūit filios. q₂ ḋ
cethura mltos hūit. ſꝫ hos duos memo-
rat apl's. q₂ ī his duob⁹ magnuꝫ q̇d figu-
ratū eſt. ſ. natiuitas et ꝯuerſatō pctōrū.
et natiuitas et ꝯuerſatō iuſtoꝝ q̄ ꝑ ḋi grā-
am renaſcunt̄. Multa fcā fecit abraaꝫ q̄
ſcripta non ſunt. q₂ nihil ſignificabant.
Hoc aūt ſcriptū eſt. q₂ magnū q̇d figura-
bat. Et hoc ē qḋ ſtatī ſubdit̄. Que ſunt ꝑ

al.di. Et ſic p3 p̄mū. Scd̄o idē apl'ꝰ ipā3
hiſtoriā adaptat ad ꝓpoſitu3 ⁊ exponit.
Et p̄mo generatōe3 iſmael ꝑp'ło iudaico
adaptat. ſcd̄o generatō3 yſaac ꝑp'ło xp̄ia
no ibi. Jlla q̄ ſurſū eſt hirl'm libera ē. Di
cit ergo. Que ſūt p allegoriā dicta .i. p ali
um ſenſū. Allegoria d̄r cū aliud ſonat in
v̄bis. ⁊ aliud ſignat. Alleos enī idē ē q̄d
alienū. ⁊ gogos ductō. q̄i ducēs ad aliu3
ſenſū ab eo quē lr̄a ꝑtendit. Hiſtoria v̄o
dicit q̄d factū. Moralitaſ v̄o ſiue tropo
logia dicit q̄d ſit faciēdū. Anagogia q̄d
appetendū. Allegoria v̄o dicit q̄d ſit cre⸗
dendū ⁊ intelligendū p ea q̄ dicūt̄ q2 p ea
q̄ dicunt̄ aliud crede ⁊ ītelligere debemꝰ
ſicut ē hic. Abraā enī eſt d̄s pat̄ q̄ eſt pat̄
multaꝝ gentiū. Sic enī interp̄tat̄ hoc no
mē abraā. Abba enī pat̄ ⁊ raam multaꝝ
interp̄tat̄ ⁊ ſubaudit̄ gentiū. Jnd̄ d̄r abra
am pat̄ multaꝝ gētiū p quē intelligit̄ d̄s
pat̄. Libera aūt ⁊ ancilla ſignat duo teſt.
Et hoc ē q̄d ſubdit̄. Hec enī ſc3 ancilla et
libera ſūt .i. ſignāt duo te. Libera ſignat
te. nouu3 dās omnibꝰ p xp̄m nouā grām
p quā hoīes ī filios dei regenerant̄. No
uū enī teſta. eſt p̄ncipalit̄ ipa grā ſpūſſan
cti. S3 ancilla ſigficat vetꝰ teſt. Dicit̄ āt
teſtamentū q2 teſtes hūit p q̄s ē ꝯfirma⸗
tū. ſ. angelos moyſen ⁊ ꝓphetas. Nouū
āt teſta. hūit teſteſ filiū d̄i ⁊ apl'os q̄ audi
erūt ⁊ viderūt oīa. Et ꝓpterea etiā vocat̄
teſta. vetꝰ ⁊ nouū. Jn vtroq3 āt teſta. ge⸗
nuit d̄s filios q̄ ſeruirēt ſibi. S3 in veteri
te. generati ſūt iudei tanq̄3 ſui. q2 timore
pene ⁊ ꝓmiſſiōe tp̄aliū ſuiebāt. Nā ꝓpt̄
hec duo ſui ſeruiūt. Lex āt minabat̄ pe⸗
nā. Exo. xxi. Oculū p oculo. Et tp̄alia ꝓ⸗
mittebat. Eſa. i. Si audieritis me bo. ter.
come. Et attēde q̄ oēs tā noui q̄3 veteriſ
teſta. q̄ ſic deo ſuierūt ⁊ ſeruiūt. ſ. timore
pene. ⁊ ꝓpter bona tp̄alia. ſolū ſūt ſui ex
agar ācilla nati. ⁊ d̄ carnis corruptōne q̄
caro penas abhorret ⁊ dulcia q̄rit ⁊ p yſ
mael deſignant̄. Grā v̄o noui te. liberos
pit. q̄ ex dei dilectōne ſuiūt nō ex amore
carnis. Et iō oēs tā noui q̄3 ve. te. q̄ d̄o ex
amore ſuierūt ⁊ ſeruiūt. ⁊ nō ꝓpt̄ tp̄alia
cōmoda. ſunt filij ex ſara libera nati .i. d̄
eccīa noui te. q2 omēs tales ad nouū ꝑti
nēt te. et p yſaac ſigficat̄. Jo. i. Dedit eis
po. fi. d. fi. q̄ nō ex ſan. neq3 ex vo. c. ꝫc. ſ3 ex
d̄o na. ſ. Unde ⁊ p̄rēs ve. te. q̄ ſic d̄o ſerui
erūt. dicūt̄ p̄rēs filioꝝ no. te. vt abraā yſa⸗
ac et iacob. Oēs enī tales p grām d̄i nati
ſunt. et a d̄o ab et̄no electi. j. coꝝ. x. P̄rēs
noſtri oēs ſub nube fuerūt. Et hoc ē q̄d
ip̄e dicit. q̄ āt d̄ libera natꝰ ē p repmiſſiō3
id ē. p v̄tutē ⁊ grām repmittētis ſub figu
ra v̄itatē. Quis eī impoſſibilia ſm̄ natu
rā crederet et q̄ ſuauia ſunt in p̄ſenti ꝯtē
neret niſi v̄tus dei hoc oparet̄ in eo. Ta⸗
liter ergo generāt̄ xp̄iani q̄ꝝ p̄ceſſit tipuſ
in yſaac. Yſmael āt deſiḡt iudeoꝝ natiui
tatē et oīm eoꝝ q̄ ſui ſunt pc̄ti. Sic āc̄illa
et libera ſignāt duo te. vnū quidē. ſ. vetꝰ
teſta. datū eſt ī mōte ſina. q̄d interp̄tatur
mādatū. generās hoīes in ſuitutē .i. ꝯſti⸗
tuēs hoīes ſeruos. q2 iudei ex timore ſer
uiebāt. q̄d ſeruoꝝ eſt. vel ſerui pc̄ti erant
quia vt d̄r ro. vij. Occaſione aūt accepta
peccatū p mandatū opatū eſt in me om⸗
nem cōcupiſcentiā. Lex enī vetꝰ oſtende
bat peccatū. et nō ꝯferebat grām ad vitā
dum peccatū. Et iō incitabat hoīes occa
ſionalit̄ ad pc̄tūm eo q̄ nitimur et īclina
mur ī vetitū. et ꝑ ꝯſeq̄ns lex conſtituebat
hoīes pc̄tōres et faciebat a pc̄tis ex timo
re cauere. q̄ āt nō ex timore ſuiebāt neq3 ſ
ui pc̄ti erāt nō ſunt p illō teſta. ſuiꝯſtitu
ti. Q̄d teſtamētū ē agar .i. ſigficat̄ p agar
ſeruam. Et hoc cōgrue quia ſina mons
eſt in arabia. in quo datū fuit vetꝰ teſta.
Non enim datū fuit in terra ꝓmiſſionis
vbi iudei quaſi filij fuerunt. ſed ī arabia

vbi ſui fuerūt ⁊ alieni. qꝫ ve. te. nō filios.
ſꝫ ſuos piebat. Et iō ve. te. optime ꝯpetit
ꝑplō cui datū eſt. ⁊ q̄ntū ad ꝑplin q̄ i ara/
bia terra ſuiuit. ⁊ q̄ntū ad ꝑplin q̄ nūc ſer
uit i hieruſalē cū omnibꝰ filijs ſuis iudiſ
Redacti enī in ſuitutē erāt. ⁊ hoc eſt qḋ
ſubdit. Qui ꝯiunctꝰ eſt ei q̄ nūc ē hirlm.
id ē. ve. te. datū in mōte arabie ꝯiunctū ⁊
ſimile ē ꝓ omia ei hirlm q̄ nūc eſt. i. iudai
co ꝑplō q̄ nūc eſt in hirlm. q̄ ſcꝫ terrena di
ligit ⁊ ꝓ terrenis ſuit cū filijs ſuis. q̄ ꝑplꝰs
eſt ſinagoga q̄ ſub pctō generat filios. to
tus quidē ꝑplꝰs mat̄ q̄libet āt de ꝑplō filiꝰ
eſt. Vetꝰ aūt te. dr̄ eē ꝯiunctū ⁊ ſilē illi po
pulo qꝫ ſicut ve. te. penas minabat̄ ⁊ tpa
lia ꝓmittebat. ita ille ꝑplꝰs timore pene et
amore tpaliū ſuiebat ¶ Deinde cuꝫ di/
cit. Illa aūt q̄ ſurſum ē hirlm. adaptat ge
neratōeꝫ yſaac ꝑplō xp̄iano generato ab
eccia. Ecclia enī mater ē chriſtianoꝝ ⁊ q̄/
libet xp̄ianꝰ filiꝰ eccie. Dicit ergo ſic Sy
nagoga q̄ nūc eſt i hirlm timore pene vl̄
ſub pctō ſuit Sꝫ illa hieruſalē q̄ ſurſuꝫ ē
id eſt. eccia de gētibꝰ ꝯgregata. q̄ cuꝫ deo
gaudet in ſpe ⁊ in celeſtibꝰ ꝑ deſideriuꝫ
habitat. Iuxta illud phi. iij. Nrā ꝯuer. i
celis ē. Vel ſurſum ē ſm potiorē ſui ptēꝫ.
ſcꝫ ſm illos q̄ triūphāt ⁊ gaudēt. libera ē.
qꝫ ex amore ſuit qui liberꝝ facit. ij. coꝝ. iij
Vbi ſpūs dom̄ ibi libertas Que ē mat̄
nrā fouēs nos amore dulci. ⁊ in conſilia
nos ducēs nō onerās nos iugo p̄cepto/
rū legis. Et hoc ꝓbat ꝑ eſaiā. liiij. cap. vbi
ſcriptū eſt. Letare ſterilis q̄ nō paris. ſcꝫ
mō. erūpe ꝑ ſigna leticie ⁊ clama p̄ gau/
dij vehemētia. q̄ nō pturis .ſ. mō. Hoc ē
dicere. O tu eccia gentiū ⁊ de gētibꝰ con
gregāda q̄ mō ſterilis es. ⁊ nō ꝑis filios.
letare ⁊ erūpe in ſigna leticie. ⁊ decanta
laudes. quoniā multi filij deſerte q̄ mō ſi
ne viro es. magis q̄ꝫ eiꝰ .ſ. ſynagoge que
mō hꝫ viꝝ ſcꝫ ipm deū. i. Reg. ij. Donec
ſterilis pepit plurimos. ⁊ q̄ mltos habe/
bat filios infirmata ē. In ve. enī te. quan
do eſaias hec dixit. eccia nō habebat vi/
rū. ſꝫ diuerſos deos colebat. ⁊ ſterił erat
nec filios generabat legitimos. ſꝫ ſpuri/
os. qꝫ deſerto dō ꝓprio ſpōſo aīme. cū di
uerſis demonibuſ fornicabat̄. ⁊ ſpurios
generabat. ſꝫ poſtq̄ꝫ chriſto ꝑ fidē tanq̄ꝫ
ſpōſo eſt ꝯiuncta plures filios q̄ꝫ ſinago
ga generauit. qꝫ plures ſunt xp̄iani iude
is. Sinagoga aūt fuit q̄ habuit viꝝ. deſ
ta vō ⁊ vaga ⁊ ſine vlla lege viuēs gētiū
multitudo. Et ſic pꝫ ſcdm ¶ Tercō oſtē/
dit ꝙ omēs iuſti ⁊ fideles ſūt filij ꝓmiſſi/
onis ꝑ ſpūmſcūm in filios dī adoptati ⁊
ꝯdicōnes q̄ int̄ yſmael ⁊ yſaac fuerūt ad
huc inter electos ⁊ repbos eē demōſtrat
Dicit ergo. duobꝰ filijs reſpōdet duplex
ꝑplus. ⁊ duabꝰ matribꝰ duo te. ꝑ q̄ deus
filios generat. Sꝫ nos frēs qui geniti ſu
mus a deo in eadē fide ſumus filij ꝓmiſ
ſionis ſm yſaac. id eſt. ad ſimilitudinem
yſaac geniti. ſcꝫ mirabiliter ⁊ ꝑ ſolā dei g̃
tiā ⁊ miſericordiā in dei filios adoptati.
Tyrū. nj Nō ex opi. iu. q̄ fe. n. ſꝫ ſm ſu. mi.
ſal. n. fe. ꝑ la. rege. ⁊ reno. ſp. ſ. Ro. ix. Nō
enī omēs q̄ ſunt ex iſrael iſraelite ſunt. ſꝫ
qui ſunt filij ꝓmiſſioniſ eſtimant̄ in ſemi
ne ¶ V ¶ Conſequēter oſtēdit ꝯdicōeſ
que erāt inter yſmael ⁊ yſaac adhuc eſſe
inter electos ⁊ reprobos dicēs. Sꝫ quo/
modo tunc is q̄ ſm car. natus fuerat. ſcꝫ
yſmael ꝑſequebat̄ eū ſcꝫ yſaac q̄ ſm ſpiri
tum natus erat. id eſt. ꝑ ſpūſſancti opati
onem. ita ⁊ nunc qui ſunt ſm carnē nati
⁊ ſm carnē viuunt ꝑſequūtur eoſ q̄ ſunt
ſm ſpiritum nati. ⁊ ſm ſpiritum viuunt
Auguſtinus Qui ſm carnem nati dile
ctores mundi. qui ſm ſpiritum nati ſūt
amatores regni celoꝝ ⁊ dilectores xp̄i ꝯ
ſiderātes vitam eternā. gratis colentes
deū. Iudi etiā ſūt ſm carnē nati. qꝫ perſe
quūtur noſ q̄ ſumꝰ ſm ſpūm nati. qꝫ legē
ſm ſpūm. ⁊ nō ſm carnem cuſtodimus.

Et nota ꝙ ꝑ hoc ꝙ patimur ꝓbamur fi/
lij ꝓmiſſionis ⁊ filij di. vt dicit glo. Heb.
xij. Nō ſi extra diſciplinā eſtiſ. ergo adul
teri ⁊ nō filij eſtis. Quē eñi diligit domi/
nus caſtigat fla. āt om. fi. quē re. Hiero.
Nō puto nos īuenire poſſe vbi yſmael
ꝑſecut⁹ fuerit yſaac. ſ3 hoc ſolū ꝙ cum yſ
mael luderet cū yſaac indignata ſit ſara.
Aug. Uidit pueros ludētes ſimul et di/
xit. Eijce ancillā ⁊ filiū ei⁹. Quid eſt hoc.
q̄d eñi mali fecerat yſmael puero yſaac.
ludebat cū illo. S3 illa luſio illuſio erat.
illa luſio deceptōȝ ſignificabat Illū ludū ſa
ra intellexit quē apl's vocat ꝑſecutōȝ. q2
vt dicit maiſter in hiſtorijs trahebat eū
ad ydola adorādū Ergo mali ꝑſequunt̄
bonos dū eos inclināt ⁊ ad malū trahūt
vel male agere cogūt. vl' ꝑſequūt̄ iiurijs.
vt ꝑ impatiētiā frangāt. ſ3 de tali ꝑſecuti
one nō eſt curandū q2 ſcriptura refert ſa
rā ſpūſcō inſpiratā. vl' deū dixiſſe abrae.
gen. xxj. Eijce ancillā ſc3 agar q̄ ve. te. ſigni
cat. ⁊ filiū ei⁹ ſc3 yſmael ꝑ quē ⁊ oēs mali
⁊ ſm carnē nati. q̄ ad ve. te. ꝑtinēt intelli/
gunt̄ Nō eñi erit heres fili⁹ ancille cu3 fi
lio libere. i. mali cū bonis. iudei ad ve. te.
ꝑtinētes. cū chriſtianis ad no. te. ꝑtinēti/
bus. q2 ſicut nūc ſunt diſſiles in ꝯuerſati
one ita erūt ⁊ in futuro ī retributōe Au/
gu. S3 hoc q̄d dicit eijce q̄ndo erit Hoc
erit cū area ceperit vētilari Itaq3 q̄ perti
nent ad agar ⁊ yſmael. i. lex ⁊ iudei eiecti
ſunt de eccīa ⁊ a grā patris. necnō ⁊ here
tici ⁊ filij eoꝝ oēs. etiā q̄ in eccīa a domīo
terrenā q̄runt felicitatē adhuc ad yſma/
el ꝑtinēt ⁊ ſicut iſti ꝑtinēt ad yſmael ⁊ ad
vetus te. ita ⁊ antiq̄ veteris te. miniſtri g̃
tiā q̄rentes filij ꝓmiſſionis ſunt ad no. te
ſta. ꝑtinētes. vt dicit aug. Et ſic p3 terciū.
¶ X ¶ Quarto adoptōȝ filioꝝ ⁊ liber/
tatē quā habēt iuſti ꝑ chriſtū factā3 fore
affirmat. d. Itaq3 fratres mei in fide xpi.
noſq̄ adoptati ſumus ꝑ ſpūmſcūm in fi

lios dei ⁊ ex amore deo ſuimus. non ſu/
mus ancille filij q2 nō ſumus ſui peccati
vel legis. vt pctōres ⁊ iudei. ſ3 ſum⁹ filij li
bere. ſc3 celeſtis hieruſalē. q2 ſum⁹ filij ec
cleſie militātis q̄ eſt filia eccīe triūphātis
vt euacuatis illis ceremonialib⁹ ex amo
re ſuiamus q̄ eſt lex libertatis q̄ filij ſerui
unt. Et nō ꝓprijs meritis vl' alia liberta/
te ſumus filij libere. niſi in ea libertate q̄
xpc. i. ꝑ quā xpus nos liberauit Libertaſ
aūt q̄ liberati ſum⁹ a chriſto. eſt remiſſio
omniū pctōꝝ. q2 q̄ facit peccatū ſu⁹ē pec/
cati. iob. viij. Et fidei ꝑ dilectōȝ operātis
iuſtificatō Iob. viij. Si fili⁹ vos libera/
uerit veri liberi eritis. ¶ Y ¶ Moralit̄
ad edificatōe3 noſtrā duo in hac epl'a vi
deamus De duob⁹ eñi tota hec epl'a lo/
quit̄ ſc3 de libertate ⁊ gaudio iuſtorum.
Unde ait Letare ſterilis q̄ nō paris. Et
iteꝝ Iā nō ſum⁹ ancille filij ſed libere Et
de ſuitute ⁊ miſeria peccatoꝝ Unde ait.
Eijce ancillā ⁊ filiū eius ¶ Z ¶ Notā/
dum ergo ꝙ omīs iuſt⁹ d̄ duob⁹ ſūme de
bet gaude. Primo de bonis q̄ habet in
ꝑ̄ſenti. Scdo de bonis q̄ habitur⁹ eſt in
futuro Bona de q̄bus iuſt⁹ pōt gaudere
in ꝑ̄ſenti ſunt. x. ⁊ q2 ꝯtraria iuxta ſe poſi
ta magis eluceſcūt. iō dicēdo gaudiū iu/
ſtoꝝ tāgemus miſeriā pctōrum. ¶ C ¶
Primū ergo gaudiū iuſtoꝝ eſt cū ſum/
mo bono coniunctō. Iuſtus eñi intime
coniunctus eſt deo Nā habet caritatē ꝑ
quā deus in eo ⁊ in deo ipe manet. j. Io.
iiij. Qui manet in caritate in deo manet
⁊ deus in eo. Peccator aūt nō manet in
deo. nec deus in eo. ſed in dyabolo ⁊ dy
abolus in eo. Sapi. j. Nec hi. in cor. ſub.
peccatis. Cariſſimi ſi quis eſſet ſūme cō/
iunctus cum papa vl' cū rege aliquo ma
gno vel impatore q̄ntū gauderet vl' gau
dium haberet ¶ Secundum eſt ſumme
bonoris adeptō. Ipe enim eſt ſummi re/
gis filius in fratrē chriſti ꝑ ſpūmſanctū

adoptatꝰ .j. ioh. iij. Uidete q̄lē ca. de. no. de. vt fil. de. no. ⁊ ſi. Et iō ſicut filiꝰ dei cuꝫ magna diligētia ab angelis cuſtodit̄. ⁊ ī magna reuerētia ī celi curia ab omnibꝰ ſanctis habet̄. In hac etiā vita ſolꝰ iuſtꝰ dignus eſt honore. Eſt eī honor ſm phi‑loſophū reuerētia in teſtimoniū v̓tutis. Solꝰ aūt iuſtꝰ habꝫ v̓tutes ergo ipe ſolꝰ eſt honorādꝰ. Pctōr aūt eſt filiꝰ imo ſeruus dyaboli ⁊ in magno vitupio ꝯſtitutus. ⁊ nunq̄ꝫ veꝝ ſꝫ falſū hꝫ honorē et nō a magnis pſonis ſꝫ a vilibus honorat̄ Terciū eſt veri boni poſſeſſio. Nā bona grē ⁊ v̓tutū q̄ iuſtus poſſidꝫ ſūt optima ⁊ v̓a bona qd̓ pꝫ. q̓ bonū faciūt poſſeſſorē ⁊ ab eo auferri nō poſſūt. q̓ a ſolo deo ei donant̄. Ja. j. Oē datū op. ⁊ o. do. pfe. de ſur. ē deſcē. a pa. lu. Bona āt fortūe in q̄‑bus pctōres frequent̄ abundāt ſūt fallacia bona q̄ nec bonū faciūt habentē ⁊ ab eo auferēt. ⁊ p multas iīuſticias acquirunt̄. v̓a āt bona nō hꝫ ¶ Quartū ē pfecte libertatiſ habitō. q̓ iuſtꝰ liberā matrē habꝫ eccīam. ⁊ libeꝝ prēm xp̄m. vt ī hac eplā pꝫ In magna etiā libertate viuit. q̓ ſuire dō regnare ē vt dicit grē. Aug. etiā dicit ꝙ iuſto q̄ ſubeſt iugo xp̄i oīa ſubſūt ⁊ omia ei ſuiūt. ⁊ ipe omnibꝰ dominat̄. Et phūs. d. ꝙ liber eſt qui eſt cā ſui. ⁊ ſibi opat̄. Qd̓ ꝯpetit iuſto Pctōr āt ī vltima ſuitute ē. vt dicit boe. Nā auarꝰ ſuuſ eſt pecunie. ⁊ ſupbꝰ honoris. ⁊ guloſus ventris. Phi. ij. Quoꝝ d̓s vēter ē ¶ Quintū eſt magni lucri ꝯgregatō Juſtꝰ eni ⁊ d̓ malis ⁊ de bonis ⁊ d̓ omīre lucrat̄. Ro. viij. Diligētibꝰ deū om. co. ī bo. glo. etiā mala p occaſionē Nā pſecutōes ⁊ flagella ⁊ tribulatōes cedūt iuſto ad lucꝝ De rabie eni tyrānoꝝ multū lucrati ſūt martires Lucrat̄ etiā iuſtꝰ de omni bono qd̓ in eccīa agit̄. ps. Particeps ego ſuꝫ om. ti. te. ⁊ cuſ. mā. t. Lucrat̄ etiā iuſtꝰ ꝓ omni actu bono vitā eternā. Et etiā pticepſ meriti paſſionis xp̄i ⁊ omniuꝫ ſcōꝝ. Pctōr aūt ē in vltima pauptate. q̓ d̓ oī re pdit. ⁊ omīa ei cedūt in malū. ⁊ bona nature ⁊ bona fortune. ⁊ d̓ nullo bono qd̓ fit ī mūdo lucrat̄. ac etiā ꝓpria bona pdit Mathei. xxv. Omi habēti dabit̄ ⁊ abun. ei āt q̄ nō habꝫ ⁊ qd̓ videt̄ habere auferet̄ ab eo. Et paſſio xp̄i ⁊ merita omniū ſcōꝝ cedūt ei in malū. ¶ Sextū eſt oīs pacis fruitio. Juſtꝰ eni habꝫ pacē cū dō ⁊ cū ſeipo ⁊ cū pximo. Jo. xiiij Pacē meā do vobiſ ⁊c. Ro. Cū omnibꝰ hominibꝰ pacē habētes Pctōr āt nullā pacē hꝫ Eſa. lvij. Nō eſt pax ipiis dicit dominꝰ Pacē eni quā pctōres vident̄ habere ē pax feda ⁊ ignominia plena ac ſi hō haberꝫ pacē cū pediculis ⁊ pulicibꝰ q̄ eū comedūt. ſic pctōreſ habēt pacē cū viciis ⁊ carne q̄ comedunt animā ipoꝝ ¶ Septimū eſt oīs mortis euaſio. q̓ iuſtꝰ ꝓprie loq̄ndo nulla morte morit̄ q̓ nec morte culpe. nec morte eterne ⁊ pene In morte eni nature tranſit de morte ad vitā. q̓ tūc v̓e viuere incipit. ⁊ iō mors iuſtoꝝ vocat̄ dormitō ⁊ requieſ. ps. In pace in idipm dor. ⁊ re. Pctōr āt oī morte morit̄. ⁊ iō mors pctōꝝ peſſima ps. ¶ Octauū eſt glōſe reſurrectōis firma ſpes ⁊ expectatō. Juſtꝰ eni firmit̄ ſperat in aīa ⁊ corpe reſuſcitari ⁊ ad glām ineffabilē puenire qd̓ ei magnū dꝫ gaudiū miniſtare Phil. iij. Salua. expe. q̄ refor. cor. hu. nrē ꝯfi. cor. cla. ſue. Frater eni ⁊ caro noſter iā intrauit poſſeſſionē. ꝓ nobiſ ⁊ ad parandū et apiendū nobis ciuitatē noſtrā pceſſit Joh. xiiij. Ego vado parare vo. lo. Sic pceſſit ioſeph fratres ſuos in egyptum. Gen. xlij. Nolite timere ꝓ ſalute eni veſtra miſit me dominꝰ āte vos Peccatores aūt nō reſurgēt glōſi. ſꝫ pōderoſi ⁊ infirmi nec glām dei ſunt aliq̄ndo viſuri. Eſay. xxx. Tollatur impius ne videat gloriam dei. ¶ Nonum eſt vie illuminatio et abbreuiatio ⁊ virtutiſ

ad eundū collatō. Marie enī gaudet in
ſtus ꝑſentis tpis. q2 ad illā etatē ꝑuenit.
⁊ ad illud tps in q̊ via ad ciuitatē nr̄am
redeūdi eſt ſecura ⁊ luminoſa In ve. enī
teſt. erat tota dubia ⁊ obſcura. q2 oīa in
figura ꝯtingebāt illis ⁊ in nebul' qdam/
modo. i. cor. x. nos āt in magno lumine
ambulamꝰ. Propterea xp̄c nos ad am
bulandū ꝯfortat. d. io. xij. Ambulate dū
lucē habetis. Xp̄c enī q̄ lux ē ſp cū iuſtis
gradit̄. Mat. xxviij. Ecce ego vo. ſū o. d.
vſ. ad ꝯſ. ſe. Itē via eſt abbreuiata. q2 olī
ad ꝑadiſum eūtes circuibāt ꝑ infernū et
viuebāt hoīes octingētiſ aut q̄ngētis an
nis. ſ3 mō via recto tramite tēdit ad celū
⁊ homīes ad plꝰ ad centū ānos viuūt. ⁊
maior ps nō attingit ad xl. ānos Hoc fu
it figuratū in circuitu filioꝝ iſrael. dū ve
nirēt in terrā ꝓmiſſionis. q2 viā. xl. dierū
ꝑfecerūt in. xl. annis. Itē nūc ex paſſione
xp̄i maxia v̓tus emanat volētibꝰ in cele/
ſtē hieruſalē ambulare. q̄ olī nō emana
bat In cuiꝰ v̓tute ad celū poſſumꝰ facilīe
ꝑuenire Hoc fuit figuratū in pane ſucci/
nericio quē angelꝰ dedit helye In cuius
v̓tute vſq3 ad montē dī ambulauit. iij. re
gū. xix. Peccator aūt ſp ambulat ꝑ viā
tenebroſam. iuxta illō ps. In tenebroſis
⁊ in vmbra mortis Item ſp a via ſalutis
elongat̄. iuxta illō ps. Lōge a pec. ſa. Itē
v̓tutē paſſionis xp̄i nō recipit. q2 ē mēbꝝ
p̄ciſum a corpe xp̄i. ⁊ iō ſicut palmes p̄ci/
ſus mittit̄ foras ⁊ areſcit iob. xx ¶ Deci
mū eſt pctōꝝ ꝯuerſio Multū enī debent
oēs iuſti maxie illo tpe gaudē. q2 pctōreſ
conant̄ ad deū redire. ⁊ penitentiā agūt.
⁊ ab illicitis magis more ſolito abſtinēt
⁊ de fidelibꝰ nō vidēt ſicut alio tpe tantā
ſtragē fieri Alio eī tpe dyabolꝰ omī die
maximā ſtragē facit Unō quidā mortuꝰ
apparuit cuidā ⁊ dixit ꝙ illis de inferno
videbat̄ ꝙ omī die mōs deficerz tot enī
deſcēdebāt illuc Mō aūt dyabolꝰ d̓ fide

libꝰ nō ſolū tantā ſtragē nō facit ſ3 p̄da ei
auferet̄ quā alio tēpe acq̄ſiuit. Eccſ. iij.
Tps ſpargēdi ⁊ tps colligēdi Mō eccle
ſia colligit filios ſuos q̊s dyabolꝰ alio tē
pore captiuādo diſpſerat. Cariſſimi hec
ſunt ſūme deſiderabilia ⁊ penitꝰ gaudio
ſa. et iō omēs iuſti maximā habēt modo
materiā ꝯgaudēdi. q̄bꝰ aplſ ait Gaude/
te in domino ſp ite. d. gau. phi. vlt. Pctōr
aūt de nullo pōt gaudē. ⁊ ſi gaudz habet
gaudiū frenetici q̄ ridet imminēte morte
Iob. xx. Gaudiū ypocrite ad inſtar pun
cti ¶ Scōo debēt ⁊ poſſūt gaudē de inu
merabilibꝰ bonis q̄ in illa vita btā ſunt.
vltimo ꝑcepturi Nā ꝑtermiſſo illo ſub/
ſtantiali ⁊ īeffabili gaudio btōꝝ qd̓ nec ī
cor hoīs p̄t aſcēdere nec lingua narra/
ri. nā vt autor libri de cauſis dicit. a nar/
ratōe p̓me cauſe oēs lingue deficiunt
D ¶ Decē maxia gaudia habebunt iu
ſti in vita btā q̄ ex redūdātia illiꝰ ſummi
gaudij in iuſtos effluēt ſine fine q̄ totam
dei ciuitatē leticia adimplebūt ps Fluīs
impe. le. ci. dei. Tantū enī gaudiū ex diui
ſione erūpet in animā ꝙ ex illo īpetu de/
cem maxima gaudia ī beatos vndiq3 re
dundabūt ¶ Primū ē ꝑfecta ſanitas ſi
ne omni infirmitate. pſ. q̄ ſa. o. infir. t. mo
do enī multis infirmitatibꝰ īpugnamur
⁊ tandē morte. ſ3 ibi neq3 luc. neq3 cla. ne
q3 vl. do. neq3 mors amplꝰ erit. vt dicit̄.
apoc. xxj. et eſa. xxv. Precipitabit domi
nus mortē in ſempiternū ¶ Scdm̄ ē iu
uentꝰ ſine ſenio pſ. Renouabit̄ vt aq. iu.
t. Oēs enī in etate. xxx. an. reſurgēmꝰ in q̄
xp̄c reſurrexit. ⁊ p̓mꝰ hō fuit creatꝰ. ephe.
iiij. Donec occurramꝰ oēs in virꝝ ꝑfectū
in menſurā etatis plenitudinis chriſti.
Terciū eſt ſatietas ſine faſtidio Hic ocu
lus nō ſatiat̄ viſu. nec auris auditu īplet̄
nec appetitus deſiderij q̇eſcit. S3 ibi om
nia erunt impleta et ſatiata. Pſalmiſta
Satiabor cū apparuerit glā tua Grego.

Cum puenerimuſ ad te fontē viuū impſ
ſa erit nobis ſitis ſimul ⁊ ſatietaſ. ſ; lōge
erit a ſiti neceſſitas ⁊ a ſatietate faſtidiū.
q; ſitiētes ſatiabimur ⁊ ſatiati ſitiemus.
Nō tamē ſatietaſ ⁊ abundātia quā ſara
ceni ponūt ibi erit. ſc; de flumibꝰ lactis ⁊
mellis ⁊ de pluralitate vxoꝝ. q; deficiēte
fine deficiūt ea q̄ ſūt ad finē. Sz actꝰ vxo
rum ad filioꝝ generatōem ordinat̄. q̄ ibi
nō erit. ergo nec talis actꝰ. ⁊ iō nec nubēt
nec nubent. ſ; erūt ſicut āgeli dī. Math.
xxij. Omēs tamē ſenſus ⁊ exteriores ⁊ in
teriores ſꝑ erūt ī actu ſuaꝝ delectatōnū
Nā guſtꝰ olefactꝰ viſus auditꝰ ⁊ tactuſ
ſꝑ erūt actu in delectatōibꝰ ſuis. Semꝑ
enī erit quedā ſūma dulcedo in faucibꝰ
beatoꝝ. ⁊ ſic de alijs ſenſibꝰ. ¶ Quartū
eſt libertas ⁊ agilitas ſine pōdere. Aug.
Ubi volet ſpūs ibi ꝓtinꝰ erit ⁊ corpus.
Nō maximā ſeruitutē ⁊ grauedinē patit̄
a corꝑe aīa. Et nō qd̄ bonū vult agit. ſed
malū opat̄ qd̄ odit vt dicit aplūs ad ro.
vij. Corpꝰ enī qd̄ corrūpit̄ aggrauat ani
mā ⁊ deꝑmit terrena inhabitatō ſenſum
multa cogitantē. ſap. ix ¶ Quintū ē pul
critudo ſine omī deformitate. Mat. xiij.
Fulgebūt iuſti ſicut ſol. imo cēties clariꝰ
q̄; ſol. Phi. iij. Sal. expec. q̄ refor. cor. hu
mi. n. ꝯfigur. cor. clar. ſ. Nō tamē omnes
erūt eq̄liter in corꝑe pulcri ſicut nō omēſ
erūt eq̄liter beati in aīa. j. coꝝ. xv. Stella
differt a ſtella in clari. ſic ⁊ reſur. mor. Si
milit̄ nec oēs equalē delectatō; in corꝑe
poſſidebūt ¶ Sextū ē impaſſibilitas ſi
ne leſiōe. Sicut. n. īteriꝰ nō poterūt infir
mari. ſic nec exteriꝰ ledi. q; nec ignis. nec
aq̄ nec aliq̄d aliud poterit corꝑa btōꝝ le
dere quoq̄mō. Et qd̄ mirꝝ hoc cū hō ſi nō
peccaſſ; etiā hoc donū hūiſſet nullū ei le
ſiuū ſenſiſſ;. ⁊ tamē mūdꝰ ꝑmāſiſſ;. ¶ Se
ptimū ē pax ſine omī timore ⁊ ꝑturbatōe
Nā ibi erit ꝑpetua pax btōꝝ ad deu;. et
beatoꝝ adinuicē. ⁊ aīe ad corpꝰ. Job. xxv
Qui facit ꝯcordiā in ſublimibꝰ ſuiſ. Eſa.
xxxij. ſedebit ꝑplus meꝰ ī pulcritudīe pa
cis. ī tabernacul' fiducie. ī reqe opulenta.
¶ Octauū ē glā abſq; ignomīa. Ois enī
creatura beatiſ exhibebit reuerētiā ⁊ ho
norē. Col. iij. Cū āt xp̄c aꝑparuerit vita ve
ſtra. tūc ⁊ voſ appebitis cū ipo ī glā. i. ille
honor ⁊ reuerētia vobiſ exhibebit̄ q̄ ⁊ ip
ſi xp̄o. Jo. xvij. Uolo vt vbi ego ſū. ⁊ ipſi
ſint me. Itē lu. xxij. Ego diſpo. v. ſi. diſ. m.
pa. m. re. ¶ Nonū ē gaudiū ſine triſticia.
Eſa. xxxv Gaudiū ⁊ le. obti. fugiet dolor
⁊ gemitꝰ De omī enī re btī gaudebūt. ac
etiā de filijs ⁊ pentibꝰ dānatis. nec q̄cq̄m
eos poīt ꝯtriſtari Job. xvj. Gaudiū ve.
n. tol. a v. ¶ Decimū ē ſcia ſine ignorātia
Dia. n. ſciēt maxīe q̄ hō mō ſcire deſide
rat. Gre. Quid ē qd̄ neſciat. q̄ vidētē om
nia videt. Et ſic p; totū de epla.

¶ Domica in paſſione domini de euā
gelio Sermo. XLI

Quis ex uobis
arguet me d̄ pctō. jo. viij. Iſta
domica vocat̄ domica d̄ laza
ro. ⁊ domica d̄ paſſiōe domī Domica d̄
lazaro vocat̄ ꝓpter illd̄ famoſū miraclm
qd̄ xp̄c fecit lazaꝝ ſuſcitando. qd̄ ſexta fe
ria ante hāc domicā fuit lectū ⁊ ſili tꝑe ce
lebratū. ſ. ꝑ. xv. dies ante xp̄i paſſiō;. Do
mica vō de paſſione d̄r. q; ꝓpt̄ illd̄ famo
ſū miraculū deliberauerūt iudi xp̄m ⁊ la
zaꝝ īterficere. vt p; jo. xij. Et iō euāgeliū ī
q̄ d̄r q̄ iudei xp̄m lapidare voluerūt ho
die ī eccīa recitat̄. ⁊ ꝓpt̄ hoc eccīa domice
paſſioni appinq̄ns q̄ndā nouū merorē;
aſſumit dū glā pri ī fine reſpōſorioꝝ nō
dicit. nec etiā ī miſſa ī q̄ oēſ fideles īſtruit
vt deinceps vſq; ad paſcha amplꝰ ſoli
to in lamētis pnīe ſe ꝯſtringāt artiorē vi
tā aliquātulū aſſumētes. Et ideo cantat.
Iſti ſunt dies q̄s obſuare debetis. Pre
ſens autē euangeliū non eſt hyſtoriale.